

[1991 செப்டம்பர் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1991-92 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது விவாதமும் பதிலுரையும். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1991-92 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை கூற அனுமதித்த உங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மிகவும் கடுமையான நிதி நெருக்கடி ஏற்பட்டு இருக்கின்ற இந்தக் காலக்கட்டத்தில் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை சுமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டை எதிர்நோக்கியுள்ள கடுமையான நிதி நெருக்கடியைப் பற்றி நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. பெரும் அளவிலான அயல் நாட்டுக்கடனும் குறைந்த அளவிலான அந்நியச் செலாவணி கையிருப்புத் தொகை நெருக்கடியும் உலகில் நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார நம்பிக்கைத் தன்மையை மிகவும் தாழ்த்திவிட்டன என்பதை அறிக்கை சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. இந்நிலையில் ஒன்பதாம் நிதிக் குழுவின் பரிந்துரைகள் குறிப்பாக திட்டம் வருவாய் மானியம் குறித்த பரிந்துரைகள் தமிழ்நாட்டிற்கு மனநிறைவு அளிப்பதாக இல்லை என்பதைக் கோடிட்டு காட்டியிருக்கிறது. அதே போன்று மாநில திட்டங்களுக்கு மத்திய நிதியுதவி கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யும் காட்கில் விதிமுறையில் அன்றைய வி. பி. சிங் அரசு வேக வேகமாக செய்த சில மாற்றங்கள் தமிழ்நாட்டை பெரிதும் பாதித்து உள்ளன என்பதையும் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை.

முற்பகல் 11-10

இந்தப் பின்னணியில் தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தை விரைவில் கூட்டி நம்முடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி பரிசீலனை செய்யும் என்று கூறியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். மத்திய அரசோடு இணக்கமான அணுகுமுறை கொண்டு பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொள்வோம் என்ற அந்த அணுகுமுறை மிகவும் சரியானதாக இருக்கும். மத்திய அரசோடு உறவுக்கு கைக் கொடுக்கும் அதே நேரத்தில் உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். மத்திய அரசோடு மோதல் போக்கைக் கைவிட்டு பரிந்துரைவுடன் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் போக்கைக் கையாள்வது தான் கூட்டாட்சித் தத்துவத்திற்கு உகந்ததாக இருக்க முடியும்.

காவல்துறையை நவீனப்படுத்துவதிலும் கடல் எல்லையைக் காப்பதற்கு பொறுப்பு ஏற்கும் வகையிலும் நமது மாநிலத்தின்

1991 செப்டம்பர் 11] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்

கோரிக்கையை ஏற்று மத்திய அரசு கைக் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறது. அது மிகவும் பாராட்டத் தக்கது ஆகும். மத்திய அரசின் ஒத்துழைப்புடன் பேராளிகளின் நடவடிக்கைகளையும் பிரிவினைவாத, பயங்கரவாத சக்திகளின் அக்கிரமங்களையும் தடுத்து நிறுத்தி சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டும் பணியில் முனைப்புக் காட்டி வருவதை மனப்பூர்வமாக நான் வரவேற்கிறேன். அதன் மூலம் ஒரு அமைதியர்ன சூழலை உருவாக்க எடுக்கப்பட்ட எல்லா முயற்சிகளுக்கும் எங்களுடைய முழுமையர்ன ஒத்துழைப்பை நல்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

அன்னிய செலாவணி நெருக்கடியை தவிர்க்கும் பொருட்டு அரிசி, கோதுமை போன்றவற்றை அதிக அளவில் ஏற்றுமதி செய்வதை ஊக்கப்படுத்துவதென மத்திய அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் நமது மாநிலத்தில் சென்ற ஆண்டு உணவு தானியங்களின் மொத்த உற்பத்தியின் திட்ட இலக்கான 80,50 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் என்பதை எட்டவில்லை. மாறாக 75.44 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் தான் உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது. இதில் அரிசி உற்பத்திக்கு 60 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் என இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தாலும், 57 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் மட்டுமே உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது. இதனை மாற்றி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க பல்வேறு நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள திட்டமிட்டு இருப்பதை அரசு சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, நாட்டிலுள்ள அனைத்து நதிகளையும் இணைக்கும் தொலை நோக்குத் திட்டத்தின் முதல் கட்டமாக மகாநதியையும் வைகை ஆற்றையும் இணைத்து இந்திய தீபகற்பப் பேராளிகள் இணைப்புத் திட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற முயற்சியை மேற்கொண்டு இருப்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன். இதனை எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு தேசிய திட்டமாக ஏற்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கோரியிருப்பது நியாயமானதே. அந்தக் கோரிக்கை நிறைவேறுவதற்கு உண்டான முழு ஒத்துழைப்பைத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் மூலமே தீர்க்கப்படவேண்டும் என்ற நிலையினை இந்த அரசு வலியுறுத்துவதை இந்த மாமன்றம் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அதேபோல் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் வேறு நதிகளினாலும் நமக்கு பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு பாசனத் திட்டம் என்னுடைய மாவட்டத்திலும், பெரியார் மாவட்டத்திலும் பயன் அளித்துக் கொண்டிருக்கிற திட்டம். அந்தத் திட்டம் பெரிய

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] 1991 செப்டம்பர் 11]

திட்டமாக இருந்தும் இன்னும் முழுமை பெறாத திட்டமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மேலி நீராறு அணையை உடனடியாக கட்டி முடிக்க வேண்டும். ஆணைமலை ஆறு, நல்லாறு போன்றவைகளில் அணைகள் கட்டியாக வேண்டும். எனவே நீங்கள் விரைவாக கேரள அரசோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று வறண்ட பகுதிகளான கோவை மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற வடக்குப் பகுதியும் கிழக்குப் பகுதியும் பெரிய அளவில் பயன் அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் பாண்டியாறு - புன்னம்புழா பாசன திட்டத்தை நிறைவேற்றியாக வேண்டும். அதற்காகவும் கேரள அரசோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு பல நல்ல திட்டங்களை அறிவித்து இருக்கிறீர்கள். இன்றைய தினம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் குறுவை அறுவடை ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற நிலைமை என்னவென்று சொன்னால் 2 நாட்களுக்கு முன்பு நான் அங்கே சென்று இருந்தேன். இன்னும் அரசு கொள்முதல் ஆரம்பிக்கவில்லை. அறுவடை ஆகி வந்து கொண்டிருக்கிற நெல்லைவைத்துக்கொண்டு இருக்க முடியாத சூழ்நிலையில் இன்றையதினம் விவசாயிகள் உடனடியாக விற்று ஆகவேண்டிய நிலை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே வியாபாரிகள் விவசாயிகளின் தலையில் அடித்து நெல்லை கொள்முதல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 150 ரூபாய் கிடைக்க வேண்டிய 60 கிலோ நெல்லுக்கு, இன்றையதினம் 125 ரூபாய், 130 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு விற்றுக்கொண்டு இருப்பதாக எனக்குத் தகவல் சொன்னார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றையதினம் மத்திய அரசு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 25 ரூபாய் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தி இருக்கிறது. நாமும் கடந்த 5 ஆண்டு காலமாக தமிழக அரசைப் போறுத்தவரையில் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ஊக்குவிப்புத் தொகை 35 ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். எனவே, கொள்முதலை நீங்கள் உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் பத்திரிகையில் செய்தியைப் பார்த்தேன்; 15 ஆம் தேதி, 16 ஆம் தேதி துவக்கக் கூடும் என்று ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிறது; மறு பக்கத்தில் அக்டோபர் மாதம் முதல் வாரத்தில் துவக்கக் கூடும் என்று இருக்கிறது. தயவுசெய்து காலம் தாழ்த்தாமல் உடனடியாக கொள்முதல் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும், ஊக்குவிப்புத் தொகையான 35 ரூபாயைக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஊரக வளர்ச்சித் திட்டங்களைப் பொறுத் தவரையில் ஒவ்வொரு

1991 செப்டம்பர் 11] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

முற்பகல் 11-15

ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதையும் ஜவஹர் வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 60 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய இருப்பதையும் நான் வரவேற்கின்றேன். ஆனால், இந்தத் திட்டங்களுக்கு மொத்தம் 198 கோடி ரூபாய் மட்டுமே ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் குறைவான தொகையாகும். அதேபோல், கைத்தறித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் 'நாபார்டு' உதவியுடன் அடுத்த 10 ஆண்டுகளில் 75 ஆயிரம் கைத்தறிகளை படிப்படியாக விசைத்தறிகளாக மாற்றுவதென முடிவு செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். 'ஹட்கோ' உதவியுடன் 5 கோடி ரூபாய் செலவில் 2 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டும் திட்டமும் நெசவாளர்கள் இறந்துவிட்டால் அவரது குடும்பத்திற்கு வழங்கும் தொகை 10 ஆயிரம் என்பதை 15 ஆயிரமாக உயர்த்தியிருப்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன். அதேபோன்று, நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உறுப்பினராக இருப்பவர் இறந்துவிட்டால், அவருடைய குடும்பத்திற்கு மாதம் ரூபாய் 250 பத்தாண்டு காலத்திற்கு ஒய்வுதியமாக வழங்குவது என்ற முடிவையும் நான் வரவேற்கிறேன். மின்விசையைப் பொறுத்த வரையில் மின் உற்பத்தியில் நாம் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளோம். மின் உற்பத்தி நிலையங்களில், உற்பத்தித் திறனை முழு அளவிற்கு உயர்த்த முயற்சி எடுக்கவேண்டும். முழுக்க முழுக்க உள்நாட்டில் பி.எச்.இ.எஸ். நிறுவனத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட மின் உற்பத்திச் சாதனங்களைக் கொண்ட விஜயவாடா மின் உற்பத்தி நிலையம் 100 சதவீதத் திறனை (efficiency) எட்டியிருக்கிறது. ஆனால் தமிழகத்திலே 50 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகவே உற்பத்தித் திறன் அமைந்திருக்கிறது. அதனை உயர்த்துவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று, மின்சாரத் திருட்டை ஒழிக்க சேதங்களைக் குறைக்க line loss, loss in transit.-கடுமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். தமிழகத்திலே மின்வெட்டு, மின் தட்டுப்பாடே இல்லையென்ற நிலையை உருவாக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இலவச மின்சாரம் வழங்குவதால் ஏற்படும் 550 கோடி ரூபாய் இழம்பை ஈடுகட்டுவதற்கு 440 கோடி ரூபாய் மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலும் 250 கோடி ரூபாய் தான் வழங்க இயலும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மீதமுள்ள 300 கோடிக்கு வழிவகை கூறாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. அதை எப்படி ஈடுகட்டுவது என்பதை அரசாங்கம் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்து இருக்க வேண்டும்.

இன்றைய தினம் மின் இலாகாவிற்கு எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டுக்கு வரவேண்டிய பாக்கி ஏராளமாக இருப்பதாக பரவலாக சொல்கிறார்கள். மின் இலாகாவிற்கு வரவேண்டிய பாக்கி எவ்வளவு? குறைந்தபட்சம் 200 கோடி ரூபாயாவது இருக்கும் என்று பரவலாக தகவல் வருகிறது. ஏன் அதை, உடனடியாக,

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

கடுமையான நடவடிக்கைகளின் மூலமாக, அந்தத் தொகையை வசூலிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, ஆதிதிராவிடர் மேம்பாட்டுக்காக அறிவிக்கப் பட்டிருக்கும் 10 அம்சத் திட்டத்தையும் மகளிர் மேம்பாட்டுக் காக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களையும் நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரிச் சலுகைகளை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். உயிர்காக்கும் சில மருந்துகளுக்கு வரிச் சலுகை அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதேபோல அன்றாடம் உபயோகிக்கும் பொருள்களுக்கும் அலுமினியப் பாத்திரங்கள், எவர்சில்வர் பாத்திரங்களுக்கெல்லாம் வரிச்சலுகை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வரிச்சலுகைகள் அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்திலே, ஓரிரண்டு வரிகளையாவது நீங்கள் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, போக்குவரத்து இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில், கிராமப்புறங்களுக்கு விடப்படும் பஸ்களுக்கு 275 ரூபாய் விரந்து 325 ரூபாயாக வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மாநகராட்சிகளிலே ஓடுகின்ற பஸ்களுக்கு வரி உயர்வு இல்லை. ஆனால் கிராமப்புறங்களிலே ஓடுகின்ற பஸ்களுக்கு வரி உயர்வு என்பது ஏற்க இயலாத ஒன்றாக இருக்கிறது. எனவே, அதை மீண்டும் பழைய நிலைக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல, தமிழகத்திலே சுற்றுலா வேன் வைத்துக் கொண்டு ஓட்டிக்கொண்டிருப்பவர்கள் நிறையபேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் பெரிய முதலாளிகள் இல்லை. சாதாரணமான, டிரைவர் நிலையிலே இருக்கிற, ஓட்டுநர் நிலையிலே இருக்கின்றவர்கள் கடன் வாங்கி வேனை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம், ஒரு வேன் என்று சொன்னால், 6 பேர்தான் அதிலே பயணம் செய்யலாம். இப்போது 12 பேராக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. 12 பேராக உயர்த்தப்பட்டதற்குப் பின்னாலே 250 ரூபாய் வரி என்ற நிலையிலேயிருந்து ஆயிரம் ரூபாயாக வரியை முந்தைய அரசாங்கம் விதித்து இருந்தது. இப்போது, அதே ஆயிரம் ரூபாயை 1,500 ரூபாயாக நீங்கள் உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். அவர்களால் அந்த அளவிற்கு வரி கட்ட முடியுமா? ஒரே ஆண்டிலே திடீரென்று 500 ரூபாய் அதிகமாக வரி கட்ட முடியுமா? கட்டமுடியாது; தொழிலே நசிந்துவிடும்

1991 செப்டம்பர் 11] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

என்று அவர்கள் சார்பிலே பல மனுக்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, இதைப் பரிவோடு நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு, அந்த வரியைக் குறைத்து, பழையபடி ஆயிரம் ரூபாய்க்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்காக, ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களின் தேவைகளை நிர்ணயிக்கப் போகிறவர்கள் யார்? அதிகாரிகளா? அவர்களால் மட்டுமே இதை முறையாகச் செய்ய முடியுமா?

முற்பகல் 11.25

நேற்றைய தினம் கூட மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அமைச்சரவை முடிவு செய்திருப்பதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. பழைய கிராம இராஜ்யம் - அமைச்சரவர்கள் காலையிலேயே குறிப்பிட்டார்கள், கிராம இராஜ்யம் - பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டம் நகர பாலிகா சட்டத்தை மீண்டும் நிறைவேற்றுவது என்று முடிவு செய்து வந்திருக்கிறது. அந்தச் சட்ட முன் வடிவு இராஜிவ் காந்தி அவர்களாலே கொண்டுவரப்பட்டு, மாநிலங்களவையிலே தோற்கடிக்கப்பட்டது என்பதை நாமெல்லாம் அறிவோம். அந்தச் சட்டம் மீண்டும் வருமேயானால் நிச்சயமாகக் கிராமப் புறங்களிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு அது ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையும். ஒரு கிராமத்திற்கு என்ன தேவை, கிராமத்திலே நிறைவேற்ற வேண்டிய திட்டங்கள் என்ன, உடனடியாக முன்னுரிமை வழங்கவேண்டிய திட்டங்கள் என்ன என்பதையெல்லாம் தீர்மானிக்கின்ற பெற்றுப்பு கிராமத்திலே இருக்கின்ற மக்களுக்கே கிடைக்கும். அது நிறைவேற்ற நீங்கள் நிச்சயமாக ஒத்துழைப்பு தருவீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கலந்தாலோசித்துத்தான் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியாக வேண்டும். நம் நாட்டிலே தற்போது கிட்டத்தட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள், எம். பி. க்கள், எம். எல். ஏ.க்கள் என்று நாம் எடுத்துக்கொண்டால் 5,500 பேர் கிட்டத்தட்ட இருக்கிறோம். 5,000 பேர் எம். எல். ஏ. க்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்- தழீழ் நாட்டிலே மட்டுமல்ல, இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்களைச் சொல்கிறேன். அதே போல, கிட்டத்தட்ட 500 பேர், 550 பேர் மக்களவை உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மக்கள் யாரை வந்து பார்க்கிறார்கள், என்றால், எம். எல். ஏ.க்களிடத்திலே வருகிறார்கள் எம். பி.க்களிடத்திலே

(திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்) [1991 செப்டம்பர் 11]

வருகிறார்கள் லாக்காளர்களுடைய எண்ணிக்கை மிக அதிகம், அவர்கள் தினசரி தங்களுடைய பிரதிகளைப் பார்க்க வேண்டும். தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். நாம் போனால் என்ன சொல்கிறார்கள், விளக்கு எரியவில்லை என்று நம்மிடத்திலே சொல்கிறார்கள். எம். எல். ஏ. போய் விளக்கு எரிகிறதா இல்லையா என்று பார்க்க முடியுமா என்றால் எந்த எம். எல். ஏ. வினாலும் முடியாது. ஆனால், அவர்களுக்கிருக்கின்ற கஷ்டத்தின் காரணமாக, அவர்களுக்கிருக்கின்ற ஆர்வக் கோளாரின் காரணமாக நம்மிடத்திலே வருகிறார்கள். எங்களுடைய வீதியிலே விளக்கு எரியவில்லை. எங்களுடைய ஊரிலே விளக்கு எரியவில்லை, பைப்பிலே தண்ணீர் வரவில்லை என்றெல்லாம் நம்மிடத்திலே வருகிறார்கள். அதை நம்மாலே செய்ய முடியுமா என்றால் நிச்சயமாக நம்மாலே செய்ய முடியாது.

எனவே பஞ்சாயத்துக்களில் மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அவசியம், பஞ்சாயத்து இராஜ்யம் பலப் படுத்தப்பட்டாக வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அடி மட்டத்திலே உள்ள பிரச்சினைகளைக் கவனிப்பதற்குக் கூட எம். எல். ஏ யையோ அல்லது எம். பி. யையோ அணுக வேண்டிய நிலை மாறும்.

பஞ்சாயத்து ராஜ் மற்றும் நகர் பாலிகா சட்ட முன்வடிவை இலட்சக்கணக்கான தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் மேல் மட்ட நிலையிலே உருவாக்குவதன் வாயிலாக லாக்காளர்களுக்கும், அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையேயான இடைவெளி பெரிதும் குறைக்கப்படும். அதிகாரத் தரக்கர்கள் அவர்கள் உறைவிடத்திலிருந்து விரட்டப்படுவார்கள். வேறு மட்ட நிலையிலான பிரச்சினைகள் வேறு மட்ட நிலையிலேயே கவனிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை அப்பொழுது ஏற்படும்.

இப்பொழுது மக்களவை முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மாநிலங்களவை முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்தச் சட்ட முன்வடிவு நிச்சயமாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும், ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும், ஒவ்வொரு நகரத்திலும், ஒவ்வொரு பெரு நகரத்திலும் மக்களாட்சியின் அதிகாரப் பகிர்வைக் கொணர்வதற்கான செயல் பிரிவாக மட்டுமல்ல; இவை நிர்வாக அடக்குமுறை, தொழில் நுட்பத்தின் கிழான் கொடுங்கோன்மை, திறமையின்மை, இலஞ்ச ஊழல், கடுமையான அலுவல் நடைமுறை, உயர் பதவியில் உள்ளவர்களால் உறவினர்களுக்கு மட்டும் காட்டப்படும் சலுகை, ஊழல்போன்ற முறைகேடுகள் ஆகியவற்றை முடிவு கட்டுவதற்கு ஒரு சர்தனமாக இருக்கும். அதிகாரிகள், அதிகாரத் தரக்கர்கள் மற்றும் இடை தரக்கர்கள் ஆதிக்கத்திற்கு முடிவு கட்டக் கூடிய சக்தி

1991 செப்டம்பர் 11] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

படைத்ததாக விளங்கும். எனவே, நாமும் இங்கே புதிய சட்டம் கொண்டு வர வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். காரணம் உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்து இருக்கிறது. இனிமேல் இட ஒதுக்கீட்டோடுதான் தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்று உயர் நீதி மன்றம் ஒரு இடைக்காலத் தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறது. எனவே, நாமும் உள்ளாட்சித் தேர்தல் நடத்த வேண்டும், நகராட்சித் தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்றால் இங்கே சட்ட முன்வடிவை, சட்டங்கள் கொண்டு வர வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். சட்டம் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். நாம் சட்டம் கொண்டு வருகின்ற பொழுது, கர்நாடகத்திலே இருக்கின்ற சட்டம் ஒரு நல்ல சட்டம் என்று அத்தனை பேரும் சொல்கிறார்கள். கர்நாடக ஜில்லா, டாலுக் மண்டல் அன்ட் நியாய பஞ்சாயத்து ஆக்ட் 1983 என்று அந்தச் சட்டத்தைச் சொல்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்திற்காக, அன்றைய தினம் ஜனதா கட்சியினுடைய முதலமைச்சராக இருந்தாலும் கூட இராமகிருஷ்ண ஹெக்டே அவர்களை இராஜீவ் காந்தி அவர்களே பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

அதே போல இன்னும் பல சட்டங்களை குஜராத், மகாராஷ்டிரா, மேற்கு வங்கம் போன்ற மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற சட்டங்கள் நல்ல சட்டங்கள் என்று சொல்கிறார்கள், அவைகளையெல்லாம் நாம் கருத்திலே கொள்ளலாம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இது நடைபெறுகின்ற வரையில், இனி ஒரு சட்ட முன் வடிவைக் கொண்டு வந்து, அது சட்ட வடிவமாகி, தேர்தல் நடத்துவதற்கு எப்படியும் இன்னும் சில மாதங்களாகி விடும். அது வரையில் நீங்கள் அறிவித்திருக்கிறீர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய், அதைப் பற்றி நிர்ணயிப்பது யார் என்பதை நாம் முடிவு செய்து ஆக வேண்டும். அதற்கு நிச்சயமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளாக இங்கே சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கலந்தாலொசித்துத்தான் அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நீங்கள் தெளிவாக தாக்கீது பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு உங்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே உங்களுடைய நிதி நிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருப்பது, கச்சத் தீவைப் பொருத்த வரையில், 1974 பிட்டிருக்கிறீர்கள். கச்சத்தீவைப் பொருத்த வரையில், 1974 ஆம் ஆண்டு அன்றைய தினம் இருந்த மத்திய அரசு நம்முடைய இந்திய அரசாங்கத்திற்கும் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. 1971 ஆம் ஆண்டு வங்க தேச யுத்தம் நடைபெற்றதற்குப் பின்னால் இந்தியா மீது பலரும் குற்றம் சுமத்தினார்கள்.

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

முற்பகல் 11-25

இந்தியா ஒரு மூத்த சகோதரனாக இந்தப் பிராந்தியத்திலே நடந்து கொள்கிறது. இந்தியா ஒரு வல்லரசாக எத்தனிக்கிறது என்று பாகிஸ்தான் நம் மீது குற்றம் சுமத்தியது. அதே குற்றச்சாட்டை பெரிய வல்லரசுகளும் நம் மீது சுமத்தினார்கள். இலங்கையும் நம்மை சந்தேகக் கண்ணோடு பார்த்த நேரம் அந்த நேரம். சந்தேகக் கண்ணோடு பார்த்தார்கள். வங்கதேச யுத்தத்தின்போது கூட, பாகிஸ்தான் விமானங்களுக்கு அன்றைய தினம் பெட்ரோல் கொடுத்தது இதே இலங்கைதான்.

இந்தக் கச்சத் தீவு பிரச்சினை பல காலமாக இருந்து வந்த பிரச்சினை. இறையாண்மையை இரண்டு பேரும் முறையாகச் செலுத்தியதில்லை; இலங்கையும் செலுத்தியதில்லை நாமும் செலுத்தியதில்லை. இறையாண்மை நமக்குத்தான் என்று நாம் சொன்னாலும், இறையாண்மை அவர்களுக்குத்தான் என்று அவர்கள் சொன்னாலும், முறையான இறையாண்மையை நாம் செலுத்தியது கிடையாது. காரணம், மனித நடமாட்டமற்ற, மனிதர்கள் எப்போதுமே குடியேற இயலாத ஒரு தீவாக கச்சத் தீவு இருந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது. எனவே, அதற்கு ஒரு பரிகாரம் காண வேண்டுமென்ற ஒரு நிலை அன்றைய தினம் ஏற்பட்டது. அதற்கு முன்னாலே Rann of kutch என்ற வறண்ட பகுதி குஜராத்தில் இருக்கிறது. அதற்கும் பாகிஸ்தான் உரிமை கொண்டாடியது. நாமும் உரிமை கொண்டாடினோம். சர்வதேச கோர்ட்டுக்கு அதை விட வேண்டுமென்று இந்திரா காந்தி அவர்கள் அதை சர்வதேசக் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பினார்கள். தீர்ப்பு நமக்கு சாதகமாக வருவதற்கு மாறாக பாதகமாக இருந்தது. எல்லா எதிர்க் கட்சிகளும் நம்மைக் கடுமையாகச் சாடின. இதை என் சர்வதேசக் கோர்ட்டின் தீர்ப்புக்கு விட வேண்டும்? பேச்சுவார்த்தையின் மூலம் பரிகாரம் கண்டிருக்க முடியாதா என்று அன்றைய தினம் அவர்கள் குற்றம் சுமத்தினார்கள். எனவே, சர்வதேசக் கோர்ட்டு வேண்டாம், பேச்சுவார்த்தை நடத்துவோம்; அதிலே பரிகாரம் காண்போம் என்று பேச்சு வார்த்தை நடத்தத் துவங்கினார்கள். அன்றைய தினம், நம்முடைய உறுதியான, நிலையான நண்பராக விளங்கிய சோவியத் யூனியன் நமக்கு இரகசியமான ஆலோசனைகள் வழங்கியதாக, நமக்கு இரகசியமான சில குறிப்புகள் கொடுத்ததாக, நமக்குச் சில தகவல்கள் கொடுத்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அதில், கச்சத் தீவு என்பது பெரியதல்ல; நீங்கள் விட்டு விடுங்கள்; வேறு இடங்களை முறையாகப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்; அதிலே இலாபம் இருக்கும் என்று. என்ன லாபம் என்று தேவைப்பட்டால் நான் சொல்கிறேன். அது இப்போது வேண்டாமென்று

1991 செப்டம்பர் 11]

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

நினைக்கிறேன். அன்றைய தினம், அந்தத் தகவல்கள் அனைத்தும், தமிழ் நாட்டிலே முதலமைச்சராக இருந்தவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. 'He was consulted' கச்சத் தீவைப் பற்றி இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை வருகிறது. கச்சத் தீவை இலங்கைக்குக் கொடுத்து விடுவதன் மூலமாக நமக்குப் பல பிரச்சினைகள் தீர்ந்து விடுமென்று சொல்கிறார்கள். நம் முடைய கடலிலேயிருந்து கச்சத் தீவை எட்டுவதைக் காட்டிலும், அவர்களுடைய எல்லையிலிருந்து கச்சத் தீவை எட்டுவதில் தூரம் குறைவு—10½ மைல் என்று சொல்கிறார்கள். நம்முடைய பகுதியிலே இருந்து அங்கே போக வேண்டுமென்று சொன்னால், அது 13 மைல் ஆகிறது என்று சொல்கிறார்கள். நிரந்தரமாக இதன் மீது சண்டை போட்டுக் கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக நாம் வேறுவிதமாக முடிவெடுத்தால், நமக்கு லாபம் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, கச்சத் தீவைக் கொடுத்துவிட்டு, சில உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு, வேறு பகுதிகளிலே அவர்கள் நுழைய முடியாதபடி செய்துவிட்டால் அதில் சில இலாபங்கள் உள்ளன என்று அன்றைய தினம் முதலமைச்சராக இருந்தவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. He was consulted not once but twice. ஏனென்றால், அதை மக்களவையிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவரைக் கலந்து கொண்ட பிறகு, கச்சத் தீவை இலங்கைக்கு கொடுப்பதை நாம் முடிவு செய்திருக்கிறோம். முடிவு செய்த போது, சில உரிமைகளை அவர்கள் நமக்குத் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒன்று, நம்முடைய மீனவர்கள் மீன் பிடிக்க அங்கே செல்லலாம். செல்கிறபோது, கச்சத் தீவுக்கும் போகலாம். தீவுக்குள்ளே போகலாம். சில உரிமைகளை நாம் அனுபவிக்கலாம். சில நேரம் அவர்கள் அங்கே இருக்கலாம். மீன் வலைகள் போன்றவற்றை உலர்த்துவதற்கு அங்கே இடம் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல; மினரல்ஸ் - கனிமங்கள் ஏதேனும் அங்கே கிடைக்குமேயானால் அது Joint venture ஆக இருக்க வேண்டும். இலங்கை மக்கள் மட்டும் அதை எடுத்துக் கொண்டு விட முடியாது. நமக்கும் அதிலே கொடுத்தாக வேண்டும். நாமும் சேர்ந்துதான் அந்தத் தொழிலை செய்து அதன்மூலம் நமக்கு பங்கு கிடைத்தாக வேண்டும். அதேபோல், அங்கே ஒரு மாதா கோவில், கிருஸ்தவர் கோவில் இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலுக்கு முன்னனுமதி பெறாமல்—விசா பெறாமல் நம்முடைய இந்திய பிரஜைகள் அங்கே சென்று வருவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. உரிமை வழங்கப்பட்டது. இன்றைய தினம் இதற்கெல்லாம் இடையூறாக அது இருக்குமேயானால் அந்த ஒப்பந்தம் நமக்குச் சரியாக நிறைவேற்றப்படாமல் போனால் நிச்சயமாக நாம் அவர்களிடத்திலே இந்த உரிமைகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்பதற்கு நமக்கு நியாயம் இருக்கிறது. உரிமை இருக்கிறது. அதற்கு மத்திய அரசாங்கம்,

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

உடனடியாக இலங்கை அரசாங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தியாக வேண்டும். நம்முடைய மீனவர்கள் அங்கே வருவதற்கு தடை இருக்கக்கூடாது. நம்முடைய மீனவர்களுக்கு எந்த விதமான தொல்லையும் இருக்கக் கூடாது. நம்முடைய மீனவர்கள் தான் அங்கே மீன் பிடிப்பார்கள். அதிலே நீங்கள் குறுக்கிடக் கூடாது; அதேபோல், விழாக் காலங்களில் இந்தியப் பிரஜைகள் அந்த விழாவுக்கு வருவதற்கும், எந்தவிதமான தடையும் இருக்கக் கூடாது என்பதைப் பேசியாக வேண்டும். ஒருவேளை அதையும் மீறி, அவர்கள் நடந்து கொள்வார்களேயானால், அந்தத் திவு எங்களுக்கு வேண்டும்; மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதில் தவறு இல்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல், இன்றைய தினம் வெளியிலே சில கட்டுரை யாளர்கள் வேறு வேலை இல்லாத காரணத்தினால், கட்டுரை தீட்டத் துவங்கியிருக்கிறார்கள். எட்டுக் காலத் தலைப்பிட்டு கடந்த 4, 5 நாட்களாக பெரிய பெரிய கட்டுரைகள் வந்து

முற்பகல் 11-30

கொண்டிருக்கின்றன. அதிலே முக்கியமாக சொல்வது, மாநில சுய ஆட்சியைப் பற்றி நாவலர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த அறிக்கையினே நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. மாநில சுயாட்சி என்கிற சொல்லைக் குறிப்பிடுவதில் அவருக்கு பயமா, அச்சமா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். எம். ஜி. ஆர். இருந்தபோது குறிப்பிட்டேன் என்று சொன்னீர்களே, இன்றையதினம் ஏன் குறிப்பிடவில்லை; குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டுமென்று ஆலோசனை வழங்க வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதி நிலை அறிக்கை-பட்டுஜெட்வரவு செலவுத் திட்டம் 1991 ஆம் ஆண்டில், இந்த சபையிலே முதன் முறையாக இப்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆளுநர் உரை இரண்டு முறை இந்தப் பேரவையிலே வாசிக்கப்பட்டது. 1991-லே இந்த புதிய அரசாங்கம், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னாலே, ஜூலை மாதம் ஆளுநர் அவர்கள் இங்கே வந்து உரை வாசித்தார்கள். அந்த உரை இன்றையதினம் இங்கே இருக்கின்ற அரசாங்கம் தயாரித்துக் கொடுத்த உரை. 1991 ஆம் ஆண்டு முந்தைய அரசில் ஆளுநரின் உரை ஜனவரி மாதத்தில் இதே மன்றத்திலே வாசிக்கப்பட்டது. அந்த உரையிலே—‘மாநில சுயாட்சி’ என்கிற சொல் இருக்கிறதா என்று சொன்னால் அந்த உரையிலே ‘மாநில சுயாட்சி’ என்ற சொல்லே

1991 செப்டம்பர் 11]

[திரு.எஸ்.ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

கிடையாது; சரி இதற்கு முன்னாலேயும் இல்லை; இப்போதும் இல்லை என்று அவர் சொல்வாரா என்றால் அவர் சொல்ல முடியாது. காரணம் 1990 ஆம் ஆண்டு இங்கே வைக்கப்பட்ட பட்டெஜட் உரையிலே, ஆளுநர் உரையிலே 'மாநில சுயாட்சி' இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதே 1989 ஆம் ஆண்டு பதவி ஏற்ற பிறகு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சார்பிலே தயாரிக்கப்பட்டு இங்கே படிக்கப்பட்ட ஆளுநரின் உரையிலே மாநில சுயாட்சி இருக்கிறது. ஆனால், திடீரென்று 1991 ஆம் ஆண்டு தயாரிக்கப் பட்ட அந்த உரையிலே 'மாநில சுயாட்சி' விட்டுவிடப்பட்டது ஏன்? நானே இந்த அலுவலிலே பேசியிருக்கிறேன். அப்போது நான் சொன்னேன். இது உண்மையான மன மாற்றமாக இருக்க வேண்டும். ராஜதந்திர நடவடிக்கையாக அது இருந்து விடக்கூடாது என்று அவர்களிடத்திலே சொன்னேன். வெறும் ராஜதந்திர நடவடிக்கையாக இல்லாமல், உண்மையான மனமாற்றமாக இருக்குமேயானால், இது வர வேற்கத்தக்க ஒன்று என்று அன்றையதினம் இந்த அவையிலே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். பதில் சொல்லவில்லை. இது ராஜ தந்திர நடவடிக்கை என்றும் சொல்லவில்லை. உண்மையான மனமாற்றம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், மாறாக, அன்றையதினம் அதைப்பற்றி எதுவுமே சொல்லாமல் விட்டுவிட்டார்கள். ஆக, அது உண்மையான மனமாற்றம் அல்ல என்பதை இப்போது அவர் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். மாநில சுயாட்சி என்ற சொல்லே நமக்கு அச்சம் தருகிறது. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்பதிலே தவறு இல்லை. அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்பதில் தவறு இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சி கூட இன்றைய தினம் பல மாநிலங்களிலே ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறது. எனவே, அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்படவேண்டும். எங்களுக்கும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்பதிலே எந்தவிதமான தவறையும் நான் காணவில்லை. மாநில சுயாட்சி என்ற பெயரிலே மாநில சுயாட்சி என்று பேசுகின்ற போது, மனத்திற்குள்ளே ஒன்று, உதட்டிலே ஒன்று, உள்ளத்திலே ஒன்று என்று இருந்துவிடக் கூடாது. மாநில சுயாட்சி என்கிற பெயரிலே, பிரிவினை வாதம் வந்து விடக்கூடாது என்பதுதான் எனக்கிருக்கிற அச்சம் எல்லாம். இன்றைய தினம், திடீரென்று கருணாநிதி அவர்கள் மாநில சுயாட்சி மீது ஏன் அக்கறை கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவருடைய உள்ளத்திலே பிரிவினை வாதம் தலை தூக்கி கொண்டிருக்கிறது என்று நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். ஏன் என்று சொன்னால், அவர் ஆட்சியிலே இருந்த போதும் சரி, இன்றைக்கு ஆட்சியிலே இல்லாத நிலையிலேயும் சரி, 1974 ஆம் ஆண்டிலே, இந்த மன்றத்திலே வைத்த தீர்மானம் குறித்துப் பேசுகின்ற நேரத்திலேயும் கூட அவர் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார். என்று சொன்னால், "வெளியுறவு" தேசப்

332 வரவு-செலவுத் திட்டம், 1991-92 -பொது,
விவாதம்—தொடர்ச்சி.

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

பாதுகாப்பு, கரன்சி அல்லது நாணயம் அல்லது நோட்டு அச்சடித்தல், மாநிலங்களிடையே தொடர்பு இண்டர்ஸ்டேட் கம்யூனிகேஷன்ஸ்” மட்டுமே மத்திய அரசிடம் இருக்க வேண்டுமென்று அவர் கூறியிருக்கிறார்.

இதே அவையிலே பேசிய நான் உட்பட பலரும் அன்றைய தினம் சொல்லியிருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூறும் “மாநில சுயாட்சி” க்கும், பஞ்சாப் பிரிவினை வாதிகள் அனந்தபூர் சாகிப் தீர்மானத்திலே கூறியிருப்பதற்கும் பெரிய வேறுபாடு கிடையாது என்று அன்றே அவர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இண்டர்ஸ்டேட் கம்யூனிகேஷன் என்பதற்குப் பதிலாக, அனந்தபூர் சாகிப் தீர்மானத்திலே ‘ரெயில்வேஸ்’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வளவுதான் வேறுபாடு. வேறு வேறுபாடு கிடையாது. அதே போல, காஷ்மீரத்திலே பிரிவினை வாதிகள் இதே கோரிக்கையைத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து ஸ்ரீநகரிலே ஒரு மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார்கள். அந்த மாநாட்டிலேயும் அதே மாதிரி கோரிக்கையை வைத்தார்கள். அப்போதெல்லாம் இங்கே சொல்லியிருக்கிறோம். மாநில சுயாட்சி என்ற சொல் நமக்கு எதிரிடையான சொல் அல்ல. ஆனால் மாநில சுயாட்சி என்கிற பெயரிலே பிரிவினைவாதத்திற்கு வித்திடாதீர்கள் என்பதுதான். ஒவ்வொரு முறையும் நம்முடைய சார்பிலே மதசமயக் கட்சிகளாக இருந்தாலும் சரி, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக சார்பிலேயும் சரி, அன்றைய தினம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் இருந்த காலத்திலேயும் சரி, தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டது.

மாநில சுயாட்சி என்ற பெயரால், பிரிவினை வாதம் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் தலை தூக்கக் கூடாது. எனவே தான் அந்த வாதத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எழுப்புகின்ற போதெல்லாம் எங்களுக்கு அச்சம் ஏற்படுகிறது என்பதைப் பல்வேறு கட்டங்களிலே இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. டெல்லியோடு நெருடல் ஏற்படுகிற நிலை வருகின்றபோதெல்லாம் மாநில சுயாட்சி, இல்லாவிட்டால் இந்தி எதிர்ப்புக்கு குரல் கொடுப்பார்கள். சென்ற ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புக்கு குரல் வரவில்லை. 1989 கடைசியில் இருந்து 1990 கடைசி வரை அவர்களுக்கு வேண்டிய அரசாங்கம் மத்தியில் இருந்தது. அதனால் வரவில்லை. இந்தி எதிர்ப்புக்கு குரலே வரவில்லை. ஆனால் திடீரென்று இப்போது மாநில சுயாட்சிக்கு வருகிறார்கள். அடுத்த வேறு கட்டத்திற்கு வருவார்கள். அவர்களுக்கு எப்பொழுதெல்லாம், டெல்லியோடு நெருடல் ஏற்படுகிறதோ எப்பொழுதெல்லாம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்து

1991 செப்டம்பர் 11] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

அகற்றப்படுகிறார்களோ, அப்போதெல்லாம், மாநில சுயாட்சி பற்றிப் பேசுவார்கள். இந்தி ஆதிக்கத்தைப் பற்றிப் பேசுவார்கள். வேறு விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுவார்கள். அதே போல் இன்றைய தினம் வம்புக்கு இழுக்கிறார்கள். ஏன் உங்களுடைய அறிக்கையிலேயே குறிப்பிடவில்லை என்று. ஏன் குறிப்பிட வேண்டும்? இந்த அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணம் எதுவோ, இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை எதுவோ, அதை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் ஒரு தலைசிறந்த தேசியவாதியாக விளங்கியவர். அவர்களுடைய அரசாங்கம் இங்கே இன்றைய தினம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

முற்பகல் 11.35

எனவே இங்கே பிரிவினைக்கு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் எந்த இடமும் இருக்காது என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன்.

அதேபோல் இங்கே கடந்த இரண்டு, மூன்று நாட்களாக இலங்கைப் பிரச்சினை ஒரு பிரச்சினையாகப் பேசப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கே அன்றைய தினம் வந்தவர்களை எல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டார்களே. அடைக்கலம் கொடுத்தீர்களே என்றெல்லாம் பேசினார்கள். அடித்து விரட்டப்பட்ட நிலையிலே அடைக்கலம் கோரி அகதிகளாக வந்தார்கள். போராளிகள் கூட அகதிகளாகத்தான் வந்தார்கள். பல போராளிகள் குழுக்கள் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை அகதிகளாக ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களுக்கு உரிய நிவாரணங்களை வழங்கி இருக்கிறோம். 1983-லே இருந்து தொடர்ச்சியாக நிவாரணம் வழங்கியிருக்கிறோம். அன்றைய தினம் அவர்களாலே இலங்கை அரசாங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்த முடியாத சூழ்நிலை இருந்தது. அவர்களுடைய கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. இலங்கைக்குத் திரும்பிச் செல்லவேண்டிய நிலைமை இருந்தது. எனவே அவர்கள் இலங்கைக்குத் திரும்பிச் செல்கிற வரையிலும் அவர்கள் முகாம்களில் ஞங்கி இருக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அதற்கு மேலும் அவர்கள் சலுகைகளைக் கோரிய நேரத்தில் அந்தச் சலுகைகளை வழங்கினோம். இந்திய அரசின் சார்பிலும் நிதி கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். உண்மை. மறுக்கவில்லை. இங்கே எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய அரசாங்கம், அதே போல் மத்திய அரசு பல உதவிகளைச் செய்தன. அதையாரும் மறுத்து விடமுடியாது.

ஆனால் 1987ஆம் ஆண்டு ராஜீவ் காந்தி-ஜெயவர்த்தனா உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அந்த உடன்பாடு 40 ஆண்டுகாலப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்தது. பல கொடுமைகளுக்கு

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

முடிவு காண இந்திய இலங்கை உடன்பாட்டை ராஜீவ் காந்தி அவர்களும், ஜெயவர்த்தனாவும் உருவாக்கினார்கள். இந்திய இலங்கை உடன்பாட்டினால் தமிழ் தாயகம் கோரிக்கை ஏற்கப் பட்டது. அதே போல் இலங்கையில் உள்ள மூன்றில் ஒரு பங்கு நிலம் தமிழ் மாநிலமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. 1956 முதல் சிங்களம் மட்டுமே ஆட்சிமொழி என்ற நிலை மாறி தமிழும் ஆட்சி மொழி என்ற சம உரிமையைப் பெற்றது. அரசியல் கைதிகளாக இருந்த 5,000 தமிழ் கைதிகள் உடனடியாக அந்த உடன்பாட்டின் கீழ் விடுதலை செய்யப்பட்டு இலங்கை அரசால் மன்னிப்பும் வழங்கப்பட்டது. இவ்வளவு சாதகங்களும் அந்த உடன்பாட்டால் அன்றைய தினம் ஏற்பட்டது.

இந்திய இலங்கை உடன்பாடு கையெழுத்தானது 1987 ஜூலை மாதம். அந்த ஜூலை மாதம் 29 ஆம் தேதியிலிருந்து அக்டோபர் 10-ஆம் தேதி வரையில் உள்ள 72 நாட்களில் இலங்கைத் தமிழர்கள் எவ்வளவு அமைதியாக இருந்தார்கள், சந்தோஷமாக இருந்தார்கள் என்பதை நான் இங்கே நினைவு கூற விரும்புகிறேன். தொலைக்காட்சியில் தினசரி காட்டிக் கொண்டு இருந்தார்கள். நம்முடைய அமைதிகாக்கும் படைக்கு பெரும் வரவேற்பு இருந்தது. அன்றையதினம் சென்ற இடம் எல்லாம் மலர் தூவி வரவேற்றார்கள். அமைதி நிலவுகிறது, இலங்கை அரசினுடைய கொடுங்கோன்மை இல்லை என்பதை எல்லாம் கண்டு அவர்கள் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். 1987 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 4-ல் யாழ்ப்பாணத்தில் இன்றைய தினம் விடுதலைப் புலிகளினுடைய தலைவராக இருக்கிற பிரபாகரன் அவர்கள் அம்மன் கோவில் திடலில் பேசும்போது 'இடைக்கால அரசில் எல்லா விடுதலைப் புலிகளும் பங்கேற்பார்கள்; இந்திய ராணுவத்தை எதிர்த்து விடுதலைப் புலிகள் போரிட விரும்பவில்லை' என்று தெளிவாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதே போல் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான 48 மணி நேரத்தில் போர் நிறுத்தம் அமலுக்கு வரும்; 72 மணி நேரத்தில் ஆயுதங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற போராளிகள் அவற்றைத் திரும்ப ஒப்படைத்துவிட வேண்டும் என்றெல்லாம் அன்று உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

ஜெயவர்த்தனா அவர்கள் கூட ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னார்கள். சில அங்குலங்களிலே ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் உயிர் தப்பினார்கள். சில மணித் துளிகளிலே என்னுடைய உயிர் தப்பியது என்று சொன்னார்கள். ஏனென்றால் ராஜீவ் காந்தியை அடித்துக் கொல்ல வேண்டும் என்று அங்கே ஒரு முயற்சி நடைபெற்றது. அதேபோல் ஜெயவர்த்தனா அவர்கள் மீது குண்டு வீசி அவர்களை கொல்ல வேண்டுமென்று முயற்சி செய்யப் பட்டது. அவையெல்லாம் நடத்தப்பட்டது சிங்கள வெறியர்

1991 செப்டம்பர் 11] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

களால் அந்த ஒப்பந்தம் முழுவதும் நமக்கு எதிரான ஒப்பந்தமாகவும், சிங்களர்களுக்குச் சாதகமான ஒப்பந்தமாகவும் இருந்திருக்குமேயானால் நிச்சயமாக சிங்களவர்கள் அதிலே மகிழ்ச்சிக்கூத்து ஆடி இருப்பார்கள். ஆனால் மகிழ்ச்சிக்கூத்து ஆடவில்லை. மாறாக அந்த ஒப்பந்தம் சிங்களவர்களுக்கு எதிரான ஒப்பந்தம் என்று அங்கே ஒரு பெரிய இயக்கமே நடந்தது. ஜெயவர்த்தனா அவர்கள் கூட நம்முடைய நாட்டைப் பற்றியும், நம்முடைய நாட்டின் தலைவர் ராஜிவ் காந்தி பற்றியும் மிகப் பெருமையாக அன்றைய தினம் சொன்னார்கள். “பெரு வல்லரசுகள் மீது எனக்கு நம்பிக்கை போய்விட்டது. நான் இந்தியாவைச் சார்ந்திருக்க முடிவு செய்ததற்கு ராஜிவ் காந்தி மீது உள்ள நம்பிக்கையே காரணம்; இந்தியா இப்பிராந்தியத்தின் பாதுகாவலனாக இருக்கவேண்டும்; இந்தியாவை பிராந்திய வல்லரசாக ஏற்கிறேன்; நாடாளுமன்றத்தில் எல்லா உறுப்பினர்களையும் கொன்றாலொழிய இம்மசோதாவைத் தடுக்க முடியாது; நிச்சயமாக இந்த ஒப்பந்தம் அமலுக்கு வரும்” என்று உறுதிப்படுத்துகிற வகையில் அன்றைய தினம் சொன்னார்கள்.

விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் திரு. பிரபாகரன் அவர்கள் கூட செப்டம்பர் 27 ஆம் தேதி அன்று ஜெயவர்த்தனாவுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். விடுதலைப் புலிகளில் மத்திய குழு இடைக்கால நிர்வாக அமைப்பு பற்றிய உங்களுடையோசனைகளை ஏற்றுக் கொண்டது என்பதைத் தங்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன் என்று அதையும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். பிறகு என்ன வந்தது? செப்டம்பர் 28 ஆம் தேதி புதிய இடைக்கால அரசு பற்றிய ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அந்த உடன்பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு ஆயுதங்களைப் போடுவதற்குப் பதிலாக இவர்கள் மீண்டும் நம்மைத் தாக்கத் தொடங்கினார்கள். என்ன நடைபெற்றது? இவர்கள் என்னென்ன வெல்லாம் கேட்டார்களோ அத்தனையும் கொடுத்தார்கள்.

முற்பகல் 11.40

12 பேர் கொண்ட அந்தக் குழுவிலே 6 பேர் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். பிறகு 7 பேர் வேண்டுமென்றும் கேட்டார்கள். சி.வி.கே. சிவஞானம், இப்போது இருக்கிறாரே மாதையா, யோகி, ரூபன், சிவஞானசுந்தரம், பத்மநாபன் என்று 6 பேர்கள். இவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டது. இன்னொரு இடம் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அதுவும் கொடுக்கப்பட்டது. அதையும் கொடுத்தார்கள். இவர்களுக்கு வேண்டிய கட்சியைச் சேர்ந்தவர், ஈராஸ்-ஐ சேர்ந்தவர் ஒருவருக்கு கொடுக்கப்பட்டது. 7 இடங்கள் பிரபாகரன் கேட்டுக் கொண்டபடி தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் கேட்டுக் கொண்டபடி கொடுத்தார்கள்.

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

அடுத்து 'சீப் எக்சிகியூட்டிவ் கவுன்சிலர்' தலைமை நிர்வாக அலுவலர் யார் என்ற பிரச்சினை வந்தது. அப்புறம் அவர்கள் சொன்னார்கள். மூன்று பேருடைய பெயர்களைத் தாருங்கள் அவர்களில் ஒருவரை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். 3 பெயர்களை தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் கொடுத்தார்கள். ஒன்று சி.வி.கே. சிவஞானம், இரண்டு சிவஞானசுந்தரம், மூன்று பத்மநாபன் ஆக 3 பேர்களுடைய பெயர்களை கொடுத்து இந்த 3 பேர்களில் யாராவது ஒருவரை தலைமை நிர்வாக அலுவலராக நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல இலங்கை அரசும், அதாவது ஜெயவர்த்தனா அரசும் சி.வி.கே. சிவஞானம் அவர்களை அன்றையதினம் தலைமை நிர்வாக அலுவலராக நியமித்தார்கள். அதிலே இருந்து போர் ஆரம்பம்? எதற்காக. நீங்கள் எந்த மூன்று பேர்களை வேண்டுமென்று கேட்டீர்களோ அவர்களிலே ஒருவர் தலைமை நிர்வாக அலுவலராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். எனவே நீங்கள் கேட்டுக் கொண்ட ஒருவரை நியமித்ததிலே அதற்காக ஒரு சண்டையா? ஒரு போரா? அது யார்மீது போரா? அவர்கள் மீது போர் தொடுக்க வில்லை. நம்முடைய அமைதி காக்கும் படையின் மீது போர் நடத்தினார்கள். போர் நடத்தியதோடு நிற்காமல் நம் மீது குற்றம் சுமத்தத் தொடங்கினார்கள். இந்தியா அந்நிய நாடு என்றார்கள். 7 ஆண்டுக் காலம், 8 ஆண்டுக் காலம் யாருக்கெல்லாம் உதவி செய்தோமோ அவர்களை பற்றி சொல்கிறார்கள் அல்லவா. இந்த 4 கோடி ரூபாயை தமிழ்நாடு அரசுதான் கொடுத்தது என்று. இப்படி பல உதவிகளை நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு உணவு அளித்திருக்கிறோம். அதையெல்லாம் மறந்து மிகச் சுருக்கமாக சாதாரணமாக, இந்தியா அந்நியநாடு, இந்திய ராணுவம் ஆக்கிரமிப்பு ராணுவம் என்று குற்றம் சுமத்தி நம்முடைய ராணுவத்தின் மீது அன்றையதினம் போர் தொடங்கினார்கள். நம்முடைய ராணுவத்தின் மீது, அமைதி காக்கும் படையின் மீது போர் தொடங்கிய பிறகு நம் நாட்டை அந்நிய நாடு என்று அறிவித்து பிரகடனம் செய்த பின்னாலே இந்த நாட்டிலே விடுதலைப் புலிகளுக்கு நிச்சயமாக இடம் இருக்க முடியாது என்பதுதான் நம்முடைய கருத்து. நமக்கு விரோதிகளாக இருப்பவர்களுக்கு, இந்தியா அந்நிய நாடாக மாறியதற்கு பின்னாலே, அவர்களுக்கு இந்த மண்ணிலே இடம் கொடுக்க வேண்டுமா என்பதுதான் நம்முடைய கேள்வியாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. அவர்களுடைய முறை என்று எடுத்துக் கொண்டால், மெத்தேட் என்று எடுத்துக் கொண்டால் என்ன அவர்கள் செய்வார்கள்? திடீர் திடீரென்று தாக்குதல்கள் நடத்துவார்கள். யார் நண்பர்கள் என்று பக்கத்திலே உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களையே அடித்துக் கொள்வார்கள். அல்லது அவர்களே சுட்டுக்

1991 செப்டம்பர் 11] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

கொல்வார்கள். அதுபோல உணவு உண்ண அமர்ந்திருக்கின்ற நேரத்திலே, வெறி நாயைச் சுட்டுக் கொல்வதைப் போல சுட்டுக் கொன்ற சம்பவங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் உணவு பரிமாற தயாராக இருந்த நேரத்தில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

இன்றைய தினம் காலையில் கூட சொன்னார்கள். இராஜீவ் காந்தி அவர்கள் இங்கே வந்த நேரத்தில் 'பெண் ஒருத்தி தனக்கு மாலை அணிவிக்க வருகிறார், அனுமதியுங்கள் என்று போலீஸ்காரர்களிடத்திலே கேட்டுக்கொண்ட நேரத்தில், பெண்ணை வெடிகுண்டாக மாறி அங்கே தாக்குதல் நடத்தி, ராஜீவ் காந்தி அவர்களைப் படுகொலை செய்தார்களே, அது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒன்றுதானா?' -இன்றைய தினம் போஸ்ட்டர் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்களை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று இங்கே இருப்பவர்கள் பேசி வருகிறார்களா? அவர்கள் மீது அனுதாபம் காட்டவேண்டுமென்று யாராவது சொல்ல வருகிறார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். இங்கே அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று நண்பர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஈ.பி. ஆர். எல். எப். பத்மநாபன் அவர்கள் சென்னையிலே மையமான பகுதியிலே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அவரோடு சேர்ந்த 16 பேர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். அங்கே இலங்கைத் தமிழர்கள் மட்டும் சாகவில்லை. நம்முடைய இந்தியாவைச் சேர்ந்த தமிழகத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் மக்களும் அன்றைய தினம் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். அதைக் கூட அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றார்களா என்று நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி சுட்டுக் கொன்றதற்கு பின்னாலே தப்பிச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டார்கள், வேண்டுமென்றே அனுமதித்தார்கள் என்று இந்த அவையிலே நாம் குற்றம் சுமத்தினோம். அதுமட்டுமல்ல. அன்றைய தினம் காவல்துறை இயக்குநராக இருந்தவர் என்ன சொன்னார்? இது செய்தது விடுதலைப் புலிகள் அல்ல. கொலைக்குக் காரணம் விடுதலைப் புலிகள் அல்ல என்று பெரிய அளவிலே பேட்டி கொடுத்தார்கள், லண்டன் பி.பி.சி. யிலே கூட அது சொல்லப்பட்டது. பிறகு ஒரு மாதம் கழித்து நான் அப்படி சொல்லவே இல்லை என்று அன்றைய தினம் அந்த டி. ஜி. பி., காவல் துறை இயக்குநர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பிறகு இந்து பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. பி.பி.சி. நிருபரையே இந்து பத்திரிகை கேட்கிறது. தொலைபேசி மூலமாக கேட்டார்கள் நீங்கள் தெரிவித்த செய்தி தவறு என்று தமிழகத்துனுடைய காவல் துறை இயக்குநர் அவர்கள் சொல்கிறார். அப்படி ஒரு பேட்டியே தரவில்லை என்று சொல்கிறார். உண்மையா

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

[1991 செப்டம்பர் 11]

என்று கேட்டபோது, இதிலே தவறு நேருவதற்கு இடமே கிடையாது. என்னிடத்திலே அவர் தெளிவாகச் சொன்னார்கள், இந்தக் கொலைக்கு காரணம் எல். டி. ஈ. அல்ல இந்த தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் கொலைக்குக் காரணமல்ல என்று சொன்னார்கள் என்று தெளிவாக இந்துப் பத்திரிகையிலே செய்தி வந்து இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. நான் காலையிலே சொன்னதுபோல எதுவாக இருந்தாலும் உடனடியாக மறுத்திருக்க வேண்டும். பத்திரிகையிலே தவறாக செய்தி போடப்பட்டிருக்கிறது. பி.பி.சி. யிலே ஒலிபரப்பப்பட்ட செய்தி தவறு என்றால், உடனடியாக மறுத்து இருக்கலாம். மறுத்திருக்கின்றார்களா என்றால் மறுக்கவில்லை. இப்போது மறுக்கிறார்கள். ஒருமாத காலம் கழித்து அப்படி சொல்லவே இல்லை என்று அன்றையதினம் காவல்துறை இயக்குநர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

முற்பகல் 11.45

அவர்களுக்கும் இதே அவையில் பரிந்து அன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், அந்த ஈ.பி.ஆர்.எல். எப். கொலைக்குக் காரணம் நாங்கள் அல்ல என்று அன்றைய தினம் எல். டி. ஈ. தலைவர் சொன்னார். அவருடைய அமைப்பின் சார்பிலே பலரும் அன்றைய தினம் சொன்னார்கள். பிறகு அவர்களே ஒப்புக் கொண்டார்கள். இவர்கள், அதாவது ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். துரோகிகள், எனவே நாங்கள் தான் சுட்டுக் கொன்றோம், பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று பின்னால் ஒப்புக் கொண்டார்கள். அந்த ஈ.பி.ஆர்.எல். எப். தலைவர்களை கொலை செய்திருக்கிறார்கள் அல்லவா? அவர்களை ஒரு கட்டத்தில் தமிழகத்திலிருந்து நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக இந்திய அரசு வேறு வழியில்லாமல் கொண்டு வந்த நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாய் அந்தக் கெலையாளிகளில் 5 பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஜாமீன் கொடுத்தது யார்? ஜாமீன் கொடுத்தது யார் என்று மறுத்துதவிட முடியுமா? நேற்று முன்தினம் இங்கே மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் சொன்னார். யார் என்றால் தேசமுத்து. யார் இவர்? அன்றையதினம் கைத்தறித்துறை அமைச்சராக இருந்தவருடைய நேர்முக உதவியாளர். அது போல அருள்ராஜ், இஸ்மாயில் யார் இவர்கள்? அன்றைய தினம் மின்துறை அமைச்சராக இருந்த நேருவினுடைய நேர்முக உதவியாளர்கள். கலைச் செல்வன் யார்? இவரும் ஒரு அமைச்சருடைய நேர்முக உதவியாளர். மாநிலங்கள் அவையினுடைய உறுப்பினராக இருந்தவருடைய மிகவும் நெருக்கமான, இணக்கமான நண்பர், அவர் ஊரைச் சார்ந்தவர். இவர் பக்கத்து ஊரைச் சார்ந்தவர். இவருக்கு ஆதி

1991 செப்டம்பர் 11] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

திராவிட நலத்துறை அமைச்சருடைய நேர்முக உதவியாளராக இருந்தவர் ஜாமீன் கொடுத்திருக்கிறார். ஆக, இத்தனை பேர்களும் ஜாமீன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கோர்ட்டிலே ரெக்கார்டுகள் இருக்கின்றன. இல்லாததை நான் சொல்ல வில்லை. இவர்கள் யாருடைய முகவரியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அமைச்சருடைய முகவரியைக் கொடுத்து ஜாமீன் கொடுத்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றிலே மறைக்கிறோம் என்று குற்றம் சுமத்துகிறார்களே, முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றிலே மறைப்பது யார்? அமைச்சர்களுடைய நேர்முக உதவியாளர்கள் செய்கிற காரியம் தானா இது? மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினராக இருக்கிறார். இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கு விசுவாசமாக பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். நம்முடைய நாட்டு மண்ணை விட்டு வெளியே போக வேண்டுமென்றால் முன் அனுமதி பெற வேண்டும், எந்த நாட்டுக்குச் செல்கிறார்களோ அந்த நாட்டிலே நுழைவதற்கு அந்த நாட்டிலிருந்து அனுமதி பெற்றிருக்க வேண்டும். நம்முடைய நாட்டிலே இங்கே இருப்பவர்களிடத்தில் தெரிவிக்காமல், அந்த நாட்டினுடைய முன் அனுமதியையும் பெறாமல் கள்ளத் தேரணியில் செல்கிறார்களே, அது முறைதானா? அவர்கள் எல்லாம் யார்? என்பது தான் நான் திருப்பித் திருப்பிக் கேட்கிற கேள்வி. நேரடியாக நாங்கள் எல்லாம் உங்கள் மீது குற்றம் சுமத்துகிறோம், குற்றம் சுமத்துகிறோம் என்பது அல்ல. அந்த அமைப்புக்கு நீங்கள் ஆதரவாக செயல்பட்டு கொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்த அமைப்புக்கு ஆதரவாக இருந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

நேற்றைய தினம் கூட இங்கே இருக்கிற இலக்கியச் செல்வர் மதுரையிலே நடைபெற்ற சம்பவம் பற்றி சொன்னார்கள். மதுரையிலே, நெல்லையிலே, வேலூரிலே நேற்றைய தினம் எங்களுடைய கோவை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த எம். எல். ஏ. சொன்னார், நம்முடைய ஊரிலே போஸ்டர் ஒட்டி இருக்கிறார்கள், முதலமைச்சரையே கொலை செய்ய வேண்டும் என்று போஸ்டர் ஒட்டி இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதை எல்லாம் இந்த மண்ணிலே அனுமதிக்க வேண்டும் என்பது தான் அவர்களுடைய வாதமா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மண்ணிலே அவர்கள் தாராளமாக உலாவுவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். அமைதிப் பூங்காவாக திகழ்கின்ற தமிழகத்தை கொலைக் களமாக மாற்ற வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகிறார்களா என்பதைத் தான் நான் அறிய விரும்புகிறேன். எனவே, இவர்களுக்கு எல்லாம் மீண்டும் மீண்டும் பரிந்து பேசுவதும் நடப்பதும், நமக்கு எல்லாம் தெரிகிற விஷயம், நிச்சயமாக இந்த

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

நாடு ஒரே நாடாக ஒன்று பட்ட நாடாக இருக்க கூடாது என்ற ஒரு பெரிய சதித் திட்டமே உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

காலையிலே பேசும்போது நண்பர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் தான் எதிர்க் கட்சி என்று சொன்னார்கள். 60 பேர் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று சொன்ன போது, நீங்கள் எதிர்க் கட்சி அல்ல. தோழமைக் கட்சி என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் எதிர்க் கட்சியாகத் தான் இருக்கிறோம். ஆனால் எதிரிக் கட்சியாக அல்ல. எனவே எதிர்க் கட்சியாக வீற்றிருக்கிற நேரத்தில் எதிர்க் கட்சிக்குரிய பங்கினை செவ்வனே செய்வோம் என்பதிலே எந்தவிதமான சந்தேகமும் வேண்டாம். எனவே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் எங்களுக்கும் இருக்கிற உறவு என்பது ஏதோ புதிய உறவு அல்ல. இன்றைய தினம் திடீரென்று ஏற்பட்ட உறவு, எனவே மிகவும் சிலாகித்து போவார்கள். எதிர்க்க மாட்டார்கள் என்று சொல்வதற்கு இது ஒன்றும் புதிய உறவு அல்ல. 1972 ஆம் ஆண்டு எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டார்கள். அன்றைய தினம் அவர்கள் மீது என்ன குற்றம் சொல்லப்பட்டது என்றால் காங்கிரசின் சதிக்கு எம்.ஜி. ஆர். பலியாகி விட்டார் என்று. எம். ஜி. ஆர். தனிக் கட்சி கண்ட நேரத்திலே இது 'ஒட்டு காங்கிரஸ்' என்று சொன்னார்கள். ஆகவே காங்கிரசுக்கும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்கும் அவர்கள் சொன்ன குற்றச் சாட்டு தவறாக இருந்தாலும் கூட, இந்த ஒரு நேசம் ஒரு உறவு தொடர்ந்து இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது. எம்.ஜி.ஆர்.-ஐப் பொறுத்தவரையில் ஒரு தலைசிறந்த தேசியவாதியாக விளங்கியிருக்கிறார்கள். 'பிரிவினை நாடோம்' என்று சொன்னால், ஏதோ சொந்தக் காரணங்களுக்காக அல்ல. உதட்டிலே வந்த சொல்லாக நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. உள்ளத்திலே இருந்து வந்த சொல் அது. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இந்த நாட்டைப் பிரிவுபடுத்தவிடக் கூடாது என்பதிலே எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மிகத் தெளிவாக இருந்தார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். அதிலே அவர்கள் எந்தவிதமான சலனத்திற்கும் ஒரு போதும் இடம் கொடுத்தது கிடையாது. எனவே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இங்கே ஆட்சியில் இருப்பது இந்த தேசத்திற்கு பாதுகாப்பு என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். இதை யாரும் மறந்து விடக் கூடாது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று பெயர் வைத்தாரே எதற்காக? இந்த தேசிய ஒற்றுமையை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்த தேசம் ஒரே நாடாக ஒரே தேசமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நான் இன்று போலவே என்றும்

1991 செப்டம்பர் 11] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

இந்த நாடு ஒரே நாடாக இருக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்பதற்காகத்தான் இன்றைய தினம் 'அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்' என்று பெயர் வைக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள்.

(முற்பகல் 11-50]

அது மட்டுமல்ல. இந்தக் கூட்டு, திடீரென்று ஏற்பட்ட கூட்டல்ல. இந்திரா காந்தி அவர்களிடத்திலே எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் எந்த அளவுக்கு பாசம் வைந்திருந்தார்கள், நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்கள் என்பதை நாங்களெல்லாம் அறிவோம். அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களாலே உருவாக்கப்பட்ட கூட்டு என்பதை நாங்கள் ஒருபோதும் மறந்துவிட மாட்டோம். அதுமட்டுமல்ல. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் உடல் நலம் குன்றி மருத்துவ மனையிலே படுத்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் பல வேலைகளை விட்டுவிட்டு, இந்திரா காந்தி அவர்கள் இங்கே ஓடி வந்து அவர்களைப் பார்த்தார்கள். பார்த்தது மட்டுமல்ல, உடனடியாக அவர்களுடைய சிகிச்சைக்கு என்னென்ன வேண்டுமோ அவைகளுக்கு எல்லாம் ஏற்பாடு செய்தார்கள். வெளி நாடுகளிலிருந்து மருத்துவ நிபுணர்கள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். உடனடியாக மருத்துவ நிபுணர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். பிறகு இது போதாது வெளிநாட்டுக்கு சிகிச்சைக்காக செல்ல வேண்டுமென்று சொன்னபோது, கவலைப்படாதீர்கள், எங்கே சென்று சிகிச்சை பெற்றால் சரியாகுமென்று நினைக்கிறீர்களோ அங்கே கொண்டுபோக எல்லா அனுமதியும் வழங்குகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள் மரணம் அடைந்து 5, 6 நாட்கள் கூட ஆகாத நிலை. 31 ஆம் தேதி அவர்கள் மரணம் அடைந்தார்கள் கொலைகாரர்களால் கூட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். திரு. ராஜீவ் காந்தி பொறுப்பேற்று 5, 6 நாட்கள் தான் ஆகியிருந்தது. அமெரிக்காவுக்கு எம். ஜி. ஆர். அவர்களை அனுப்பி வைக்க வேண்டிய நிலை இருந்த போது, தன்னுடைய அமைச்சரவையிலே மூத்த அமைச்சரான திரு. பி. வி. நரசிம்ம ராவ் அவர்களையும் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி யினுடைய பொதுச் செயலாளரான திரு. மூப்பனார் அவர்களையும் தமிழ் நாட்டுக்கு அனுப்பி, சென்னைக்கு அனுப்பி அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் அவரது சிகிச்சைக்காக செய்தவர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள். ஆக இந்தக் கூட்டு ஏதோ திடீரென்று ஏற்பட்ட புதிய உறவல்ல. இந்த உறவு கால காலமாக இருந்து வருகிற உறவு. இது ஒரு சரித்திரக் கட்டாயம் என்று கூடச் சொல்ல வேண்டும். இந்த நாட்டு நலனைக் கருதி ஏற்பட்ட உறவு என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அதில் எந்தவிதமான மாற்றமும்

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

கிடையாது. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கடைசியாகக் கலந்து கொண்ட நிகழ்ச்சியை யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். கத்திப்பாராவில் இருக்கிற பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களின் சிலையைத் திறந்த நிகழ்ச்சிதான் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் தன்னுடைய வாழ்க்கையிலே கலந்து கொண்ட கடைசி பொது நிகழ்ச்சி. அந்த நிகழ்ச்சியிலே திரு ராஜீவ் காந்தி அவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் பேச எழுந்த நேரத்திலே, எழுந்திருக்கும்போதே கொஞ்சம் தடுமாற்றத்தோடு எழுந்தார்கள். அப்போது முன்னால் இருந்த மைக்கரி செய்யப்படாத நிலை இருந்தது. தாம் ஒரு பிரதம மந்திரி ஆயிற்றே, எதிரே இருப்பவர் முதலமைச்சர் தானே என்று திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் கரு தவில்லை. தூனாக வந்து, அந்த மைக்கை சரி செய்து கொடுத்தார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் இருவருக்கும் இடையிலே ஒரு நேசம் இருந்தது. எம். ஜி. ஆர். அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்திரா காந்தி அவர்களை தன்னுடைய சகோதரி யாக அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. தன்னுடைய சகோதரி என்று பல முறை கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய அமைச்சர்கள் வருகின்ற போது நான் அவர்களோடு செல்கின்ற நேரங்களில் மொழி பெயர்ப்பு செய்வேன். ஒரு அமைச்சர், அவரிடத்தில் உங்களுடைய தமக்கையாக இந்திரா காந்தியை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார். அவர் உடனே சொன்னார், தமக்கையாக அல்ல என்று சொன்னார். ஏன் என்று கேட்டால். என்னைவிட ஒரு வயது அவர் இளையவர் என்று சொன்னார். ஆக தன்னுடைய தங்கையாக அவரை ஏற்றுக் கொண்டவர் எம். ஜி. ஆர். அந்த உறவை ஒரே நாளில் உடைத்துவிட வேண்டுமென்று யாராவது முயற்சித்தால் அவர்கள் நிச்சயமாக வெற்றி பெற முடியாது. இந்த உறவு நிச்சயமாக நீடிக்கும். இந்த நாட்டு நலன் கருதி, இந்த தேசத்தின் நலன் கருதி நிச்சயமாக இந்த உறவு நீடிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு வேண்டுகிறேன்.

அதைப் போல இன்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வீற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அலுவலக அறையிலே கூட மேசையிலே உள்ள படங்களை நேரிலே செல்லும் போது பார்க்கலாம். எம். ஜி. ஆர். படம் இருக்கிறது. அது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். இன்னொரு படம் அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களுடைய படம் இருக்கிறது. இன்னொரு படம் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களுடைய படம் இருக்கிறது. ஆக இது ஏதோ தேர்தலுக்காக மட்டும் ஏற்பட்ட உறவு, இது எந்த நேரத்திலும் முறிந்து விடும் என்று யாராலும்

1991 செப்டம்பர் 11] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

சொல்ல முடியாது. நிச்சயமாக உடைக்க முடியாத உறவு என்பதை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி : தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதில் என்ன பாயின்ட் ஆர்டர் இருக்கிறது சொல்லுங்கள்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் நீண்ட காலமாகவே நல்ல உறவு இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி நல்ல உறவு இருக்கக் கூடிய அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைத்தான் 2 தடவை காங்கிரஸ் ஆட்சி கலைத்தது என்பதை இந்த அவையிலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : இரண்டு முறை என்று சொல்லுவது தவறான தகவல். அதைப்பற்றி பிறகு சொல்கிறேன். அதைப் பற்றி இதே அவையிலே ஒரு முறை அன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு, நான் அவருக்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறேன் என்பது நண்பர் அவர்களுக்கு நினைவிருக்கும். அன்றைக்கு அவர்களும் உறுப்பினராக இருந்தார்கள். தவறான தகவலை அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் தானாக இந்த ஆட்சியைக் கலைத்தது என்று சொன்னார்கள். நான் சொன்னேன், நீங்கள் நிர்ப்பந்தப்படுத்திய காரணத்தால்தான் இந்த ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது என்று சொன்னேன். அவர்கள், அபாண்டமாகச் சொல்கிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். அபாண்டமாகச் சொல்லவில்லை. நான் நடந்ததைச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னேன். அன்றைக்குச் சொன்னார்கள், சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே வழக்கு இருக்கிறது.

முற்பகல் 11-55

அந்த வழக்கில் மற்ற 8 மாநிலங்கள் கலைக்கப்பட்ட தமிழகம் கலைக்கப்படாமல் போனால் அந்த வழக்கு செல்லாமல் போய் விடும் என்று சொல்லப்பட்டது. என்னாலே கலைக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் உடனே சொன்னேன் கர்நாடகா கலைக்கப்படவில்லை, கேரளா கலைக்கப்படவில்லை, இமாச்சல பிரதேஷ் கலைக்கப்படவில்லை. ஆனாலும் தமிழகம் கலைக்கப்பட்டது என்றால் அதற்கு நீங்கள் கொடுத்த நிர்ப்பந்தம் தான் காரணம்

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

என்று சொன்னேன். நீங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறீர்கள் என்று கேட்டார். நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னேன். அதோடு அந்த சவால் நின்று போய்விட்டது. Truth can never be suppressed என்பதற்கு பத்திரிகைகளை எடுத்து நீங்கள் பார்க்கலாம். அவர் போய் அந்த அளவுக்கு நிர்ப்பந்தம் கொடுத்திருப்பதை பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

Tamil Nadu and 8 other Assemblies dissolved என்று The Hindu பேப்பர் தலைப்பு வெளியிட்டதோடு Karunanidhis Role என்று தனியாக கட்டம் கட்டி அன்றைக்குச் செய்தி வந்திருந்தது. அதற்கு அவர் மகிழ்ச்சி தெரிவித்து நன்றி தெரிவித்து கொடுத்த அறிக்கை வந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, டெல்லியில் இரண்டு முறை, இந்திரா காந்தியைச் சந்தித்தார்கள், ஆர். வெங்கட்ராமனைச் சந்தித்தார். சஞ்சய் காந்தியைச் சந்தித்தார். அன்றைய தினம் உள்துறை அமைச்சராக இருந்த ஜெயில் சிங்கை சந்தித்தார் நான்கூட என்னம்மா இப்படி செய்துவிட்டீர்களே என்று இந்திரா காந்தி அம்மையாரைப் பார்த்து நாங்கள் கேட்ட போதுகூட, He was adamant அதனால் தான் கலைக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அதைத்தான் அவர்களால் சொல்லமுடிந்தது. அன்றையதினம் எங்களுக்கு அவர்களிடம் அரசியல் உறவு இருந்தது. மறுக்கவில்லை. உறவு இருந்த நேரத்தில் அப்படி ஆனது. மறுக்க முடியாது. எனவேதான் கலைத்தோம் என்று சொன்னார்கள். இங்கே அதற்கு மேல் சொல்லவேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன். உங்களோடு கருத்து வேறுபாடு ஒரு கால கட்டத்தில் இருந்துதான். மறுக்கவில்லை. கம்யூனிஸ்டுகள் எங்களோடு உறவோடு இருந்திருக்கிறார்கள். அதையும் மறந்துவிடக் கூடாது. இன்னும் சொல்லப்போனால் 1977 ஆம் ஆண்டு இந்திராகாந்தி அவர்கள் மக்களவையைக் கலைத்துவிட்டு தேர்தல் நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னபோது, தேர்தல் நடத்தாதீர்கள் என்று யோசனை சொன்னவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அதுவும் ஒருவரல்ல, நான்கு பேர். அன்றைக்கு பொதுச் செயலாளராக இருந்த எஸ். ஏ. டாங்கே, ராஜேஸ்வரி ராவ், புபேஷ் குப்தா, நம்முடைய கல்யாண சுந்தரம் ஆக நான்கு பேரும் போய், இப்போது கலைத்து தேர்தல் நடத்துவது உங்களுக்கு வேண்டுமானால் லாபமாக இருக்கலாம். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் ஏதோ கருத்து சொல்கிறார். திரு. ஜி. பழனிசாமி,

1991 செப்டம்பர் 11]

திரு. ஜி. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி காங்கிரஸ் கட்சியுடன் கூட்டு வைத்திருந்தது. நாங்கள் மறுக்கவில்லை. அது மக்களுக்குச் சொன்ன திட்டங்களைச் செய்யவில்லை, ஆகவே மக்கள் விரோதமாக காங்கிரஸ் கட்சி நடந்துகொண்ட சந்தர்ப்பத் தினால்தான் காங்கிரஸ் கட்சியுடன் உறவை வெட்டிக் கொண்டோம். எதிர்த்தோம் என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : இதில் என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இருக்கிறது? எங்களோடு உறவாக இருந்திருக்கிறீர்கள். தமிழகத்தில் இன்னும் நெருக்கமாக இருந்திருக்கிறீர்கள். 1977-லே அ.இ.அ.தி.மு.க., காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் கூட்டணி இருந்தது. பிறகு சட்டப் பேரவைத் தேர்தல் நேரத்தில் நாங்கள் தனியாகப் போட்டி யிட்ட நேரத்தில் நீங்கள் எங்களோடு இருந்தீர்கள் என்பதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. அது மட்டுமல்ல. கம்யூனிஸ்டுகள் என்றாலே தீண்டத்தகாதவர்கள் என்று நினைக்கவில்லை. கம்யூனிஸ்டுகளும் மனிதர்கள். அதிலும் அவர்கள் கொள்கைகள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க கொள்கைகள் தான். இன்னும் சொல்லப்போனால், சோவியத் யூனியனின் நிரந்தரமான நண்பர்களில் நானும் ஒருவன் என்று சொன்னால்

.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை. அவருக்குப் பதில் சொல்லிவிட்டீர்கள். மேற்கொண்டு கம்யூனிஸ்ட் - காங்கிரஸ் உறவு பற்றி விவாதம் வேண்டாம். பட்ஜெட்டுக்கு வந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் : நிரந்தரமாக நண்பர்கள் உண்டு என்று சொன்னால் அதில் நானும் உண்டு என்பதை நண்பர் பழனிசாமி அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார். எனமீது அவர் இதுபோன்ற குற்றச்சாட்டுக் களை சுமத்தமுடியாது நிச்சயமாக. எனவே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன் நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைக் காப்பற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் தேச விரோத சக்திகள் தலை தூக்கவிடாமல் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், இந்த ஆட்சி தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் மனப் பூர்வமாக விரும்புகிறோம். அதையேதான் சென்ற முறை நான் இந்த அவையில் சொன்னதைப்போல, நிச்சயமாக திர்க் கட்சியாக இருந்து நீங்கள் செய்கிற தவறுகளை

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

கட்டிக்காட்டுகிற அதே நேரத்தில், இந்த ஆட்சியைக் காக்கும் கரங்களாக விளங்குவோம் என்று கூறி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1990-91 ஆம் ஆண்டுக்கான திருத்த மதிப்பீடுகளும், 1991-92 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளும், இந்த அவையின் ஆய்வுக்கும், ஏற்புக்கும் வைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், 62 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பொது விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு, தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 62 நாயன்மார்கள் வந்து பேசியதற்கு பிறகு, 63-வதாக 'இல்லையே என்னாத ஏற்புடை நாயனாராக', நிதியமைச்சர் என்ற முறையில், இங்கே வந்து பேசுகிற வாய்ப்பைப் பெற்றிருப்பதற்கு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையையும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை உருவாக்க அரும்பெரும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்களையும், அதனைச் செயற்படுத்தக் காரணமாக இருக்கும் இந்த அரசையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் போற்றி புகழ்ந்தும், பாராட்டி வரவேற்றும் இருப்பதற்காகவும், அரசின் சீரிய முயற்சிகளுக்கு உதவியும் ஒத்துழைப்பும் நல்க முன்வந்திருப்பதற்காகவும், பொதுவாக நான் உளம்கனிந்த நன்றியறிதலை உவகை பெருக்கோடு அனைவருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நண்பகல் 12-00

மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியோடும், கடமை உணர்ச்சியோடும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கு நல்லாதரவு திரட்டும் முறையில் பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை பாராட்டியும், வரவேற்றும் பேசி, சிந்திப்பதற்குச் சிலபல கருத்துக்களை எடுத்துரைத்த மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. பாஷுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கும், உரையாற்றிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் பெருமக்களுக்கும் என்னுடைய உளம்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் நான் பூரிப்படைகிறேன்.

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிதிநிலை அறிக்கைக்கு ஆதரவு நல்கும் வகையில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், திரு. நா. சா. பழனிச்சாமி, திரு. தமிழரசன் திரு. எஸ். வி. சண்முகம் ஆகியோருக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிதி நிலை அறிக்கையை பாராட்டவில்லை என்றாலும், எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்ப்பதில்லை என்றாலும், பாராட்டுகிற நிலையில் அவர்கள் இல்லை என்பதை நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம் என்றாலும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் உள்ள அம்சங்களை வரவேற்றும், மேம்பாட்டுக்கான சில கருத்துக்களைவும் கூறிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பண்டுட்டி இராமச்சந்திரன், திரு. வே. தம்புசாமி, டாக்டர் குமாரதாஸ், திரு. பழனிச்சாமி, திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு ஆகியோருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாங்கள் எங்களைப் பாராட்ட வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பதேயில்லை. நிதி நிலை அறிக்கையை உறுப்பினர்கள் வரவேற்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய நோக்கம். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் செயற்படுத்தும்போது உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்பும், ஆதரவும் இந்த அரசுக்கு உள்ளன்போடும், உவகைப் பெருக்கோடும் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் எண்ணம். எங்களைப் பாராட்ட வேண்டும் என்று நாங்கள் எப்பொழுதும் எதிர்பார்ப்பதில்லை. அது கிடைக்கவும் கிடைக்காது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். நிதி நிலை அறிக்கைக்குள்ளே புகுந்து நின்று பேசும்போது, எல்லா உறுப்பினர்களும் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். சிலர் பயன்படுகிற வகையில் பேசி இருக்கிறார்கள். ஆனால் சிலபல நேரங்களில், நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாண்டி அப்பாற் சென்று, கட்சி மாச்சரியங்களுக்கு உட்பட்டு, சிலபல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது, தேவையற்ற இடத்திற்குச் சென்றதன் காரணமாகத் தேவையின்லாமல் கூச்சலும், குழப்பமும் சில சமயங்களில் ஏற்பட்டு, வெளிநடப்பும், வெளியேற்றமும் ஏற்படுகிற அளவிற்குச் சிறு சம்பவங்கள் நடைபெற்றனவே தவிர, மற்ற வகையில், இந்த அவை, மிக அமைதியாக நடந்தேறியதற்கு முழு ஒத்துழைப்பையும் உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் நல்கி இருப்பதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இந்த ஆண்டு உருவாக்கம் பெற்றது என்றால், எவ்வளவு நெருக்கடியான நேரத்தில், பொருளாதார நெருக்கடி நிலைமைகள் இருக்கிற நேரத்தில், இந்த நிதி ஆண்டு துவக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு 3 மாதங்கள் கழித்து, தேர்தல் நடைபெற்று, கிட்டத்தட்ட ஆறு மாதங்கள் கழித்து ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற நாங்கள் ஒரு இக்கட்டான கட்டத்தில் நிதிநிலை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

அறிக்கையை வைப்பது என்பது, எவ்வளவு கடினமானச் செயல் என்பதை அவையில் உள்ள உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் உணர்வார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை அளிப்பதற்குப் பெரு முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறபோது, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், தன் முழு நேரத்தையும், ஒத்துழைப்பையும் எடுத்துக்கொண்டு, மற்றபடி உரிய துறைகளின் அதிகாரிகளோடு கலந்து தெளிவாகப் பேசி, எப்படிப்பட்ட நிலைமையையெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வைக்க வேண்டும் என்பதில் ஆர்வமும், அக்கறையும் காட்டி, எனக்குப் பெரு ஒத்துழைப்பாக அமைந்தார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, திட்டவட்டமான, தெளிவான முடிவுகளை எடுப்பதற்கு, அவர்கள் உறுதுணையாகவும் இருந்தார்கள். அந்த முறையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினுடைய பல்வேறு கூறுபாடுகளைக் குறிப்பிட்டச் சில நாளிதழ்களைத் தவிர பெரும்பாலான நாளிதழ்கள் வரவேற்றுப் பாராட்டிச் சிலபல யோசனைகளைச் சொல்லிக் கருத்துக்களை அளித்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல ஒருசில அமைப்புகளைத் தவிர, பெரும்பாலான அமைப்புகள், அரசு ஊழியர்கள் சங்கங்கள், ஆசிரியர்கள் சங்கங்கள், தொழிலாளர்கள் சங்கங்கள், வியாபாரிகள் சங்கங்கள், வர்த்தகக் கழகங்கள் போன்ற பல்வேறு அமைப்புகள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை பலவாறாக வரவேற்றுப் பாராட்டி இருப்பது மனநிறைவை அளிக்கிறது.

பிற்பகல் 12.05

அவர்கள் எல்லோருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அறிக்கையை வைக்கின்ற போது பல உறுப்பினர்கள் வேடிக்கையாகவும் சொல்லி இருக்கிறார்கள்; வினயமாகவும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இது நீண்டு இருக்கிறது, நீண்டு இருக்கிறது என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீண்டு நெடிய நிதிநிலை அறிக்கை என்று எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். நீண்ட நெடிய பெரியதொரு அறிக்கை வைக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியை நான் உருவாக்கவில்லை. ஒவ்வொரு துறையைப் பற்றியும் தெளிவான கருத்துக்களை அவையினர் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்; அவையினர் மூலம் அவற்றை இந்த நாட்டிலே உள்ள மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இதனைத் தெளிவாகவும், திட்டமாகவும், விளிவாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துச் சொல்வோமேயானால், புரிந்துகொள்ளக் கூடியவர்கள் எல்லாம் புரிந்துகொள்வார்கள், அறிந்து கொள்ளக்கூடியவர்கள் எல்லாம் அறிந்து கொள்வார்கள், உணர்ந்துக் கொள்ளக்கூடியவர்கள் எல்லாம் உணர்ந்து கொள்வார்கள் என்று கருதி, அந்த

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரட் நெடுஞ்செழியன்]

வகையிலே இந்த அறிக்கையை உருவாக்கியதன் காரணமாக, அறிக்கை நீண்டுவிட்டதே தவிர, அறிக்கை நீண்ட அறிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணிச் செய்யவில்லை. அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்பினீர்களே யானால் அதற்கு ஒரு வழியும் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும், நாட்டுக்கும் தெரிவிக்க வேண்டிய அளவிலே இருக்கின்ற முன்னுரையும், பின்னரையும் மட்டும் 40 பக்கங்கள்தான். இந்த முன்னுரை பின்னரையிலே தான் நாம் சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்கள், கோட்பாடுகள், இந்த அரசு எடுக்கின்ற திட்டங்கள், வரிகள் பற்றியவை ஆகியவை எல்லாம் வந்து இருக்கின்றன. வரித் தள்ளுபடியும், புது வரி விதிப்பும் மற்றவைகளும், இந்த வரவு-செலவு கணக்கு பற்றிய விவரங்களும் இந்த 40 பக்கங்களிலே அடங்கி இருக்கின்றன. இடையில் இருக்கிற 67 பக்கங்கள் பல்வேறு துறைகளைப்பற்றி விளக்கங்களும், ஏற்கனவே இருந்த திட்டங்களை எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றி இருக்கிறது என்பதும் புதிய திட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது என்பதும் ஏற்கனவே இருந்த நிதிநிலையிலிருந்து எந்தெந்த அளவுக்கு ஏற்றங்கள் தரப்பட்டு இருக்கிறது, மேம்பாடு புகுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்பதும் உணர்த்தப்பட்டதான் இந்த 67 பக்கங்கள். இவ்வளவு நீண்டு இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவ்வளவு நேரம் உட்கார்ந்து கேட்க உறுப்பினர்களுக்குப் பொறுமையும் இல்லை என்கின்ற ஒரு எண்ணம் இருக்குமேயானால், இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்து, 'ஏ', 'பி' என்று கூடப் பிரித்து, இந்த 40 பக்கங்களை மட்டும் நான் படித்துவிட்டு, 67 பக்கங்களை நீங்கள் வீட்டிலே படித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி விடலாம். ஆனால், யாரும் படிக்க மாட்டார்கள் என்ற காரணத்தினாலேதான் (சிரிப்பு) நான் மிகச் சிரமப்பட்டாவது எடுத்துச் சொன்னாலாவது, உட்கார்ந்து கேட்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்படும். பள்ளி ஆசிரியர் மாதிரி நடந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்ட காரணத்திற்காகத்தான், நான் படித்தேன், படித்தாலாவது கொஞ்சம் காதில் விழுந்த மாதிரியாவது இருக்கட்டுமே; இல்லாவிட்டால் இந்த 67 பக்கங்களையும் உறுப்பினர்கள் நிச்சயம் அறிந்துகொள்ள மாட்டார்கள். இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பாகத் தரப்பட்டு இருக்கிற ஏராளமான ஏடுகளையும் எத்தனை பேர் பிரித்தீர்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியாது. ஆனாலும்கூட, அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மையை நான் பல நேரங்களில் உணர்ந்து இருக்கிற காரணத்தினாலேதான்,

“செல்வத்துள் செல்வஞ் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.”

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறியதற்கிணங்க, கற்றலின் கேட்டலே நன்று என்று சொன்னதற்கும் இணங்கப் படித்துக் காட்டினேன். இந்த ஒரு குறளிலே மட்டும் 7 சீர்களிலே 5 இடங்களிலே செல்வம் என்ற சொல்லை வள்ளுவர் வைத்திருக்கிறார்.

“ செல்வத்துள் செல்வஞ் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம் செல்வத்து ளெல்லாந் தலை”

என்று 5 இடங்களிலே செல்வம் என்ற சொல்லை வைத்துப் பாடி இருக்கிறார். அந்த செல்வத்தையாவது உங்களுக்கு வழங்கலாம் என்று தான் நீண்ட அறிக்கையைக் கொடுத்தேன். எனக்குச் சிரமம் தான் என்றாலும் கூட, 4 மணி நேரம் வேண்டுமானாலும் பேசிவிடலாம்; ஆனால் ஒரு மணி நேரம் படிப்பது என்பது இருக்கிறதே, அதிலே பல்வேறு புலன்களை ஒன்று சேர்த்துக் கொண்டுவந்து நிறுத்த வேண்டிய, கட்டத்தில், பல கஷ்டங்கள் தான் ஏற்படும். ஆனாலும் கூட, அது வயது காரணமாகவும் கூட அல்ல, அன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகிரி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல.

ஒன்றை நான் விளக்க விரும்புகிறேன். உறுப்பினர்கள் இந்த அறிக்கையானது நீண்டு இருக்கிறது என்றதோடு விட்டு இருந்தாலும் பரவாயில்லை. என்னுடைய நெடிய உருவத்தையும் சுட்டிக்காட்டி இவர் நெடுமையாக இருக்கிறார். ஆகவே தான் இந்த அறிக்கை நீண்டு இருக்கிறது (சிரிப்பு) என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். உள்ளபடியே என்னுடைய தோற்றத்திலேயும் என்னுடைய பெயரிலும் நெடுமையும் இருக்கிறது; செழுமையும் இருக்கிறது. ஆக இந்தப் பண்பாடு கொண்ட நாகரீகம் கொண்ட, பழம் பெரும் பெருமையைக் கொண்டிருக்கிற நாட்டிலே செழுமையும் உண்டு. பழம்பெரும் நாகரீகம் கொண்டிருக்கிற இத் தன்மைகளில் சிறந்த தன்மைகளும் உண்டு. வந்து திரண்டு இருப்பதிலே ஓரளவுக்கு மகிழ்ச்சியும் உண்டு. ஆக என்னுடைய தோற்றத்தோடு இந்த அறிக்கையையும் சேர்த்து வைத்தது ஓரளவுக்குப் பொருத்தம் உடையதுதான். ஒங்கியுலகளந்த உத்தமன் பேர்பாட வேண்டும் என்றுதான் ஆண்டாள் சொல்லி இருக்கிறாள். ஒங்கி உயர்ந்தவனைப் பாட வேண்டும். உயர்ந்தவன், அதுவும் உத்தமனாக இருக்கிறவனைக் கட்டாயம் பாட வேண்டும்; பாராட்ட வேண்டும். நான் சொல்லவில்லை; ஆண்டாளே சொல்லி இருக்கிறார். அப்படிப் பாடினால் என்ன நன்மை ஏற்படும் என்று நீங்கள் கேட்கலாம்.

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

“தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து
ஒங்கு பெருஞ்செந்நெலொடு கயலுகள்
பூங்குவளைப் போதில் பொவண்டு கண்படுப்ப
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்க குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோரெம்பாவாய்”

என்றவாறு எல்லாம் ஏற்படும் ஒங்கி உயர்ந்த என்னைப் பாடினால் (சிரிப்பு). இது எல்லாம் உங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்பது உறுதி. இந்த அறிக்கை மூலமாக நான் சொன்ன அத்தனையும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த அறிக்கையும் நீண்டு தெளிவாக இருக்கிறது. நானும் உயர்ந்து இருக்கிறேன் அறிக்கையும் உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 12-10

அது மட்டுமல்லாமல், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையிலும் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பொதுவாக நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையிலும் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு நான் விடையளிக்கலாம் என்றாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் தங்களுக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்தி நிதிநிலை அறிக்கையின் பொது விவாதத்தை ஒட்டி, தங்களுடைய தொகுதிகளுடைய நிலைமைகளை எடுத்துத் தெரிவித்துள்ளார்கள். தங்கள் தொகுதிகளுக்கு என்னென்ன வாய்ப்பு வசதிகள் வேண்டுமென்றுச் வற்புறுத்தியுள்ளார்கள். மக்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகளும் செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவை அத்தனைக்கும் விடை அளிப்பதற்கு இங்கே போதுமான அளவிற்கு நேரமும் இருக்காது, அதற்கான வாய்ப்புகளும் ஏற்படா.

ஆனால் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள் அத்தனையையும் அந்தந்தத் துறையினர் ஆராய்ந்து பார்ப்பார்கள். அந்தந்தத் துறை பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் வருகிறபோது, அந்தந்த துறை அமைச்சர்கள் அவைபற்றி விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் சொல்வார்கள். எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகளைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொல்வார்கள். எடுக்கப்படவிருக்கிற நடவடிக்கைகளையும் விளக்கிச் சொல்வார்கள். இங்குக் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களை எல்லாம் அதிகாரிகள் குறித்துக் கொண்டு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறபோது அரசாங்கத்தின் மூலமாக அவற்றில் செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்வதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடுவார்கள். உறுப்பினர்கள் கேட்க வேண்டியதை எல்லாம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

கேட்க வேண்டியது தான். அதிகாரிகள் எல்லாம் முடிந்ததையெல்லாம் ஆராயத்தான் செய்வார்கள். ஆனால், நிதி அமைச்சர் இயன்றதை மட்டும் தான் செய்வார். இந்த மூன்றுக்கும் இருக்கிற வேறுபாடுகளை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். உறுப்பினர்கள் இவ்வளவுதான் கேட்க வேண்டும் என்றும், இதற்குமேல் கேட்கக் கூடாது என்றும் வரையறை எதுவும் கிடையாது. எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் உறுப்பினர்கள் கேட்கலாம். அதையெல்லாம் உறுப்பினர்கள் கேட்டு முடித்து விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு எது எது முடியும், எதுஎது முடியாது, இந்த ஆண்டில் எவ்வளவு முடியும், அடுத்த ஆண்டில் எவ்வளவு முடியும் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து, அந்தந்த துறையினுடைய அதிகாரிகளும், அந்தந்த துறையினுடைய அமைச்சர்களும் பரிந்துரையாக எனக்கு அனுப்புவார்கள். அதற்குப் பிறகு நான் என்னுடைய கருவூலத்தைப் பார்த்து, பணப் பெட்டியையும் பார்த்து, எவ்வளவு முடியும் என்பதை அறிந்து இயன்றதை எந்த அளவுக்குச் செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிந்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை கலந்து கொண்டு, தேவையானவற்றைச் செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படும்.

「இந்த மூன்றுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை உறுப்பினர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது தானே தவிர உறுப்பினர்கள் கேட்கக் கூடாது என்பதில்லை. கேட்க வேண்டியதை எல்லாம் உறுப்பினர்கள் கேட்க வேண்டியது தான். கேட்டால் தான் எங்களுக்குத் தெரியும், இன்னென்ன வேண்டும் இந்தந்த தொகுதிகளுக்கு வேண்டும் என்று. அந்த முறையில் பலர் எடுத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அமைந்திருக்கிற சூழ்நிலைகள், தன்மைகள் எல்லாம் சிறப்பாக எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. இதில் முக்கியமாகப் பார்க்கிறபோது நிதிநிலை அறிக்கையில் நிதிநிலைமைகளைத் தெளிவுபட எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். அதுபற்றி உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

வருவாய் கணக்கிலே வரவுகள் ரூ. 5,347 கோடியே 36 இலட்சம் என்றும், வருவாய்க் கணக்கில் செலவுகள் ரூ. 6,249 கோடியே 83 இலட்சம் என்றும் குறிப்பிட்டு வருவாய்க் கணக்கில் மட்டும் பற்றாக்குறை இந்த ஆண்டு ரூ. 902 கோடியே 49 இலட்சம் இந்த ஆண்டு பொது வாகத் துண்டு விழுகிறது என்றும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். மூலதனக் கணக்கில் வரவுகள் ரூ. 2,110 கோடியே 56 இலட்சம் என்றும், மூலதனக் கணக்கில் செலவுகள் ரூ. 1,896 கோடி என்றும், மூலதனக் கணக்கில் உபரியாக வந்திருப்பது ரூ. 214 கோடியே 56 இலட்சம் என்றும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். இந்தவகையில் மொத்தத்தில்

1991 செப்டம்பர் 11]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தொகு நிதி நிகரம் என்று பார்ப்போமானால் ரூ. 687 கோடியே 93 இலட்சம் பற்றாக்குறை வருகிறது. பொதுக் கணக்கில் நிகரம் என்று பார்க்கிறபோது ரூ. 110 கோடியே 52 இலட்சம் வருகிறது. ஆகவே, மொத்தத்தில் ஏற்படுகிற பற்றாக்குறை ரூ. 577 கோடியே 41 இலட்சம். வரவு செலவில் மொத்தப் பற்றாக்குறை, தொடக்கத்தில் நாங்கள் ஆட்சியை தொடங்கும்போது 1990-91 முடிந்து 1991-92 தொடங்கும்போது இருந்த பொதுப் பற்றாக்குறை ரூ. 207 கோடியே 94 இலட்சம். இரண்டையும் சேர்த்தால் இறுதிப் பற்றாக்குறை ரூ. 785 கோடியே 35 இலட்சம் என்று ஆகிறது என்று கணக்கிட்டுச் சொன்னோம். அதற்குப் பிறகு கொள்கை அடிப்படையில், செய்து தீரவேண்டிய கொள்கை அடிப்படையில், தேர்தல் வாக்குறுதிகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களுடைய அடிப்படையில், மலிவு விலை மதுக்கடைகளை எல்லாம் நீக்கிவிட முடிவு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதன்மூலம் ஏழை எளியவர்களை காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கருதப்பட்டது. அதிகமான செலவுகளுக்கு ஏழைக் குடும்பங்கள் ஆளாகி, அந்தக் குடும்பங்கள் எல்லாம் அவதியுறக் கூடாது என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில், இதனால் இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று தெரிந்தாலும், அந்த இழப்பை எப்படியாவது ஈடுகட்டிக் கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையில், அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு மலிவுவிலை மதுக்கடைகள் எடுக்கப் பட்டன.

பிற்பகல் 12.15.

இதன் காரணமாக 322 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படும் என்று கணக்கும் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே, நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல் என்று வள்ளுவர் கூறியதற்கு இணங்க, நல்லது செய்வது நமக்கு நன்மை பயப்பது என்றாலும் 322 கோடி வருவது ஒரு நன்மைதான் என்றாலும் கூட, நடுநிலை இல்லாத, நியாயம் இல்லாத, உள்ளபடியே ஒழுக்கத்திற்கு மாறுபாடாக இருக்கிற எந்த ஒரு செயலையும் மேற்கொள்ளக்கூடாது. அதை அன்றே விட்டுவிட வேண்டும் என்பதற்குத்தான் சொன்னார். நன்மை வருகிறது என்பது உண்மை. இந்த மதுவிலக்குக் கடைகளை வைப்பதால், நமக்கு நன்மைதான். 322 கோடி வருகிறது என்பது நன்மைதான். அந்த தன்மை வந்தாலும், அதிலே கேடு ஒன்று ஏற்படுகிறது, தீமையான விளைவு ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால், அதற்காக அந்த நன்மையை நாடி இதை வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. விட்டுவிடவேண்டும் என்று சொன்னதற்கு இணங்க, இந்தக் கொள்கையினுடைய அடிப்படையில்தான், அது விடப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே

இந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றுகிறபோது, நாம் மிக ஜாக்கிரதையாக்கத்தான் இருக்கிறோம். ஏழை எளிய மக்கள் காப்பாற்றப்படவேண்டும், சாதாரண மக்களுடைய குடும்ப நிலைமைகள் சீர்படவேண்டும், செம்மைப்படவேண்டும் என்பது தான் நம்மால் முடிந்த காரியமே தவிர, உள்ளபடியே உலகத்திலே இருக்கிற குடிசைகாரர்களை எல்லாம் ஒழித்து விடுவது என்பதோ, அல்லது குடிப்பழக்கத்தையே சமுதாயத்திலிருந்து நீக்கி, அவர்களை எல்லாம் தூய்மையானவர்களாக, ஆக்கிவிடுவது என்பதல்ல. புத்தராகவோ, அல்லது ஏசு நாதராகவோ, அல்லது நபிகள் நாயகமாகவோ மாறிச் சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்துகின்ற அத்தகைய நிலைமைகளுக்கு நாம் பேசுகவில்லை என்றாலும், குடிக்கின்ற ஏழைகள் காப்பாற்றப்பட முடியாமல் பாழ்ப்பட்டுப்போகிறார்கள். ஏற்கனவே பாழ்பட்டவர்களுடைய அவதி நிலைமைகள், மேலும் மேலும் பெருக்கக் கூடாது; அதை அந்த அளவிலேயே தடுத்து நிறுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையிலே, மதுவிலக்கைத் தொடர்ந்து, தொன்று தொட்டு வற்புறுத்தி வருகின்ற கொள்கையினுடைய அடிப்படையிலே, எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள கொள்கையினுடைய அடிப்படையிலே இதனை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளோம். இழப்பை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிற சூழ்நிலையில் இருந்தாலும், அதுவும் சேர்த்து 1,620 கோடி ரூபாய் நமக்கு மொத்தத்திலே பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது என்றாலும், அதற்கான தன்மைகளை எல்லாம் நான் குறிப்பிட்டுக் காட்டி இருக்கிறேன். ஆகவே, இவ்வளவு பற்றாக்குறை நிலைமைகள் இருக்கிறபோதுகூட, இந்தப் பற்றாக்குறை முழுவதையும் அடக்கவேண்டும் என்ற நோக்கம் ஒன்றை மட்டுமே இந்த அரசு மேற்கொள்ளவில்லை. பற்றாக்குறையை ஓரளவிற்குக் குறைக்கவேண்டும். அதைக் குறைக்கின்ற அதே நேரத்தில் வரி வருமானத்தையும் ஓரளவிற்கு எதிர்பார்க்கவேண்டும். வரி வருமானம் மட்டுமல்லாமல், வரியில்லாத வருமானத்தினுடைய அளவை எந்தெந்த வகையில் பெருக்கலாம் என்பதையும் நாம் யோசிக்கவேண்டும்.

அதே நேரத்தில், எந்தெந்த இடங்களில் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் நமக்கு வருமானம் அதிகமாக வரும், அந்த வருமானத்தை வைத்து, இந்தப் பற்றாக்குறையை ஈடுகட்ட முடியும் என்பதையும் நாம் யோசிக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில், ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு என ஒதுக்கியதை நாம் எந்தவகையிலும் குறைக்காமல் - இந்த ஆண்டுக்கு 1,600 கோடி ரூபாய் திட்டம் என்று போடுகிறபோது, அந்தத் திட்டத்திலே ஒரு சிறிதும் குறை இல்லாத அளவிற்கு, அந்தத் திட்டங்களை முழுமையாக நிறைவேற்ற வேண்டும். அதே நேரத்தில் சென்ற

ஆண்டிலிருந்து இந்த ஆண்டுக்கு ஆட்சியை நகர்த்திக் கொண்டு வருகிறபோது, சென்ற ஆண்டு செய்த பணிகளுக்கு மேற் கொண்டு நாம் பணிகளை அந்தந்தத் துறைகளுக்குச் செய்ய வேண்டும், இவ்வாறான காரண காரிய விளக்கங்களை எல்லாம் நன்றாக வைத்துத்தான் இந்த நிதிநிலை தயாரிக் கப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர, ஏதேனும் ஒரு காரணத்தை வைத்து அதை மட்டும் தீர்த்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லி, மற்றைய பிரச்சினைகளை எல்லாம் கவனிக்காமல் இல்லை. இதை பேலன்ஸ்ட் பட்ஜெட் என்று சொல்வார்கள். ஆகவே எல்லாத் துறைகளிலும் உள்ள எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் ஒருசேர வைத்து, சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல் போல் அமைந்து, பிரச்சினைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து, எந்த அளவிற்கு தாங்கும் ஒவ்வொரு துறையும் என்பதையும் கண்டறிந்து, எந்த ஒரு துறையினுடைய குறைபாட்டையும் முழுக்கத் தீர்க்க முடியாவிட்டாலும், அதை ஓரளவிற்குத் தீர்க்கவேண்டியதைத் தீர்த்தும், செய்ய வேண்டிய நன்மைகளையும் கேட்ட அளவிற்கு முழுவதற்கும் செய்து கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் இருக்கிற அளவிற்கு செய்ய முற்பட்டுள்ளோம். சட்டியிலே என்ன இருக்கிறதோ, அதுதான் அகப்பையிலே வரும் என்பதற்கு இணங்க, சட்டியிலே பெருகிக் கொண்டே இருக்குமானால் அகப்பையிலே பெருகிக் கொண்டுதான் இருக்கும், சட்டியிலே இருப்பது குறைந்து கொண்டேயிருக்குமானால், அகப்பையில் இருப்பதும் கொஞ்சம் குறைந்து கொண்டுதான் வரும், கடைசியில், கொஞ்சம் மிச்சம் இருக்குமேயானால் பட்டும் படாமலும் தான் கொடுக்க வேண்டியவரும். ஆகவே, என்ன இருக்கிறதோ, அதை வைத்துக் கொண்டுதான் ஒரு அரசாங்கத்தை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. உள்ளபடியே அதற்குக் கிடைக்கின்ற வருமானத்தை வைத்துத்தான் செலவினத்தை நாம் கணக்கிடவேண்டி இருக்கிறது. வருமானத்தைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல், செலவினத்தைப்பற்றி மட்டுமே கவலைப்படுகின்ற அளவிற்கு இருக்குமானால், நல்லதொரு ஆட்சியை நாம் நடத்த இயலாது.

அரசாங்கத்திற்கு வரி வருமானம், வரியில்லாத வருமானம், கடன் மூலம் வருகின்ற வருமானம், நம்முடைய ஈவுக்காக, பல்வேறு துறைகளுடைய வரிப் பணத்தை மத்திய அரசு பெற்றுக்கொள்வதன் காரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதத்தினுடைய அடிப்படையிலே நமக்குத் தருகிற பங்குத் தொகை இவைகளை வைத்துக் கொண்டுதான் மாநில அரசை நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது, நமக்கு என்று வருமானத்தைத் தரக்கூடியது ஒன்று இருக்குமானால், அது விற்பனை வரித்துறை, மற்றொன்று, ஸ்டாம்பு டியூட்டி. அதாவது பத்திரப்பதிவுத் துறையின் மூலமாக வருகின்ற வருமானம். மற்றொன்று, போக்குவரத்தின்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

மூலமாகப் போடுகின்ற கட்டணங்கள், இவை எல்லாம் முக்கியமான வருமானங்களே தவிர, மற்றவைகள் எல்லாம் மிகச் சிறிய சிறிய வருமானங்களாகத்தான், 3 கோடி, 4 கோடி, 10 கோடி, 15 கோடியாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே தான், நம்முடைய வருமானங்கள் எதிர்பார்க்கிற பலனைத் தருவதில்லை. நேற்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் பணருட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டியதற்கு இணங்கவும், அவர்கள் இங்கே பட்டியல் போட்டுக் காட்டியதற்கு இணங்கவும், நம்முடைய நிதி ஆதாரங்கள் பூராவும் மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்திலே இருப்பதன் காரணமாகத்தான் அவற்றைக் கேட்டுப் பெறவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிற காரணத்தால்தான், பல நேரங்களிலே மத்திய அரசோடு நாம் தொடர்பு கொண்டு நிதியுதவியளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. கேட்டதைக் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். பிற மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கேயும் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். உத்தரப்பிரதேசத்திற்கு ரூ. 500 கோடிக்கு மேல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ராஜஸ்தானுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிறர்க்கு அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கேயும் அந்த அளவிற்காவது கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம். அவர்களுக்குக் கொடுத்த அளவிற்குக் கூட நமக்குக் கொடுக்காமலேயும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுக்கக் கூடிய அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதாகவும் நாங்கள் இருக்கிறோம்.

பிற்பகல் 12-20

சாதாரணமாக பெரு நகர மேம்பாட்டிற்கு கல்கத்தாவிற்கு ரூ. 600 கோடி, ரூ. 700 கோடி அளவில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி பம்பாய் வளர்ச்சிக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். டில்லியினுடைய வளர்ச்சிக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான்கு பெரும் நகரங்களிலே சென்னைக்கு மட்டும் தான் இதுவரையில் கொடுக்கவேயில்லை. ஆக பம்பாய்க்குப் பெருமளவுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கல்கத்தாவிற்குப் பெருமளவிற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். டில்லிக்குக் கணிசமான அளவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேம்பாடு குறித்து சென்னை நகரத்திற்கு நிதியுதவி கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால் இனியாவது கொடுக்கவேண்டுமென்று நாம் கேட்பதற்கு நமக்கு உரிமையுண்டு. அந்த வகையிலேதான் நாம் கேட்கிறோம். உறுப்பினர்களும் இது குறித்து எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சினை வருகின்றபோது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட இங்கே குறிப்பிட்டபொழுது மாநில சுயாட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி தத்துவத்தைப் பற்றி

இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாநிலத்திலே சுயாட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்பதைப் பற்றி பல தடவை இந்த மன்றத்திலே நாம் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றோம். அது பற்றிய விளக்கங்களையும் நாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றோம். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறிய மாதிரி பத்திரிகைகளிலே இந்தப் பிரச்சினை பெரிதுபடுத்தப்பட்டு, என்னமோ நடக்கக்கூடாத ஒன்று நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்து நடந்துவிட்ட மாதிரி எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாநில சுயாட்சியைப் பற்றி 1980 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1987-வது ஆண்டு வரையிலும் நான் இங்கே வற்புறுத்தியுள்ளேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய தலைமையின் கீழ் இருந்த அமைச்சரவையில் நான் நிதியமைச்சராகத் தொடர்ந்து பணியாற்றியபோது ஒவ்வொரு ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் இந்த மாநில தன்னாட்சி பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறேன். மாநில தன்னாட்சி வேண்டும், மத்தியிலே கூட்டாட்சி வேண்டும் என்ற தத்துவத்திற்கான காரண காரிய விளக்கங்களை எல்லா நிதிநிலை அறிக்கைகளிலேயும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினை அப்போதே வலியுறுத்தப்பட்டு வந்த ஒன்றுதான். மாநில தன்னாட்சி வேண்டும். ஆனால் மாநில தனி ஆட்சி கூடாது என்பதுதான் நம் முடைய கொள்கை. மாநில தனி ஆட்சி கூடாது என்பதைத் தான் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் திரும்ப வலியுறுத்தி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைத் தான் நாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மாநில தன்னாட்சியோடேயேயுள்ள தனி ஆட்சி அல்ல. தனி ஆட்சி மாநிலம் என்பது தான் state autonomy என்று பொருள்படும். மாநிலம் என்ற அடைமொழி வந்துவிட்டதால், இது நாட்டிற்கு உட்பட்ட ஒரு பகுதி என்பது தெரியும். ஒரு அடைமொழி வந்துவிட்டதால், மாநிலம் என்று வந்துவிட்டதால், மாநில தன்னாட்சிதான் நாம் கேட்கிறோமே தவிர, தனி ஆட்சி கேட்கவில்லை. எனவேதான் தன்னாட்சி என்ற சொல்லைத்தான் நாம் தொடர்ந்து பயன்படுத்தி வருகிறோம். இந்தக் கருத்தை மாண்புமிகு முதல்வராக இருந்த புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் வற்புறுத்தி வந்தார்கள். இப்போதும் அந்தக் கருத்திலே கடுகனவும், எள்ளளவும் பேதம் ஏற்படவில்லை. அதே கருத்தைத்தான் தொடர்ந்து மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களின் தலைமையின் கீழே இயங்கிவருகின்ற அரசும் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறது. அதை இன்னும் கொஞ்சம் தெளிவாகப் போட வேண்டும் என்கிற காரணத்தினாலேதான் அதுபற்றி ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. தேர்தல் அறிக்கையிலேயும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் குறிப்பிடப்பட்டுக்கொண்டது. 'கட்டுண்டு வாழோம், பிரிவினை நாடோம், சம நிலையில் இணைவோம், என்பது மாநிலத்திலே தன்னாட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1991 செப்டம்பர் 11]

கட்சி என்ற கருத்தில் தெளிவு பெற வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் தெளிவு பூர்வமான விளக்கமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த சொற்களைப் போட்டோம். கட்டுண்டு வாழோம் என்றால் பெரிய Unitary ஆட்சியான ஒன்றை ஆட்சி முறையை நாங்கள் விரும்ப மாட்டோம். பிரிவினை நாடோம் என்கின்றபொழுது தனி ஆட்சியை நாங்கள் கோர மாட்டோம். சம நிலையில் இணைவோம் என்பது மாநிலத்திலே தன்னாட்சி வேண்டும், மத்தியிலே கூட்டாட்சி வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு ஆகும்.

மக்களை வாழ வைப்பதற்கான முழு பொறுப்பும் மக்களோடு நெருங்கி தொடர்பு உடையதும், மக்களுடைய பிரச்சினைகளை அன்றாடம் கவனிக்க வேண்டியதாக இருப்பதும், அதற்கான திட்டங்கள் தீட்ட வேண்டிய முழு பொறுப்பும் உடையதான மாநிலங்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் வலியுறுத்துகிறோம். ஆனால் இந்தியாவைக் காப்பதற்கு வேண்டிய பொறுப்பு, எல்லையைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு, இறையாண்மையைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு, இந்தியாவினுடைய சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு, வடக்கு எல்லை, தெற்கு எல்லை, கடல் எல்லை ஆகியவற்றைக் காப்பாற்ற வேண்டிய முழு பொறுப்பு ஆகியவை மத்திய அரசினிடத்திலே இருக்க வேண்டும். இந்தியாவைக் காப்பாற்றுகின்ற முழுப் பொறுப்பும் மத்திய அரசினிடம் இருக்கிறது. எல்லா வகையிலேயும் இருக்கிறது.

பிற்பகல் 12-25

அதேமாதிரி மக்களை வாழ வைப்பதற்கான திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டிய முழுப் பொறுப்பும் மாநில அரசிடம் இருக்க வேண்டும். அதற்குத்தேவையான அதிகாரங்கள் எல்லாம் மாநிலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இப்போதும் இரண்டு விஸ்ட் இருக்கிறது. சென்ட்ரல் விஸ்ட், ஸ்டேட் விஸ்ட் என்று. அதிகாரங்கள் ஸ்டேட் விஸ்டில் கணிசமான அளவுக்குக் கூடுதல் ஆகவும் சென்ட்ரல் விஸ்டில் குறையலாம் என்றும் நாம் சொல்கிறோம். அப்படி சென்ட்ரல் விஸ்டிற்குக் கொடுக்கும்பொழுது ஏற்கனவே தபால் தந்தி மத்திய அரசின் கையிலே இருக்கின்றது. இருக்க வேண்டியது தான். ரயில்வே அவர்கள் கையிலே இருக்கிறது. இருக்க வேண்டியது தான். பாதுகாப்பு அவர்கள் கையிலே இருக்கிறது. இருக்க வேண்டியதுதான். அன்னிய நாட்டினுடைய செலாவணியும் அவர்கள் கையிலே இருக்கிறது. இருக்க வேண்டியதுதான். அன்னிய நாட்டினுடைய அரசியல் தொடர்பு—அன்னிய நாட்டோடு ஏற்படுத்தக் கூடிய தொடர்பு ஆகியவற்றை ஒரு அமைப்பு தான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு மாநிலத்தினரும், அதைத் தனித்

1991 செப்டம்பர் 11]

தனியே வைத்துக் கொள்வார்களேயானால் இப்போது ரஷ்யாவில் நடந்தவை மாதிரி ஆனாலும் ஆகிவிடும். ஆகவே அந்த நிலை ஏற்படக் கூடாது என்றுதான் சொல்லுகிறோம். அதை மத்திய அரசுதான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அத்தோடு ஒன்றைக் கூட சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்றும் சொல்லுகிறோம். அதைப் பற்றி எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். அது ஒரு ஏகோபித்த கருத்துதான். நதிகளையெல்லாம் கூட மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். நதிகளைக்கூட மத்திய அரசே ஏற்றுக்கொள்வார்களேயானால் காவிரி நதிநீர்ப் பிரச்சினைகளெல்லாம் வராது என்ற காரணத்தினாலேதான் இரயில்வேயை எடுத்துக் கொண்ட மாதிரி, தபால் தந்தியை எடுத்துக் கொண்ட மாதிரி, நதிநீர் விளைவுகளையும் எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லுகிறோம். இல்லையானால் ஒரு மாநிலத்திற்கும் இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் இடையில் பெரும் பிரச்சினைகள் எழும்பிக் கொண்டே இருக்கும்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட இங்கே குறிப்பிடும்போது, கேரளத்திலேயிருந்து ஒடிச்சென்று கடலிலே வீணாகக் கலக்கின்ற தண்ணீரைத் திருப்பி விட்டால் இங்கே பலன் கிடைக்கும் என்று கூறினார்கள். அந்த மாநில அரசோடு இது பற்றி பேச வேண்டும் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருக்கும் போது, கேரளத்து முதல்வரோடு பேசும்போது, நாங்கள் நீர்ப் பாசனத்திற்கோ அல்லது மின்சார உற்பத்திக்கோ தண்ணீர் தர மாட்டோம், வேண்டுமென்றால் தெற்கு மாநிலங்களுக்குப் பயன்பெறுகிற அளவிற்கு குடிநீருக்கு வேண்டுமென்றால் அனுமதி தருகிறோம் என்று எழுத்து மூலமாக இல்லை, பேச்சு வார்த்தையின் மூலம் சொன்னார்கள். அதையாவது செய்யுங்கள் என்று நாம் கேட்டபோது, அவர்கள் இப்போது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடத்திலே குறிப்பிடும்போது தண்ணீர் எங்களுக்கே போதவில்லை, நாங்கள் தண்ணீர் தருவதற்கில்லை என்று சொல்லுகின்றார்கள். அரசியல் நோக்கங்கள் அங்கே இருக்கின்றனவே தவிர வேறு அவல். ஆனால் ஏராளமான தண்ணீர் கடலிலே போய் வீணாகப் பார்கின்றன. கிட்டத்தட்ட 60, 65 சதவீதம் தண்ணீர் அரபிக் கடலிலேதான் போய் பாய்கின்றது.

1893 ஆம் ஆண்டு ஒரு வெள்ளைக்காரப் பொறியியல் வல்லுநரின் திறமையின் காரணமாக, தேக்கடியிலே ஒரு அணை போட்டால் கடலிலே போய் கலக்கின்ற அவ்வளவு தண்ணீரும் அந்த அணையிலேயே தேங்கும் என்றும், அது திருப்பி விடப்படும் போது தமிழகத்திற்குப் பயன்படும் என்றும் கூறப்பட்டன. அதன் காரணமாகத்தான் முல்லையாற்று பாசனம், பெரியாற்றுப் பாசனம் போன்றவை சிறப்பாக நடைபெற்றதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. மற்ற ஆறுகளிலும் அது போன்று அணைக்கட்டுகளை கட்டுவோமேயானால் நாட்டுக்கும் நல்லது; நமக்கும் நல்லது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

இதனைக் கூட மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் அந்தக் கருத்தை ஏற்று வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கேரளத்திற்கு தேவையானது அரிசி. நமக்குத் தேவையானது தண்ணீர். ஓர் ஒப்பந்தம் வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம். கேரளம் தண்ணீர் தந்தால் வறண்ட பகுதிகளை புஞ்சை நிலமாக இருப்பவைகளையெல்லாம் நஞ்சை நிலமாக ஆக்கலாம். நெல்லை உற்பத்தி செய்கிறோம். உற்பத்தியான நெல்லிலே அவர்களுக்குத் தேவைக்கு ஏற்ப ஒரு உடன்பாட்டின் அடிப்படையில், ஆண்டுக்காண்டு தருவதற்குக் கூட முற்படலாம். இது அவர்களுக்கும் பயன்படும்; நமக்கும் பயன்படும். அரிசி இல்லாமல் அவர்கள் தவிக்கிறார்கள். நீர் இல்லாமல் நாம் தவிக்கிறோம். இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளும் தீருவதற்குப் பயன்படும் என்ற முறையில் இந்த அரசு முயன்று வருகிறது. இதிலே ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டால் கூட இரண்டு மாநிலத்திற்கும் நன்மை பயப்பதாக அது அமையும். அத்தகைய நிலைமைகள் வரவேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய குறிக்கோள்.

நாட்டில் நெருக்கடி நிலைமைகள் இருந்தாலும் கூட, நிதி நிலை அறிக்கையில் பற்றாக்குறைகள் எல்லாம் இருந்தாலும் கூட, நாம் இந்த ஆண்டு திட்டங்களையெல்லாம் போடுகிறபோது, மக்களுக்குத் தேவைப்படுகின்றவைகளிலே போட்டிருக்கிறோம். எதையும் நாம் குறைக்கவும் இல்லை. பொதுவாகப் பொதுப்பணிகள், அதாவது ஜெனரல் சர்வீஸ் என்று எடுத்துக்கொள்வோமேயானால் 1990-91-லே ரூ. 1,421 கோடி செலவழித்திருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில், ரூ. 1,762 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த நெருக்கடி இருக்கிறது என்பதற்காகவோ பற்றாக்குறை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதற்காகவோ நாம் இதனைக் குறைத்துவிடவில்லை. பொதுவான பணிகளைப் பொறுத்தவரையில் 340 கோடியே 95 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாகத்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு பணிகள் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக சமூகப்பணிகள், அதாவது சோஷியல் சர்வீஸ் என்று எடுத்துக் கொள்வோமேயானால் ரூ. 2,230 கோடி செலவழித்த இடத்தில் இந்த ஆண்டு ரூ. 2,573 கோடி நாம் செலவழிக்கிறோம். அந்த அளவில் கிட்டத்தட்ட 344 கோடி கூடுதலாகத்தான் செலவழிக்கிறோம். சோஷியல் சர்வீஸ் பொறுத்தவரையில் 1990-91-லே செலவழித்ததை விட 1991-92 ஆம் ஆண்டில் அதிகப்படியாகத்தான் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

பொருளாதாரப் பணிகள்—அதாவது ஏகனாமிக்கல் சர்வீஸ் என்று பார்ப்போமேயானால் ரூ. 1,559 கோடி செலவழித்த இடத்தில் ரூ. 1,824 கோடி செலவழித்து இருக்கிறோம். ரூ. 266 கோடி கூடுதலாகத்தான் செலவழிக்க இருக்கிறோம். எனவே பொதுவாகப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்கிற காரணத்திற்காக நாட்டு மக்களுக்குத் தேவைப்படுகிற

திட்டங்களை எதையும் நாம் குறைத்துவிடவில்லை. அதேமாதிரித் தான் ஆண்டுத் திட்டம். போன 1990-91ஆம் ஆண்டு ரூ. 1,489 கோடி தான் ஆண்டு திட்டம் போட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது. இவ்வளவு நிதிநெருக்கடி நிலையிலேயும் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிற காலத்திலேயும் ரூ. 1,600 கோடி இந்த ஆண்டு, ஆண்டுத் திட்டத்திற்காகச் செலவழிப்போம். அது சிறிதளவும் கூட குறையாத அளவுக்குத்தான் இருக்கும். அதே மாதிரிதான் ஒவ்வொரு துறையையும் எடுத்துக் கொள்வோமேயானாலும் கூட தொகை குறைக்காத அளவுக்குப்பார்த்துக் கொள்ளப்படும். நிலைமைகளை எப்படியாவது சமாளிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே மேம்பாடு கூட்ட வேண்டும், ஏற்றம் கூட்ட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எண்ணிய நிலையில் பணிகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். பொதுவாக எடுத்துக்கொள்வோமேயானால் கல்வித் துறைக்கு மொத்தமாக சென்ற ஆண்டு ரூ. 1,112 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது என்றால் இந்த ஆண்டு ரூ. 1,281 கோடி நாம் கூடுதலாகத்தான் ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறோம். அதே போன்று மருந்து, பொதுச் சுகாதாரத்திற்கு ரூ. 298 கோடி ஒதுக்கிய இடத்தில் இப்பொழுது ரூ. 336 கோடி ஒதுக்கிக் கூடுதலாக ரூ. 39 கோடி இந்த ஆண்டு நாம் ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறோம். குடிநீர் வழங்கலுக்கு சென்ற ஆண்டு ரூ. 138 கோடி ஒதுக்கின இடத்தில் இந்த ஆண்டு ரூ. 169 கோடி ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறோமே தவிர எதையும் குறைக்க வில்லை. நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்கு ரூ. 60 கோடி கொடுத்த இடத்தில் இந்த ஆண்டு ரூ. 78 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். பயிர் வளர்ப்பு வேளாண்மைக்கு ரூ. 443 கோடி செலவழித்த இடத்தில் இந்த ஆண்டு ரூ. 499 கோடி செலவழிக்கின்றோம். சாலைகளும் பாலங்களும் போன்றவற்றிற்கு ரூ. 134 கோடி செலவழித்த இடத்தில், இந்த ஆண்டு ரூ. 165 கோடி செலவழிக்கிறோம். சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு ரூ. 227 கோடி செலவழித்த இடத்தில் இந்த ஆண்டு ரூ. 274 கோடி கூடுதலாகத்தான் செலவழிக்க இருக்கிறோம். கிட்டத்தட்ட ரூ. 47 கோடி கூடுதலாகத்தான் செலவழிக்க இருக்கிறோம். எந்த ஒரு துறையிலும் நாம் செலவைக் குறைக்கவில்லை என்பதற்காகத்தான் இந்த கணக்குகளைச் சொல்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-30

இவ்வாறு ஒவ்வொரு துறையைப் பற்றியும் நான் எடுத்துச் சொல்லலாம். அதே மாதிரி ஆதிதிராவிடர் நலத்திற்கு கூட ரூ. 122 கோடி செலவழித்த இடத்தில், இந்த ஆண்டு ரூ. 139 கோடி நாம் செலவழிக்கின்றோம். சமூகப் பாதுகாப்பு நலனுக்கும் அதே மாதிரிதான் நாம் செலவழித்து வந்திருக்கிறோம். இப்படிப் பல துறைகளுக்கும் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அளவுக்கு, எதையும் குறைக்காமல் தேவையானவற்றை நிறைவேற்றுகின்ற பெரும் பொறுப்பிலே, நாம் இருந்து கொண்டு

வருகிறோம். நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நடைபெற்ற விவாதங்களில், பல உறுப்பினர்கள், இந்தப் பற்றாக்குறையைச் சுட்டிக் காட்டி இந்த நிலை அரசுக்கு எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்ற வினாவையும் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். பல உறுப்பினர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டுள்ள அளவிற்கு பற்றாக்குறை சரியான விவரத்தைக் குறிப்பிடுகின்றதா என்ற ஐயப்பாட்டையும் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றபோது ஏற்கனவே நடப்பு ஆண்டில் 3 மாதங்கள் சென்றுவிட்டன. மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஆளுநர் உரையின் மீதான விவாதத்திற்குப் பதில அளிக்கும்போது மாநிலத்தின் நிதிநிலைமையை மிகத் தெளிவாகக் கூறிக்கொடுக்கிறார்கள். இதனையே மீண்டும் நிதிநிலை அறிக்கையில் நானும் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறேன். இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்கும்போது ரூ. 898 கோடி அதாவது ரூ. 900 கோடி அளவிற்குப் பற்றாக்குறை நடப்பு ஆண்டில் ஏற்படும் என்ற நிலையை சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. இந்த நிலை எவ்வாறு ஏற்பட்டுள்ளது என்று பல உறுப்பினர்கள் கேட்டுள்ளார்கள். விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், கடந்த ஆண்டு 1990-91 இறுதியில் ஏற்பட்டிருந்த பற்றாக்குறை, ரூ. 208 கோடியாகும். பாராளுமன்றத்தில் அளிக்கப்பட்ட 1991-92 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் பற்றாக்குறை ரூ. 128 கோடியாகும். அரசு அலுவலர்களுக்கு வழங்க வேண்டியிருந்த அகவிலைப்படி கூடுதல் செலவு, உணவு மானியத்தில் ஏற்படும் நிதி இழப்பு, மற்றும் நாபார்டு நிறுவனத்திற்கு விவசாயக் கடன் தள்ளுபடி திட்டத்தில் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய தொகை, போன்றவற்றின் மூலம் ரூ. 232 கோடி. மின்சார வாரியம் மற்றும் போக்குவரத்துக் கழகங்களில் 1991-92ல் ஏற்படக்கூடிய மொத்த இழப்பு ரூ. 330 கோடி. ஆக 898 கோடி வருகிறது. இதனைத்தான் மறுபடியும், மறுபடியும் எடுத்துக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுதான் திட்ட வட்டமான உண்மை நிலை. இது சர்ச்சைக்குரிய ஒன்றாகத் தென்படவில்லை. இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஆணையின்படி மலிவு விலை மதுக்கடைகள் மூடப்பட்டன. இதனால் ஏற்படும் வருவாய் இழப்பு, முதலிலே நான் சொல்லியபடி ரூ. 322 கோடி. எனவே, இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்கும் கட்டத்தில், சந்திக்க நேர்ந்த ரூ. 898 கோடி பற்றாக்குறையுடன் மலிவு விலை மதுக்கடைகளையும் ஒழித்ததினால் ஏற்பட்ட ரூ. 322 கோடியையும் சேர்த்தால், ரூ. 1,220 கோடி நமக்கு பற்றாக்குறை வருகிறது. மின்சார வாரியத்தில் ஏற்பட்டுள்ள ரூ. 270 கோடி பற்றாக்குறையை ஈடுகட்டும் முயற்சியாகத்தான் 1-9-1991ல் இருந்து மின் கட்டணங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன. நடப்பு ஆண்டில் வளர்ச்சிக் கட்டணம் டெவலப்மெண்ட் சார்ஜஸ் என்ற முறையிலே ஏற்கனவே கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. மேலும் நல்ல மழை பெய்துள்ளதால் புனல் மின் நிலையங்களிலிருந்து நடப்பு ஆண்டில் அதிக மின் உற்பத்தி செய்ய இயலும். இதன் விளைவாக

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1991-92, பொது 263
விவாதம்—தொடர்ச்சி

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மின்சார வாரியத்தின் சராசரி உற்பத்திச் செலவு சற்று குறையக் கூடும் என்னும், நல்ல நிலை உருவாகியுள்ளது.

பிற்பகல் 12-35

இதையெல்லாம் கணக்கிட்டுத்தான் மின்சார வாரியத்தில் உள்ள நிதிப் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்ய இயலும் என்று குறிப்பிட்டு இருந்தேன். அவை உறுப்பினர்கள் பற்றாக்குறை அப்படியே துண்டாக விடுபட்டுள்ளது என்று விமர்சித்துள்ளார்கள் இது சரியல்ல என்பதை நான் எடுத்துக் கூறவேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

இந்தப் பற்றாக்குறை முழுவதையும் ஈடுகட்ட முயற்சி எடுக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் அவை உறுப்பினர்களுக்கு கூறக் கட்டிவிட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் பற்றாக்குறையான ரூ. 60 கோடி ரூபாயை ஈடு செய்து ஆகவேண்டும். எனவே கட்டணங்களைச் சற்று மாற்றி அமைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அண்டை மாநிலங்களின் போக்குவரத்துக் கட்டணங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது தமிழ்நாட்டிலுள்ள கட்டணம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் நன்கு உணர்வார்கள். இந்த பற்றாக்குறையை எப்படியும் சந்திக்க வேண்டும் என்ற மன உறுதியுடன் தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஆண்டுத் திட்டம் 1,600 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு குறையாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற முடிவும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அடிப்படை வளர்ச்சிப் பணிகளில் எவ்வித தளர்ச்சியோ தொய்வோ காட்டப்பட்டக்கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து. எனவே, 1,600 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் இன்று செலவுக்கு வகை செய்யும் முயற்சியில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டப் பணிகளை செயற்படுத்துவதில் ஏற்படும் பற்றாக்குறை தான் 1,200 கோடி ரூபாயாக அமைந்துள்ளது. இதில் 330 கோடி ரூபாய் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் மற்றும் மின்சார வாரியத்தைச் சார்ந்தது. இதனை கழித்தால் அரசின் தரப்பிலுள்ள பற்றாக்குறை 890 கோடி ரூபாய் ஆகும். இந்தப் பற்றாக்குறையை குறைக்கும் எண்ணத்துடன் தான், பல நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்து இருக்கிறோம். குறிப்பாக விற்பனை வரி வசூலை முனைப்பாகச் செயற்படுத்துவது; நாபாட்டு நிறுவனத்திற்கு திருப்பிச் செலுத்தவேண்டிய தொகையான 37 கோடியே 22 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கிவைப்பது; சிறு சேமிப்பு வசூலை மேலும் தீவிரப்படுத்துவது ஆகிய முயற்சிகளின் வாயிலாக, இந்தப் பற்றாக்குறையை 785.35 கோடி ரூபாயாக குறைத்து இருக்கிறோம்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 செப்தம்பர் 11]

இந்த சிறு சேமிப்புத் திட்டம் ஓரளவுக்கு வெற்றி தரும் என்றால், நாட்டு மக்களால் பரவலாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டு, அறிந்துகொள்ளப்பட்டு இதற்கு ஆதரவு தருகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுமானால் நமக்கு இருக்கின்ற இந்த பற்றாக்குறை, வரி விதிப்பு போன்ற இருக்கின்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் கூட நாம் ஈடுபட வேண்டாத அளவுக்கு நமக்கு ஒத்துழைப்பாகக் கூட அமையும். உதாரணத்திற்கு ஒன்றை சொல்லுகிறேன். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தால் ஆண்டுக்கு ஆண்டு பெருகி, சென்ற ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 400 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நாம் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் வாயிலாக நிகர இருப்பாக சேர்த்து இருக்கிறோம் என்றால், அதிலே என்ன லாபம் என்று கேட்பீர்களானால், 400 கோடி ரூபாயை நாம் சேர்த்தால் அதிலே 25 சதவீதம் அதாவது 100 கோடி ரூபாய் டெல்லிக்குப் போகும். 300 கோடி ரூபாய் நமக்கு தங்கும். 300 கோடி ரூபாய் கடனாக தருகிறார்கள். அந்தக் கடனால் என்ன லாபம் என்று உறுப்பினர்கள் கேட்பீர்களானால் அது 20 வருடங்களில் திரும்பி செலுத்த வேண்டியது ஆகும். இந்த 300 கோடி ரூபாய்க்கு வட்டி எவ்வளவு என்றால் 14 சதவீதம் தான். அரிசி வாங்குவோ, வேறு பல பணிகளை இயற்றுவோ ரிசர்வ் வங்கியிடத்தில் போய் நாம் கடன் கேட்டால், பஞ்சாப்பிலிருந்தோ, உத்திர பிரதேசத்திலிருந்தோ அல்லது ஆந்திராவிலிருந்தோ அரிசி வாங்கவேண்டும் என்று நாம் நினைத்தால் எங்களுக்கு பணம் இல்லை 100 கோடி, 120 கோடி, 150 கோடி ரூபாய் கடன் தாருங்கள் என்று கேட்டால் அதை அவர்கள் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து அவசியம் என்று உணர்ந்த பின்னால் ரிசர்வ் வங்கி 18 சதவீதம் வட்டியில் நமக்கு கடன் தருகிறார்கள். ஆகவே, இந்த சிறு சேமிப்புத் தொகைக்கான வட்டி ஆகியவற்றை முதல் 5 வருடத்திற்கு கெலுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. 5 வருடத்திற்குப்பிறகு தான் செலுத்தலாம். எதற்காக இதைச் சொல்ல வருகிறேன் என்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதற்கு நல்ல விளம்பரங்களைத் தேடி, மக்களும் புரிந்து கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். மக்களுக்கு லாபம் வருகிற திட்டமாகும். இந்திரா காந்தி அவர்கள் பெயரால் இருக்கின்ற சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தில் முதலீடு செய்வதால் 5 வருடம் கழித்து அது இரண்டு மடங்காக ஆகிறது. 1,000 ரூபாய் போட்டால் 2,000 ரூபாயாக வளர்கிறது. 5 ஆயிரம் ரூபாய் போட்டால் அது 10 ஆயிரம் ரூபாயாகிறது. அதைத்தவிர அவர்களுக்கு ஊக்கத் தொகை உண்டு. திரட்டித் தருகின்ற வர்களுக்கும் ஊக்கத் தொகை உண்டு. இதில் வருமான வரி சுலுகைகளும் உண்டு. வேறு பல திட்டங்களும் உண்டு. அவர்களுடைய சொத்து வரி விலக்கும் சேர்த்து உண்டு. இவ்வளவு நன்மைகளையும் எனக்குப் பதிலாக நீங்கள் எல்லாம் போய் ஆங்காங்கே பிரச்சாரம் செய்தால், நல்ல விதமாக

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஏற்படும். பொதுத் தொண்டு செடது எல்லோரிடமும் கேட்டு வாங்குவிர்களானால் நலம் பயக்கும். கிட்டத்தட்ட 400 கோடி ரூபாய் வருவதற்குப் பதிலாக சிறு சேமிப்பின் மூலம் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் சேருகிறது என்று வைத்துக்கொண்டால், 250 கோடி ரூபாய் தான் டெல்லிக்கு கொடுக்கவேண்டி வரும். நமக்கு 750 கோடி ரூபாய் கடனாக வந்துவிடும் அப்படி வந்தால் இப்பொழுது இந்த 70 கோடி ரூபாய் வரி போட வேண்டிய அவசியம் இருக்காது.

நீங்கள் எல்லாம் இன்னும் பாராட்டக்கூடிய அளவுக்கு கூட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை கொண்டு வந்து சேர்த்து இருக்கலாம். இந்த வரி இல்லாத வருமானத்தின் மூலம் மக்களுக்கு வரி போட வேண்டாம் என்று நீங்கள் எல்லாம் நினைத்தால் அடுத்த ஆண்டு இந்த நிலை நீடிக்க வேண்டாம் என்று நினைத்தால், இந்த அவையில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கொஞ்சம் பொறுப்பு ஏற்று, அறியாதவர்களுக்கு எல்லாம் அறிவுறுத்தி, தெரியாதவர்களுக்கு எல்லாம் தெளிவுபடுத்தி இன்னும் சிறு சேமிப்பில் அதிகமாக சேர்க்க முனைந்தால் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் நிகர இருப்பு வந்துவிட்டால், 750 கோடி ரூபாய் நமக்குக் கடனாக கிடைத்துவிட்டால், இந்த பற்றாக்குறைகளையும், மற்றவைகளையும் தீர்ப்பதற்குண்டான வழிவகைகள், வசதிகள் ஏற்படும். புது வரிகள் போடவேண்டிய அவசியம் கூட ஏற்படாது. இந்த வகையிலும் பற்றாக்குறையைத் தீர்ப்பதற்கு ஓரளவுக்கு எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

12.40 மணி.

போக்குவரத்துக் கட்டணங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு சராசரியாகத் தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவு வசூலிக்கப்படுகிறது என்பதை ஏற்கெனவே போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். செய்தித்தாள்களிலும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. 10 1/2 காசு என்ற அளவில் இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கேரளாவில் அது 13 காசாக இருக்கிறது; ஆந்திராவில் 12 1/2 காசாக இருக்கிறது. கர்நாடகத்தில் 14.06 காசாக இருக்கிறது; குஜராத்தில் 13.33 காசாக இருக்கிறது; மகாராஷ்டிரத்தில் 16.67 காசாக இருக்கிறது. நாம், எந்தவொரு வரியைப் போட்டாலும்கூட, தமிழகத்தையும் பொறுத்தவரையிலே, எந்தவொரு கட்டணத்தை நாம் உயர்த்துவதாக இருந்தாலும், எந்தவொரு விற்பனை வரியைத் தாக்குவதாக இருந்தாலும் பக்கத்திலேயிருக்கிற, ஆந்திரா, கேரளா, கர்நாடகத்திலேயும், தமிழகத்தையொத்த மக்கள் தொகை மற்றவைகளைக் கொண்டிருக்கிற மகாராஷ்டிரா,

குஜராத், பீகார் போன்ற மாநிலங்களிலும் எப்படி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, அதிகமான அளவிற்கு போகாமல், கீழேயும் நின்று விடாமல் ஒரு நடுநிலைக் கொள்கையைப் பின்பற்றித்தான் எந்தவொரு வரி விதிப்புக் கொள்கையையும் மற்றவைகளையும் நாம் மேற்கொண்டு வருகிறோம். அதே அடிப்படையிலேதான் இப்போது பஸ் போக்குவரத்தினுடைய கட்டணத்தை உயர்த்துகின்ற அத்தகைய இன்றைய நிலைமையிலுங்கூட நாம்தான் மிக மிக அடிமட்டத்திலே இருக்கிறோம். மற்றவர்களுடைய மோலே இருக்கிறார்கள். அடிமட்டத்திலேயே நாம் இருந்துவிடலாம். 13 ஆயிரம் பஸ் நடத்தியும், இன்னும் தங்களுடைய தொகுதிகளுக்கு பஸ் வேண்டும்; கூடுதலான பஸ்களை இன்னின்ன தொகுதிக்கு விட வேண்டும் என்று கேட்கின்ற நிலை இருந்து வருகிறது. 13,500 பஸ்கள், 15 போக்குவரத்துக் கழகங்களின் மூலமாக நடத்தியும், இந்த ஆண்டு நமக்கு 56 கோடி ரூபாய் அதிலே இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் அதையெல்லாம் ஓரளவுக்கு ஈடுகட்டுவதற்கு இந்தக் கட்டண உயர்வு பயன்படும், அவைகளையெல்லாம் ஈடுகட்டி மக்களுக்குத் தேவையான நன்மைகளையெல்லாம் செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற கருத்திலே அந்தக் கருத்துக்கு ஆக்கம் தரவேண்டும் என்றும் நியாயம் இருக்கிறது என்றும் இந்த அவைக்கு இது உணர்த்தப்படுகிறது.

அதே போல் நகரங்களில் ஓடும் பேருந்துகளில் முதல் இரண்டு கிலோ மீட்டருக்கு கேரளாவிலே 0.70 காசு என்று இருக்கிறது. கர்நாடகத்திலே 0.75 காசு என்று இருக்கிறது. பம்பாயிலே 100 காசு என்று இருக்கிறது. குஜராத் திலே 100 காசு என்று இருக்கிறது. கல்கத்தாவிலே 0.80 காசு என்று இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே மட்டும் தான் இந்தக் கட்டணம் 0.50 காசாக இருக்கிறது. கட்டண விகிதம் மற்ற இடங்களில் 100 காசு; 0.80 காசு; 0.75 காசு என்று இருக்கிறது. ரயில்வே கட்டணம் 1.50-க்கு போனதற்குப்பிறகு நாம் 0.50 காசிலேயே உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தால், 56 கோடி நஷ்டம் என்பது அடுத்த ஆண்டிலே 100 கோடி நஷ்டமாக வளர்ந்துகொண்டே போனாலும் போகும். ஆகவேதான் ஓரளவிற்கு நியாயத்தின் அடிப்படையை உணர்ந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெருமக்கள் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்கு ஆக்கம் தந்தால்தான் அரசாங்கத்தினுடைய நிதிநிலைமைகளை பொறுத்தவரையிலும் சீர்தரக்கி நிறுத்துவதற்கு வாய்ப்பு வசதி ஏற்படும் என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, ஒவ்வொரு நிலையிலும் தமிழ்நாட்டில் நகரப் பேருந்துகளில் உள்ள கட்டணமும் மிகவும் குறை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

வாசக இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள போக்குவரத்துக் கழகங்களைச் சிறப்பாக இயங்கச் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்து மக்களுக்குப் பயன்தரும் வகையில் அரசின் விருப்பப்படி பல தடங்களில் பேருந்துகளை இயக்குவதன் மூலம் நலம் பயக்கலாம். எரிபொருள் மற்றும் உபரி பாதங்களில் ஏற்பட்டுள்ள விலை உயர்வின் காரணமாகவும் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் மிக அதிக அளவில் நஷ்டத்தை சந்திக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. உற்பத்தித் திறன் மற்றும் எரிபொருள் சிக்கனம் போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்த பின்பும் இந்த நஷ்டமான நிலை தொடரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவேதான், அரசு சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டிய நிர்வகிப்பதில் இருக்கிறது என்பதை இந்த அவைக்கு நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்தினாலும் வருவாய் அதிகரிப்பு இல்லாமல் இந்த நஷ்டத்தை ஈடுசெய்ய இயலாத நிலை இருக்கிறது. இதில் உள்ள ஒழுங்கு படுத்தவேண்டிய நிலையைத்தான் நான் ஏற்கெனவே சுட்டிக்காட்டியுள்ளேன். மேற்கண்ட அடிப்படையில் தான் அரசு போக்குவரத்துக் கழகங்கள் மூலம் ஏற்பட்டுள்ள பற்றாக்குறையையும் மற்றும் மின்சார வாரியத்திலே ஏற்பட்ட பற்றாக்குறையையும் யான 330 கோடியையும் ஈடுகட்ட முயற்சி எடுக்கலாம் என்ற உறுதியை நான் தெரிவித்து இருக்கிறேன். இதற்குப் பிறகும், மாநில கணக்கைப் பொறுத்தவரையிலும் ரூ. 785 கோடியே 35 இலட்சம் நிகரப் பற்றாக்குறையைக் குறைக்கவேண்டிய முயற்சிகளைப் பற்றி எடுத்துக் கூறி இருந்தேன். குறிப்பாக, மின்சார வாரியத்திற்கு வழங்க வேண்டிய மொத்த தொகையான ரூ. 350 கோடியில் சற்றுக் குறைத்துக்கொண்டு, ரூபாய் 250 கோடி என்ற அளவிற்கு வழங்குவதாக உள்ளோம். இதன் மூலம் 100 கோடி மிச்சப்படுத்தப்படும். இதுதவிர, சில சிக்கன நடவடிக்கைகளை ஏற்கெனவே எடுத்துள்ளோம். அவை குறிப்பாக, அரசு வாகனங்களுக்குப் பயன்படுத்தும் எரிபொருளில் சிக்கனத்தை கடைபிடிப்பது; புதிய பதவிகளை உருவாக்காமல் இருப்பதில் கட்டுப்பாட்டை கையாளுவது போன்றவை யாகும். இதன்வாயிலாக சுமார் ரூ. 40 கோடி அளவிற்கு சிக்கனம் ஏற்படுத்த முடியும். மேற்கண்ட இரண்டு நடவடிக்கைகளின் மூலம் ரூ. 140 கோடி அளவிற்கு பற்றாக்குறை குறைக்கப்படக்கூடும். இதன்பின்னர், வேறு இனங்களின் வாயிலாக நடப்பு ஆண்டில் சுமார் ரூ. 70 கோடி கிடைக்கும் என்று குறிப்பிட்டு இருந்தேன். இந்த மூன்று நடவடிக்கைகளுக்குப் பின்னர், நிகரப் பற்றாக்குறை ரூ. 575.35 கோடி இருக்கும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். இதனை மேலும் கட்டாயமாக குறைக்க இயலுமா என்று சந்தேகப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை, ஏனெனில் இதற்கு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

வேண்டிய பெரும்பாலான முயற்சிகள் இந்த அரசால் ஏற்கெனவே எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் சில நடவடிக்கைகள் தேவைப்பட்டால், அதனை உரிய நேரத்தில் அரசு எடுக்கும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி எடுக்கின்றபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும், ஒத்துழைப்பு, ஆதரவு மட்டுமல்லாமல் சீரிய ஆலோசனைகளும், சிறந்த அறிவுரைகளும் வருமேயானாலும் கூட, அவற்றையெல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு இந்த அரசு தயங்காது என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 12.45

இந்தப் பற்றாக்குறையைப் பொறுத்தவரையிலும் அதிகமான அளவுக்குப் பற்றாக்குறையை நம்முடைய மாநிலத்தில் தந்து விட்டோம் என்கின்ற கருத்தினை சிலர் குறிப்பிட்டனர். பற்றாக்குறை என்பது, டெபிசிட் பட்ஜெட் என்று சொல்லப்படும். பொதுவாக சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட்டைவிட டெபிசிட் பட்ஜெட் இருப்பதுதான் நல்லது என்பார்கள் பொருளாதார வல்லுநர்கள். ஏனென்றால், டெபிசிட் பட்ஜெட் அல்லது பற்றாக்குறை பட்ஜெட் அதிகமான அளவிற்கு அல்லாமல் ஓரளவுக்காவது பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருந்தால்தான் சிக்கனமாக ஆட்சியை நடத்த வேண்டுமென்ற ஒரு எண்ணம் ஆட்சிக்கு ஏற்படும்; பற்றாக்குறை பட்ஜெட் இருந்தால்தான் வருமளத்தை எந்தெந்த வகையிலே பெருக்கலாம் என்கிற எண்ணமும் ஒரு ஆட்சிக்கு ஏற்படும். சர்ப்ளஸாக இருந்துவிட்டால், சிக்கன நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்த மாட்டார்கள்; புது வருவாயைப் பெறுகின்ற வழியையும் பின்பற்ற மாட்டார்கள். ஆகவே, ஓரளவுக்காவது பற்றாக்குறை இருப்பதுதான் பட்ஜெட்டைப் பொறுத்தவரையில் நல்லது என்று எடுத்துச் சொல்வார்கள்.

பட்ஜெட்டிலேதான் பற்றாக்குறை வரலாமே தவிர, நிதியிலே பற்றாக்குறை வரக்கூடாது.

பற்றாக்குறை பட்ஜெட் வந்தால் நல்லது; பற்றாக்குறை நிதிநிலை வரக்கூடாது. மத்திய அரசை ஆட்டிப் படைக்கிறதும், நம்மை ஆட்டிப் படைக்கிறதும் பற்றாக்குறை நிதிநிலைதான். இதனால் நாம் அதிகமாகக் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதைத்தான் சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

1986-87 வது ஆண்டுக் கணக்குப்படி பார்ப்போமேயானால், ஆந்திரப் பிரதேசம் ரூ. 713 கோடிக்குப் பற்றாக்குறை காட்டி

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருக்கிறது; பீகார் ரூ. 1,000 கோடிக்குப் பற்றாக்குறை காட்டியிருக்கிறது; குஜராத் ரூ. 720 கோடிக்குப் பற்றாக்குறை காட்டியிருக்கிறது; கர்நாடகா ரூ. 523 கோடிக்குப் பற்றாக்குறை காட்டியிருக்கிறது. மத்தியப் பிரதேசம் ரூ. 674 கோடிக்குப் பற்றாக்குறை காட்டியிருக்கிறது. மகாராஷ்டிரம் எல்லோரையும் மிஞ்சி ரூ. 3,062 கோடிக்குப் பற்றாக்குறை காட்டியிருக்கிறது; உத்திர பிரதேசம் ரூ. 1,465 கோடிக்குக் காட்டியிருக்கிறது; மேற்கு வங்காளம் ரூ. 591 கோடிக்குக் காட்டியிருக்கிறது; பஞ்சாப் ரூ. 1,928 கோடிக்குக் காட்டியிருக்கிறது.

இவற்றையெல்லாம் கூட அந்தந்த மாநில அரசுகள் பல்வேறு முறைகளின் அடிப்படையில் சமாளித்துக்கொண்டு வருகின்றபொழுது, நாமும் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்தப் பற்றாக்குறையை ஓரளவுக்கு சமாளிக்க முடியும். நான் முன்பு குறிப்பிட்டுக்காட்டிய திட்டங்கள் மூலமாகவும், மற்றவற்றின் மூலமாகவும் பற்றாக்குறையை நிறைவு செய்கின்ற ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுவதில் அதிகக் கஷ்டம் இருக்க முடியாது.

அதுமட்டுமல்ல, மற்றொன்றையும் நான் குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட. 1980 இலிருந்து 1987 வரையிலும் நான் நிதியமைச்சராக இருந்தபோதும் கூட இத்தகைய முறைகளையெல்லாம் கொஞ்சம் கடைப்பிடித்துக் கடைப் பிடித்து வந்ததனாலே 1984-85-இலே இத்தகைய பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க முடிந்தது. வருவாய்த்துறை கணக்கிலே எக்காரணம் கொண்டும் பற்றாக்குறைவரக்கூடாது. மூலதனக் கணக்கிலே வரலாம்; ஆனால் வருவாய்த்துறைக் கணக்கிலே டெபிசிட்—பற்றாக்குறை வந்து விடுமேயானால் மூலதனச் செலவிலேயிருந்துதான் எடுத்து, அதற்கு ஈடு கட்ட வேண்டிய அவசியம் வந்துவிடும். வளர்ச்சித் திட்டங்கள், மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் போன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்கின்ற பல்வேறு திட்டங்களை மூலதனமில்லாமல் ஒரு அரசு நிறைவேற்ற முடியாதது வருவாய்த்துறையில் ஏற்படுகின்ற பற்றாக்குறையைப் போக்க மூலதனத்திலே போய் கைவைக்கக்கூடாது. கை வைக்கிற அளவிற்கு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே பற்றாக்குறை வரக்கூடாது. வருவாய்த்துறையிலே பற்றாக்குறை இல்லாமல் இருந்தால்தான் மூலதனக் கணக்கில் இருக்கின்ற பணத்தை கொண்டு வசதிகள் செய்ய புதுத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற, மற்றவைகளையும் நிறைவேற்றி வைக்க முடியும்.

இங்கே 1980-81-லேயிருந்து பார்த்தோமேயானால், 1980-81-இலே ரூ. 127 கோடிக்கு வருவாய்க் கணக்கிலே உபரி காட்டப்பட்டது. பிறகு ரூ. 81 கோடி அடுத்த

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

ஆண்டு காட்டப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டு ரூ. 102 கோடி காட்டப்பட்டது. அதற்கடுத்த ஆண்டு 1983-84-இல் ரூ. 52 கோடி காட்டப்பட்டது. 1984-85-லே ரூ. 18 கோடி காட்டப்பட்டது. 1985-86-லே ரூ. 189 கோடி காட்டப்பட்டது. 1986-87-லே ரூ. 103 கோடி காட்டப்பட்டது. 1987-லே ரூ. 282 கோடி வருவாய்த்துறைக் கணக்கிலே பற்றாக்குறை ஏற்பட ஆரம்பித்தது. 1988-89-லே ரூ. 274 கோடியாகி, 1989-90-லே ரூ. 350 கோடியாகி, 1990-91-லே ரூ. 416 கோடியாகி, இந்த ஆண்டு 902 கோடியாகிவிட்டது. இந்த வருவாய்த்துறை கணக்கிலே ஏற்படுகிற பற்றாக்குறை ஆண்டுக்காண்டு வளர்ந்து கொண்டே போகிறது.

இது வளராத அளவிற்கு நிதிநிலை கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற பெரும் முயற்சியிலேதான் மாண்புமிகு முதல்வரவர்களும்; நானும் நிதித்துறையைச் சேர்ந்தவர்களும் மற்றவர்களும் ஈடுபட்டுள்ளோம். வருவாய்த்துறையிலே எக் காரணம் கொண்டும் பற்றாக்குறை ஏற்படாமல், மூலதனக் கணக்குச் செலவிலே இருக்கின்ற வசதியைத் தொகுதிகளுக்கும் நாட்டுக்கும் பயன்படுத்துகின்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதிலே தான், இந்த அரசு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

உடனடியாக பயன்படும் திட்டங்கள் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் இங்கே எடுத்து தெரிவித்தார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மக்கள் உடனடியாக பயன்பெறக் கூடிய திட்டங்கள் எதுவுமில்லை என்று சில உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையைக் கூர்ந்து படித்திருப்பார்களானால் அப்படி அதை அவர்கள் கூறி இருக்கமாட்டார்கள்.

பிற்பகல் 12.50

விவசாயிகளுக்கும் நெசவாளர்களுக்கும், ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கும், பிறர்க்கும் பல புதிய திட்டங்கள் உடனடியாகச் செயல்படுத்தப்படுவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதை நிதிநிலை அறிக்கையில் தெளிவாகக் காணலாம். இப்படி இருக்கும்போது நடப்பாண்டில் மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடியத் திட்டங்கள் வகுக்கப்படவில்லை என்று சொல்ல இயலாது. எங்களுக்குக் கிடைத்த குறுகிய காலத்திற்குள், இருக்கக்கூடிய நிதிநிலையில், எவ்வளவு சிறப்பான திட்டங்களை மேற்கொள்ள இயலுமோ அவைகளைச் சீரிய முறையில் மேற்கொண்டிருப்பதை, அவை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிவார்கள். நீண்ட நெடிய நோக்குடன் திட்டங்கள் தீட்டப்படுவது தவறில்லை. அந்தக் கண்ணோட்டத்தில் திட்டங்கள் தீட்டப்படாமல் இருப்பதுதான் தவறே தவிர,

1991 செப்டம்பர் 11]

[டாக்டர் இரர். நெடுஞ்செழியன்]

நீண்டகால திட்டங்களை இந்த ஆண்டே தொடங்கி, திட்டத்தைத் தொடங்கி 2 ஆண்டு காலத்தில், 3 ஆண்டு காலத்தில், 4 ஆண்டு காலத்தில், 5 ஆண்டு காலத்தில் முடிக்கின்ற அளவுக்கு சிலப்ப பெரிய திட்டங்களைத் தீட்டினால்தான் ஒரு மாநிலம் போதுமான அளவுக்கு வளர்ச்சியையும், தேவைப்படுகின்ற வளர்ச்சியையும் அந்தந்தப் பகுதிகளிலே பெறமுடியுமே தவிர அந்த அந்த ஆண்டுக்கு மட்டும் தான் திட்டங்கள் தீட்டப்பட வேண்டும்; நீண்ட கால திட்டங்களைத் திட்டக்கூடாது என்று சொன்னால், அது நல்ல வளர்ச்சிக்கு அறிகுறியாக இராது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பெரிய திட்டங்கள் பலவும் அறிவிக்கப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டை வளர்ச்சிப் பாதையிலே எடுத்துச் செல்லத்தக்க வகையில் உறுதியான பல திட்டங்களை நாம் தீட்டியுள்ளோம். எனவே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டாலும் உறுதியான திட்டங்களை இந்த அரசு செயல்படுத்தும். நிதிநிலை அறிக்கையில் பல பெரிய திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறோம். உதாரணமாகக் குடிநீர் திட்டங்களுக்காக ரூ. 400 கோடியும், ஏரி மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்காக ரூ. 200 கோடியும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. காவிரி ஆற்றின் தூய்மை கேட்டை தவிர்ப்பது போன்ற பல்வேறு திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசின் உதவியைப் பெறும் வகையில் முயற்சிகள் மேற்கொண்டுள்ளோம். மத்திய அரசு வெளிநாடுகளிடமிருந்து பெறும் உதவித் தொகைகளை மாநிலங்களுக்கு வழங்குகிறது. புதிய திட்டங்களை உருவாக்கி சீரிய முறையில் செயல்படுத்தினால், இந்த நிதி ஆதாரங்களைப் பெற பெரிய, பெரிய திட்டங்களை நாம் போட்டுக் காட்டினால்தான் உலக வங்கி (World Bank) நிறுவனத்திடமிருந்தும் வேறுபல நிறுவனங்களிடமிருந்தும் பணத்தைக் கேட்டு, மத்திய அரசு நமக்கு தரமுடியும். சிறு சிறு திட்டங்களை நாம் போட்டால், அந்த ஆண்டுத் திட்டங்களை மட்டும் போட்டால் உலக வங்கி நிறுவனத்திடமிருந்தும் வேறுபல நிறுவனங்களிடமிருந்தும் நிதியை வாங்கி மத்திய அரசு நமக்குத் தரமுடியாது. மிகப் பெரிய திட்டங்களை நாம் அவ்வப்போது போடவேண்டும்; நீண்டகாலத் திட்டங்களையும் போட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைப் போட்டால் தான் மத்திய அரசு வெளிநாடுகளிலே கடன் வாங்கி நமக்குத் தருவதற்கு வசதி ஏற்படும் என்று இந்த வாய்ப்பிலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நடப்பாண்டில் ஏற்பட்ட பற்றாக்குறையை ஓரளவுக்குச் சமாளிக்கக்கூடிய வகையில்தான் வரி விகிதங்களைச் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது என்பதை நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். வரி இல்லாமல் ஒரு அரசாங்கம் நடக்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

காது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். வருமானம் இல்லாமல் அரசாங்கம் நடக்க முடியாது.

“இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு”

என்பதுதான் நீண்டபெரும் காலத்திற்குமுன் வள்ளுவர் வகுத்த வழி. இயற்ற வேண்டும். வரிச் சட்டங்களை எல்லாம் இயற்ற வேண்டும். ஈட்டல்—பணத்தைத் திரட்ட வேண்டும்; காக்க வேண்டும்; தொகையைக் காக்க வேண்டும்; காத்தவகுத்தல் வேண்டும்; காத்ததை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளபடி வகுக்க வேண்டும் என்கிற முறையில் அந்தக் கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. வருவாய்க்கு வழி இல்லாமல் செலவினத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டே போவதற்கான வழிதனை மட்டும் கூறுவது சரிப்பட்டு வராது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் யாராவது வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு வழி சொல்லுவார்களா? நமக்கு ஏதாவது தெரியாத வழிமுறைகள் கிடைக்குமா? புது வருமானம் ஈட்டும் நிலைமைகளைத் தேடலாமா என்று நான் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கும்போது ஒவ்வொருவரும் ரூ. 15 கோடி, ரூ. 20 கோடி, ரூ. 30 கோடி என்று அவரவர் தொகுதிக்கு மட்டும் செலவழிக்கிற அளவுக்குச் செலவுத் திட்டங்களைத் தாராளமாகக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். ஆனாலும் கூட வருவாய்க்கு ஒரு வழியும் சொல்லவில்லை.

“ஆகாறு அளவிட்டி தாயினும் கேடில்லை
போகாறு அகலாக் கடை”

என்பது குறள்தெறி—மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் இன்று காலையில் இந்தக் குறளைப் படித்துக்காட்டினார்கள். ‘ஆகாறு, போகாறு என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது ‘ஆகாறு’ என்றால் வருவாய் வருகிற வழி. ‘போகாறு’ என்றால் போகிற வழி. ‘ஆகாறு’—அதாவது வருகிற வழியைப்பெருக்க வேண்டும். பெருக்கினால்தான் போகாறு வழி சீராக இருக்கும். ஆகவே வருகிற வழி அதிகம் ஏற்படவில்லை, என்று உறுப்பினர்கள் சொன்னாலும் ஒன்றைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார் வள்ளுவர். ‘ஆகாறு அளவிட்டி தாயினும்’—வருகின்ற வழி குறுகலாக இருந்தாலும் கூட, ‘போகாறு அகலாக் கடை’ போகின்ற வழி விரிவடையாமல் இருந்துவிட்டால் கொஞ்சம் பரவாயில்லை, அந்த நிலையைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்—அந்தப் பொறுப்பில் தான் நான் இருக்கிறேன். உறுப்பினர்கள்

1991 செப்டம்பர் 11]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

புதுப் புது நிதிக் கால்வாய்களை வெட்டிவிடுகிறீர்கள், இதிலே பாய்ச்சு, அதிலே பாய்ச்சு என்று. நிதிக் தேக்கத்தில் தண்ணீர் இருந்தால் தானே அங்கே தண்ணீர் பாயும். ஆக தேக்கத் திற்கு தண்ணீர் வருவதற்கு ஆன வழியை முதலில் பார்த்தால் தான் உறுப்பினர்கள் சொல்லுகிறபடி உராளமாகப் பாய்ச்ச முடியும்.

அதே மாதிரி அரசு சந்திக்க வேண்டிய நிதிப்பற்றாக்குறையை ஈடுகட்டும் வகையில் சில வரி மாற்றங்களைச் செய்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதை அறிவார்கள். ஆண்டு ஒன்றுக்கு நிகரமாக, ஓராண்டு முழுவதும் ரூ. 140 கோடி புதுவரியின் மூலம் வருவாய் வரக்கூடும். இந்த ஆண்டு மட்டும் 6 மாதம் சமாளிக்க வேண்டும். இந்த 6 மாத காலத்திலே ஏற்படுகிற பற்றாக்குறைதான் இந்த ஆண்டு தீர்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு ரூ. 70 கோடி நமக்கு கிடைக்கும். அந்த ரூ. 70 கோடியை இந்த ஆண்டு பற்றாக்குறையைத் தீர்ப்பதற்கு எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்த முடியும் என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

பிற்பகல் 12.55

வரி மாற்றங்கள் செய்யும்போது குறிப்பாக விற்பனை வரி மாற்றங்கள் 5-9-1991-லிருந்து நடைமுறைக்கு வருகின்றன. இதில் சில வரி மாற்றங்கள் சட்டத் திருத்தங்கள் மூலம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும். அந்தந்தச் சட்டத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரும் கட்டத்தில், எந்தத் தேதியிலிருந்து செயல்பட வேண்டும் என்று அவை யினுடைய அனுமதி கோரப்பட வேண்டும். விவசாய வருமான வரி நடப்பாண்டிலிருந்து, அதாவது 1991-92 ஆம் ஆண்டிலிருந்து புதிய விகிதங்கள் மற்றும் முறைகளின் அடிப்படையில் விதிக்கப்படும். அதேபோல் நகர்ப்புற வரி, நில வரி நடப்பாண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்படும். காகிதம் மற்றும் காகித அட்டையின் மீதான விற்பனை வரி 4 சதவிகிதத் திலிருந்து 6 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தும்போது, பத்திரிகைக் காகிதத்தின் மீது இருந்த வரி ஏற்கெனவே இருந்த 4 சதவிகிதம் என்ற அடிப்படையில் தொடர்ந்து இருக்கக் கூடிய வகையில் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. அதனை மாற்றி 'சி' படிவம் அல்லாத விற்பனை மீதும், 'சி' படிவம் உள்ள விற்பனை மீதும் ஒரே சீராக 4 சதவிகிதம் வரி, பத்திரிகை காகிதத்திற்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில்,

50 கன சென்டி மீட்டர் மற்றும் அதற்குக் கீழே உள்ள இயந்திர இரு சக்கர வாகனங்கள் மீதான வாகன

[1991 செப்டம்பர் 11]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வரிக்கு முழுவதுமாக விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில உறுப்பினர்கள் கூட அந்த 50 கன சென்டிமீட்டர் என்பதைத் தொஞ்சம் கூடுதலாக ஆக்கினால், மேலும் சில பேருக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்தார்கள். பலபேர் அப்படிப்பட்ட கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். இயந்திர வாகனங்கள் மீதான வரிவிதிப்பு 1, அக்டோபர் 1991—லிருந்து நடைமுறைக்கு வரும். புதிதாக கன சென்டிமீட்டர் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தியது பற்றி முறையீடுகள் வந்திருக்கின்றன. இவற்றை அரசு பரிசீலித்து, அதன் பேரில் தக்க முறையில் எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்தால் நலம் பயக்கும் என்பதை அரசு தனியாக பரிசீலிக்கும் என்பதை இந்த வாய்ப்பிலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு வரி விகிதங்களை மாற்றியமைக்கும்போது, வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு தேவையான வகையிலும் ஏழை எளிய மக்களை பாதிக்காத வகையிலும் தான் வரி விகிதங்கள் போடப்பட்டுள்ளது. வரி விகிதங்களைப் பொறுத்த வரையிலே, தமிழ்நாட்டின் வரி விகிதம் மிகவும் அதிகமாக உள்ளது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நபர்வாரி வரியைக் கணக்கிட்டுப் பார்ப்போமே யானால் 1990-91 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் ரூபாய் 601.38 என்ற அளவில்தான் உள்ளது. அதே நேரத்தில், கர்னாடகத்தில் ரூ. 620 ஆகவும் மகாராஷ்டிரத்தில் ரூ. 775 ஆகவும், ஹரியானாவில் ரூ. 813 ஆகவும் பஞ்சாபில் ரூ. 800 ஆகவும், கோவாவில் ரூ. 831 ஆகவும், ஒரு நபர் செலுத்த வேண்டிய வரி என்று கணக்குப் போட்டதில் தமிழகம்தான் ரூ. 601 என்று குறைவாக உள்ளது. மற்றைய நான் குறிப்பிட்டுக்காட்டிய மாநிலங்களில் அதிகமான அளவுக்குத்தான் இருக்கின்றன. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.

*திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, Per capita tax effort.

அதாவது, வரி போடுகிறோம். அதே நேரத்தில், அந்த மாநிலத்தில் தன் நபருக்கு சராசரி வருமானம் என்ன என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். மகாராஷ்டிரத்தில், தமிழ்நாட்டை விட சராசரி வருமானம் அதிகம். ஆகவே, அவர்கள் கூடுதல் வரி விதிக்கிறார்கள், தமிழ்நாட்டின் சராசரி வருமானம், தேசிய சராசரியைவிட குறைவு.

1991 செப்டம்பர் 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கணக்கை நான் பிற்பாடு தருகிறேன். அது எவ்வளவு சதவிகிதம் என்பதைப் பின்னர் தருகிறேன். அவர்கள் சொல்கிறபடி, மாநிலத்தினுடைய வருமானத்திலே வரியை எவ்வளவு தாங்குகிறார்கள் என்று காண்கிறபோது, அந்தச் சதவிகிதம், எவ்வளவு என்று கணக்கும் போட்டு அவைக்குத் தரலாம். அதை நான் பின்னர் தருகிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டின் சார்பில் அதைத்தான் இந்திய அரசிடம் நாம் வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வரி விதிப்புப்பற்றி கூற வருகிறபோது, ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். மக்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதுதான் அரசின் நோக்கம். இருந்தாலும் இன்னும் ஐநூற்றுச் சில்லறை கோடி பற்றாக்குறை ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு இருக்கிறோமே தவிர, பற்றாக்குறை முழுவதும் தீர்க்கப்படவில்லை. பற்றாக்குறை முழுவதையும் வரிவிதிப்பின் மூலமாக சரிப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த அரசு எண்ணவில்லை. ஆனால் ஓரளவுக்குத் தான் ரூ. 70 கோடி வருகின்ற அளவுக்கு நாம் வரிவிதிப்பைச் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் 1989-90 இல் நிதி நிலை அறிக்கையை நாம் பார்ப்போமேயானால், அப்போது பற்றாக்குறை ரூ. 149 கோடியே 67 இலட்சம் என்றாலும், 50 கோடிக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு ரூ. 510 கோடி பற்றாக்குறை இருக்கும் என்று மதிப்பீட்டிலே சொல்லியிருக்கும்போது ரூ. 62 கோடிக்கு சென்ற ஆண்டு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அப்போது, முந்நூற்றுச் சில்லறை கோடி ரூபாய் மலிவு விலை மது கொண்டு வந்ததன் மூலம் கிடைக்கும் என்கிற நிலை இருந்தது. ரூ. 330 கோடி வருமானம் வருகின்ற நிலையிலே 510 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக இருந்த போது ரூ. 62 கோடிக்கு வரி போட வேண்டிய அவசியம் இருந்திருக்கிறது. ஏனென்றால் தி.மு.க. வினரும் இந்த வரி விதிப்பை எதிர்க்கிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். சென்ற இரண்டாண்டு காலமாக ஆண்டவர்களே எதிர்க்கிறார்கள், ரூ. 70 கோடிக்கு வரிப் போட்டு விட்டார்கள் என்று. அவர்களே, ரூ. 300 கோடி வருமானம் இருந்த நிலையிலேயே மலிவு விலை மதுக் கடைகளின் மூலம் வந்த போதே ரூ. 62 கோடிக்கு வரி

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1991 செப்டம்பர் 11]

போட்டிருக்கும் போது, நாம் ரூ. 332 கோடியை இழந்து நிற்கின்ற ஒரு நிலையில், ரூ. 70 கோடி வரியைப் போட்டிருக்கிறோம். இது அவ்வளவு அதிகமான அளவுக்குக் கடுமையை உண்டாக்கக்கூடியது அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் ஆயத்தீர்வையிலே எதிர்பார்த்ததை விட நமக்கு இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர்வார்கள்.

பிற்பகல் 1.00

மற்றொன்று, டீசல் பற்றி எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். டீசல் ஆயிலுக்கு 14 காசு இருந்ததை 16 காசாக ஆக்கியிருக்கிறோம். 2 காசுதான் ஏறியிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 10 காசுதான் ஒரு லிட்டருக்கு கூடுதலாகும். ஏன் அதைச் செய்தோம் என்றால், கிட்டத்தட்ட பெட்ரோலுக்கு மத்திய அரசாங்கம் இந்த வருஷம் ஏற்றும் போது, கிட்டத்தட்ட ரூ. 7 ஆக இருந்தது பிறகு ரூ. 9 ஆயிற்று. கடந்த காலத்தில் வளைகுடா பேரர் வந்தபோது ரூ. 13 ஆயிற்று. 13, 16க்கு மேல் ஆயிற்று. ஆகவே, டீசலுக்கு மத்திய அரசு வரிப் போடவில்லை. இதிலே 10 காசு ஏற்று வதிலே கடினம் ஏதும் இருக்காது. மத்திய அரசாங்கம் வரி போடும் போது, பெட்ரோலுக்கு மட்டுமே அதிகம் வரி போட்டார்கள். டீசலுக்குப் போடாததனால் நாம் ஒரு 10 காசு ஏற்றுவது என்பது கடினம் அல்ல. ஆனால் இந்த அரசு ஓரளவுக்கு 2 சதவீதம் தான் வரியாகப் போட்டிருக்கிறதே தவிர, அதிகமாக ஒன்றும் போடவில்லை. இந்தப் பட்டியலிலே பார்த்தீர்களே யானால், வரி விலக்குச் செய்த அம்சங்கள் கிட்டத்தட்ட 16, 17 வருகின்றன. வரி போட்டிருப்பது சிறு சிறு அளவுக்குத்தான் போட்டிருக்கிறோம். சோப்பு பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். கையினால் செய்யப் படுகின்ற சோப்பு களுக்கு வரியைக் குறைத்து, ஆனால் இயந்திரங்கள் மூலம் மற்றவற்றின் மூலம் செய்யப்படுகின்ற சோப்புகளுக்கு 2 காசு தான் உயர்த்தியிருக்கிறோம். அது ஒன்றும் அதிகமாக ஒவ்வொருவரும் செலவழிக்கிற அளவுக்கு, ஏறவில்லை. பவுன் மற்ற விலைகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கிற அளவுக்குகூட ஏறவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் பண்ணுட்டி இராமச்சந்திரன் விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் வரி விகிதத்தினால் மட்டுமே இன்று விலைகள் ஏறியிருக்கின்றன என்று சொன்னால் நான் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன். வரி விகிதங்கள் ஏறியிருக்கிற அளவுக்கும் மற்றபடி பொருட்களின் விலைகள் எல்லாம் ஏறிக் கொண்டு போகிற அளவுக்கும், இருக்கின்ற நிலையைத் தடுத்து நிறுத்தவழியில்லை. கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஒரு சட்டமோ, மற்ற விதிமுறைகளோ எந்த விதத்திலும் இல்லை. விலையைக் குறை யுங்கள் விலையைக் குறையுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ள

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

லாமே தவிர, வற்புறுத்த சட்டமில்லை. மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் உணவு விடுதிக்காரர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளலாம், இட்டிலி விலையைக் குறையுங்கள், தோசை விலையைக் குறையுங்கள் என்று, ஆனால், இட்டிலி விலை இவ்வளவுதான் என்று நிச்சயமாகச் சொல்வதற்குச் சட்டம் போடுவதற்கு வழி ஏற்படவில்லை. முருங்கைக்காய் விலையைக் குறைக்க, கத்திரிக்காய் விலையைக் குறைக்க, காரட் விலையை குறைக்க, தக்காளி விலையைக் குறைக்க சட்டமே இல்லை. இப்படிச் சட்டம் போட்டுக் குறைக்கலாம் என்பது லெவி போறியிலே தான் உண்டு. சர்க்கரை, சிமென்ட், இரும்பு போன்றவைகளுக்குத் தான் விலையை நிர்ணயித்து வைக்கிறோம். அதிலேயும் இரண்டு விதமாக வைத்து விடுவதனால், 60 சதவீதம் லெவி சர்க்கரைக்கும் 40 சதவீதம் சர்க்கரையை வியாபாரிகள் இஷ்டப்படி விற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற வகையில் சொல்லும்போது, வெளியிலே அதிகமாக விற்கிறார்கள். சிமெண்டின் நிலையும் அப்படித்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, கட்டுப்படுத்தக் கூடியதிலேயே இரண்டு விலை வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. விலைவாசி ஏற்றம் மத்திய அரசுக்கும் சரி, மாநில அரசுக்கும் சரி, பொது மக்களுக்கும் சரி, அதிகமான கடினத்தைத் தருகிறது. இதற்குப் பொருளாதார வல்லுநர்கள் சிறந்த யோசனைகளை எடுத்துச் சொல்லி, இதை எப்படி கட்டுப்படுத்தலாம் என்பதைப் பற்றிச் சொல்வார்களேயானால் அது நன்றாக அமையக்கூடும். அந்த நிலையைத் தான் நாமும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

அரிசி விலையின் தன்மையைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களும் அறிக்கையின் மூலமாகப் பல இடங்களிலே, பல சமயங்களிலே தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். அரிசி விற்பனையின் மூலமாக ஏற்படும் இழப்பு ஆண்டுக்காண்டு வளர்ந்து கொண்டு போகிறது என்ற காரணத்தினாலே தான் இதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இந்த நிலையை சரிப்படுத்த சொன்னபோது ஓரளவுக்கு ஒரு 40 காசு அரிசிக்கு ஏற்றப்பட்டது. ரூ. 2.50 காசுக்குமேலே விற்கப்படும் அரிசிக்கு மட்டும் ஏற்றப்பட்டது. பிறகு மக்களின் உணர்வைப் பார்த்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இப்போதைக்கு விலை ஏற்றத்தைக் கை விட்டு விடலாம் என்று அறிக்கை வெளியிட்டு ஏற்கனவே இருந்த நிலையை உருவாக்கினார்கள். கடந்த சில ஆண்டுகளாக இந்த மானியம் அளிப்பதை மட்டும் நாம் பார்க்க வேண்டும். எவ்வாறு உயர்ந்து வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஓரளவுக்கு உணர்ந்து கொண்டால் தான் நன்றாக இருக்கும். 1987-88-லே ரூ 100 கோடி ஆக இருந்தது, நாம் உணவுத் துறைக்கு அளிக்கின்ற மானியம். 1988-89-இல் ரூ.100 கோடிக்கு மேலாயிற்று 1989-90 இல் ரூ. 200 கோடியாக உயர்ந்தது. 1990-91 இல்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1991 செப்டம்பர் 11]

ரூ. 257 கோடியே 80 இலட்சம் ஆயிற்று. இந்த ஆண்டு ரூ. 346 கோடி ஆகியிருக்கிறது. அவ்வளவு கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதைப்பற்றித் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலரும் இங்கே பேசினார்கள். மாண்புமிகு டாக்டர் மோஸஸ் அவர்கள் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மற்றவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ஏழை எளியவர்களுக்கு அரிசி குறைந்த விலையிலே கொடுக்க வேண்டுமென்பது ஏற்கக் கூடியதுதான். வெளிச் சந்தையிலே விலை 5½ ரூபாய், 6 ரூபாய் ஒரு கிலோ விற்கும் போது, நியாய விலைக் கடையிலே 2½ ரூபாய்க்கு மட்டுமே விற்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இடையிலே பல திருட்டுத்தனங்கள் நடைபெறுகின்றன. 2 ரூபாய்க்கு வாங்கி 3½ ரூபாய்க்கு விற்பதன் மூலம் சிலர்க்கு 1½ ரூபாய் லாபம் வருகிறது. 2 ரூபாய்க்கு வாங்கி 4½ ரூபாய்க்கு வெளியிலே விற்பார்களேயானால் கூட 1 கிலோ அரிசிக்கு, ரூ. 2½ கிடைக்கிறது. எந்த வேலைக்கும் போகாமல், உடல் உழைப்பு இல்லாமல், எந்த வேலையும் தேடாமல், நியாய விலைக்கடை அரிசியை மட்டும் வாங்கி வந்து 5 கிலோ விற்பதால் கூட ஒரு நாளைக்கு ஒருவருக்கு 10, 15 ரூபாய் கிடைக்கிற அளவுக்கு இருக்கிறது.

பிற்பகல் 1.05

இரண்டுவித அரிசிக்கும் இடைவெளி அதிகமாக இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். வேலை செய்பவர்களும் செய்யாமல் இருப்பார்கள். நியாயவிலை அரிசிக் கார்டுகளை எல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாக வாங்கி வைத்துக் கொண்டு அரிசியை ஒட்டுமொத்தமாக விற்கிற கேடுபாடுகள் கூட ஏற்படா. வேறு பல நாடுகளில் கூட இப்படிப்பட்ட சப்ஸிடியை உணவுப்பொருளைப் பொறுத்தமட்டில் தருகிறார்கள். வேறு வகைக்குத் தரவிட்டாலும்கூட, ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் வேறு பல நாடுகளிலும் உணவுக்கு மட்டும் சப்ஸிடியைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கொடுப்பதற்கும் நாம் கொடுப்பதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அவர்கள் எந்த அளவுக்குத் தருகிறார்கள் என்று சொன்னால் மார்க்கெட் விலையை ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை பார்க்கிறார்கள். அப்படிப் பார்த்துக் கிட்டத்தட்ட 3 ரூபாய்க்கு ஒரு உணவுப் பொருள் விற்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் ஒரு ரூபாய் சப்ஸிடி என்று வைக்கிறார்கள். எவ்வளவு விலை ஏறுகிறதோ அதில் கொடுக்கக் கூடியது ஒரு ரூபாய். 3½ ரூபாய்க்கு ஏறினால் ஒரு ரூபாய் குறைத்து 2½ ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். நாலரை ரூபாய்க்கு ஏறினால் ஒரு ரூபாய் குறைத்து மூன்றரை ரூபாய்க்குத் தருகிறோம் என்று சப்ஸிடியை உறுதிப்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் எவ்வளவு தான் வெளிச் சந்தை விலை ஏறினாலும் நியாய விலை அப்படியே

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறது மார்க்கண்டேயன் மாதிரி
உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தால் சரிப்பட்டு வராது.

இன்னும் ஒரு சில ஆண்டுகள் கழித்துப் பார்த்தால் ஒரு கிலோ அரிசி 10 ரூபாய்க்கு விலை போகும். திருட்டுத் தனம் கூட அதிகமாக இருக்கும். ஆகவே ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு, அதாவது இரண்டு ரூபாய் குறைக்கலாம் அல்லது இரண்டரை ரூபாய் என்று குறைக்கலாம். ஒரு உறுதிப் படுத்தப்பட்ட அளவுக்குக் குறைக்கலாம். 6 மாதத்திற்கு ஒரு தடவை கணக்கிட்டாலும் கூட அதன்படி நியாய விலைக் கடையில் மார்க்கெட் விலையிலிருந்து இரண்டு ரூபாய் குறைத்து ஏழை எளியவர்களுக்குத் தரலாம். அதைத் தருகிறபோது கூட, அதிலே இருக்கின்ற நிலைமைகளை யோசிக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதாவது எல்லோருக்கும் கொடுக்கிற அளவுக்கு நிலைமை வரவேண்டுமா என்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கர்நாடகத்தில் யாருக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? 3,600 ரூபாய் ஆண்டு வருமானம் உடையவர்களுக்கு கீழே இருப்பவர்களுக்குத் தான் இந்த நியாய விலைக் கடை அரிசியே தவிர மற்றவர்களுக்கு இல்லை. அதே மாதிரி ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் அதிகமான அளவுக்கு நெல் விளைந்தாலும் பிற மாநிலங்களுக்கு அரிசி அனுப்புகிற அளவுக்கு தகுதி படைத்திருந்தாலும் அந்த ஆந்திரா மாநிலம் கூட, 6,000 ரூபாய் என்று உச்ச வரம்பு கட்டி அந்த அளவுக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு மட்டும் தான் நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசி; மற்றைய வசதி படைத்தவர்கள் எல்லாம் வெளிச்சந்தையில் இருக்கிற கடைகளில் தான் வாங்கவேண்டும் என்ற நிலையை அவர்கள் உருவாக்கி இருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பார்த்தால் இங்கே ஏழ்மைக்கோடு என்ற அளவை ஒரு கணக்குப்போட்டுப் பார்த்தால் என்ன வருகிறது என்பதைச் சொல்கிறேன்.. ஏழ்மைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்களை லைன் ஆஃப் பாவர்ட்டி என்பார்கள். அதற்கும் கீழே வறுமையில் உழல்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில் லைன் ஆப் டெஸ்டிட்யூட் என்றும் அதற்கும் கீழே இருப்பவர்களை லைன் ஆப் சிவியர் டெஸ்டிட்யூட் என்றும் ஆக மூன்று வகையாக வைக்கிறார்கள். ஆகவே ஏழ்மைக்கோடு என்பதை பாவர்ட்டி லைன் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆண்டுக் காண்டு நம்முடைய மாநிலம் முன்னேறி வருகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. 1977-78-இல் 52.8 சதவீதம் பேர் ஏழ்மைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருந்தார்கள். படிப்படியாக நிலைமைகள் உயர்ந்து 1983-84 ல் 39.6 சதவீதம் பேர் தான் வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

வந்துள்ளது. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வேறு பல வளர்ச்சித் திட்டங்கள், அவரவர்களுக்கு ஏற்படுகிற வாய்ப்பு வசதி, வருமானம் ஆகியவற்றின் பெருக்கத்தின் அடிப்படையில் 52.8 சதவீதமாக இருந்த நிலை 39.6 சதவீதத்திற்கு இறங்கிற்று. 1987-88 இல் அது 32.8 சதவீதத்திற்கு இறங்கிற்று. 32 என்ற சதவீதக் கணக்கின்படி பார்த்தோமே யானால் கிட்டத்தட்ட ஆண்டு ஒன்றுக்கு 7.890 ரூபாய் வருமானம் உடையவர்கள் கிராமப்புறங்களில் வாழ்கிற ஏழ்மைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்கள். ஆவார்கள், 9,128 ரூபாய்க்குக் கீழே இருப்பவர்கள் நகர்ப்புறங்களில் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்கள் ஆவார்கள். எனவே நாம் வந்து ரூ. 3,000 என்றோ ரூ. 6,000 என்றோ உச்ச வரம்பை ஆக்காவிட்டாலும் கூட, ஏழ்மைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்குத் தான் நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசி என்று போடுவோமேயானால் கிட்டத்தட்ட கிராமப் புறங்களில் 10,000 ரூபாய் வைத்துக்கொண்டாலும் 9,000 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் அதற்கும் கீழே இருப்பவர்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் ஏழ்மைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்குத் தான் நியாயவிலைக் கடைகளில் கொடுக்கப்படும். மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்றால் ஓரளவுக்கு சப்ளிடி குறைகின்ற நிலை ஏற்படும்.

ஏன் இதை எல்லாம் சொல்கிறேன் என்றால் எந்த முடிவாக இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்தான் செய்ய வேண்டும். கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் கொடுப்போம். குறையுங்கள் என்று சொன்னால் குறைப்போம். வரியை எடு என்றாலும் எடுப்போம். வரியைப் போடு என்றாலும் போடுவோம். எனவே இந்த அவையினுடைய அனுமதி பெறாமல் எதையும் நாம் நிறைவேற்ற முடியாது. நாட்டினுடைய பொருளாதார நிலையைச் சீர்ப்படுத்துவதற்கு இப்படிப்பட்ட சிலபல நடவடிக்கைகளை நாம் எடுக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாக இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர்தல் வேண்டும். மானியங்கள் இலவச அளிப்பு, நிதியுதவி இவற்றை மட்டும் நாம் கணக்கிட்டுப் பார்ப்போமேயானால் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் ரூ. 1387 கோடிக்கு மானியங்கள் இலவச நிதியளிப்பு அதாவது கான்ட்ரிப்யூஷன் நிதியுதவி ஆகியவை இந்த அளவுக்குப் போகிறது. இவை எல்லா வற்றையும் நாம் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை.

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பிற்பகல் 1.10

‘டிசர்விங் கேஸஸ்’. அவசியமானவர், முடியாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். நாம் பணம் கொடுத்து, அரசாங்கத்தினுடைய வரிப்பணத்தை எடுத்து கொடுத்து, காப்பாற்றினால்தான் அவர்கள் வாழமுடியும் என்ற ஒரு நிலைமையில் இருப்பார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு அப்படி கொடுக்கின்ற முறையை கொள்வோம். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை எல்லாம் நாம் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கலாம். உதாரணத்திற்கு சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு இருநூற்று சில்லறை கோடி ரூபாயை நாம் செலவழிக்கிறோம் என்று சொன்னால், அது ஒரு இன்வெஸ்ட்மெண்ட் ஆன் எஜுகேஷன், வருங்கால தலைமுறையினரை உருவாக்குவதற்கு இதிலே முதலீடு செய்கிறோம். இந்த தலைமுறையில் கீழே இருப்பவர்களை வளர்த்தால்தான், எதிர்காலத்திலே அவர்கள் நல்ல குடிமக்களாக இருப்பார்கள் என்று. ரூ. 1,300 சில்லரை, கோடி ரூபாய் நாம் கல்விக்குச் செலவழிக்கிறோம் என்று இந்த ஆண்டு நாம் செலவழிப்பதன் மூலம் அறிவுத் திறன், ஆற்றல் திறன் கொண்ட மாணவர்கள் இன்னும் 10 ஆண்டுக்காலம் கழித்து சிறந்த விற்பன்னர்களாக, சிறந்த கற்றறிவாளராக உருவாவார்கள். அவர்களுடைய அறிவுத் திறனும், ஆற்றல் திறனும் இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதார மேம்பாட்டினை உருவாக்கும் என்பது உறுதி. உதவித் தொகை ஊக்கத் தொகையாக இருக்கவேண்டுமே தவிர அது அவர்களுக்கு காம்ப்ன்சேஷன் ஆக இருக்கக் கூடாது. இந்த முறையைத்தான் பல பெரிய நாடுகள் எல்லாம் கொண்டிருக்கின்றன. ஆக நாம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற் படுகின்ற செலவை ஈடுகட்டுவதற்காக, மக்களுக்கெல்லாம் வரி போட்டு அந்த வரிப்பணத்தை எடுத்துக் கொடுக்கின்ற நிலையிலே இருக்கிறோம் என்ற எண்ணத்தில் கொடுக்கக் கூடாது. நாம் எவ்வளவு கொடுத்தாலும் அந்தத் தொகை ஊக்கத் தொகையாகத்தான் இருக்க வேண்டும். உதாரணத் திற்கு, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், வேறு பல உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள், அதைத்தான் நானும் சொல்கிறேன். நெல் விலை இருக்கிறது. மத்திய அரசு எவ்வளவு விலையாக அறிவித் தாலும் நாம் ஊக்கத் தொகை என்று கூடுதலாக தருகிறோம் யார் யார் உற்பத்தியை அதிகமாக பண்ணுகிறார்களோ, அதிகமான புரோடொக்ஷன் காட்டுகின்றார்கள், யார் யார் உழைப்பைத் தருகிறார்களோ, நெல் உற்பத்தி குவிண்டால் கணக்கில் அதிகமாகக் கொடுக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு ஊக்கத் தொகை என்று கொடுத்து வருகிறோம். ரூ. 35 ஊக்கத் தொகையாக கொடுக்கிறோம். எல்லோரும் கல்யாணம் பண்ணிக்கொள் கிறார்கள். ரூ. 5,000 இலவசமாக வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்

[1991 செப்டம்பர் 11]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்று வரும்போது, கல்யாணம் பண்ணியவர்கள் கூட தாலியை அவிழ்த்து வைத்துவிட்டு கல்யாணமே முன்பு பண்ணவில்லை என்று சொல்லி சாட்சிகளையும் உருவாக்கி வைத்துக்கொண்டு, 5 ஆயிரம் ரூபாய் என்று வாங்கிக் கொண்டு போனார்கள். எல்லா மக்களுக்கும் வரியைப் போட்டு எடுத்து, பற்றாக்குறையையும் வைத்துக் கொண்டு திருமணத்திற்கு உதவித்தொகை வழங்குவது சரியல்ல. அரசாங்கத்திடம் ரூ. 5 ஆயிரம் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றால், 2, 3 வருடங்களுக்கு முன்னாலே கல்யாணம் பண்ணியவர்கள் கூட புதிதாகக் கல்யாண கடுதாசி ஒரு 15 ரூபாய் செலவு செய்து அச்சடிக்கிறார்கள். இன்ன தேதியில், இன்னின்னாருக்கு திருமணம் நடைபெறுகின்ற காரணத்தால் தாங்கள் பந்து ஜனங்கள் சகிதமாக 4, 5 நாட்களுக்கு முன்னாலே வந்து இருந்து ** என்று சொல்லிக் கூப்பிடுகிற அளவுக்கு கல்யாண கடுதாசி ஒன்றைப் புதிதாக அடித்துக் கொண்டு வந்து காண்பித்துவிட்டு, அதிகாரிகளிடத்திலே கொடுத்து ரூ. 5,000 வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : **என்கிறது வேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன். அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கலாம். மாண்புமிகு நிதித் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'சொல்லுகின்றார்கள்' என்றுதான் சொன்னேன். நான் சொல்லவில்லை. என்னுடைய 'கமெண்ட்' அல்ல. நம்முடைய நிதி ஆதாரத்தை வருவாய்க் கணக்கிலே பெருக்கினால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களின் அடிப்படையில் அந்தந்த தொகுதிக்கு செய்ய வேண்டிய வேலைகளைச் செய்யலாம். ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் செய்தால் தான் மக்கள் திருப்தி அடைவார்கள். குறைபாடுகள் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் இருக்கின்றன. அமைச்சர்களாக இருக்கின்ற நாங்கள் எல்லாம் கூட ஒவ்வொரு தொகுதியிலே இருந்துதான் வந்து இருக்கிறோம். உறுப்பினர்களுக்கு எவ்வளவு தொல்லைகள் இருக்கின்றனவோ அதைவிட அதிகத் தொல்லைகள் அமைச்சர்களாக இருக்கின்ற எங்களுக்கும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் நிதிவசதி வேண்டும்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அரிசி விலையைக் குறைத்துக் கொடுக்க ரூ. 346 கோடி, மின்சாரத்திற்கு செலவழிக்க ரூ. 550 கோடி, அடுத்து இலவச புத்தகம் கொடுப்பது. அது தர வேண்டியதுதான். ரூ. 17 கோடி தருகிறோம். பஸ் பாஸுக்கு ரூ. 11 கோடி தருகிறோம். சீருடை இலவசமாகத் தருகிறோம். ரூ. 13 கோடி. விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி ஊக்கத்தொகை ரூ. 37 கோடி. இது ஊக்கம் தருகின்ற ஒன்று. ஆதிதிராவிடர்களுக்கு இலவச வசதிகள் செய்து தருவதற்கு ரூ. 18 கோடி. போன ஆண்டு ரூ. 13 கோடி. இந்த ஆண்டு ரூ. 18 கோடி. இப்படிச் செய்யவேண்டிய திட்டங்கள் பல இருக்கின்றன.

வட்டி மட்டும் இதுவரையிலே வாங்கிய கடனுக்கு ரூ. 552 கோடி ஆகிறது. கடன் வாங்கி பொதுக் கடனை எழுப்பி, மத்திய அரசிலே இருந்து வாங்கி, பாங்கியிடத்திலே பொது மக்கள் இடத்திலே கடன் வாங்கி, இப்போது அவற்றிற்குக் கட்டவேண்டியவட்டி மட்டும் ரூ. 552 கோடி. இந்தக் கடன் மட்டும் வாங்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாமல் இருந்திருந்தால், 552 கோடி ரூபாயை பள்ளிக்கூடங்களுக்கு, ஆஸ்பத்திரிக்கு, உறுப்பினர்கள் கேட்கின்ற பாலங்களுக்கு, கேட்கின்ற வசதிகளுக்கு எல்லாம் செலவு செய்யலாம். இந்த வசதிகள் எல்லாம் முடக்கப்பட்டுவிட்டன. வட்டி மட்டும் 552 கோடி ரூபாய் கொடுக்கிறோம். நாம் மட்டும் கொடுக்கவில்லை. மத்திய அரசு கொடுக்கும் வட்டி ரூ. 20,000 கோடிக்குமேல். நாம் அவர்களிடம் பணம் கேட்டுச் சென்றால் அவர்கள் இல்லை என்று கையை விரிக்கிறார்கள். 'சேலை இல்லை என்று ஒருத்தி சின்னாயி வீட்டிற்கும் போனாளாம், அவள் ஈச்சம்பாளையைக் கட்டிக்கொண்டு எதிரே வந்தாளாம்' என்று பழமொழி சொல்வார்கள். அது மாதிரி நாம் வரி வரவில்லை எங்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏதாவது தாருங்கள் என்று அவர்களைப்போய் கேட்டால், தங்கள் நிலை மோசமாக இருக்கிறது என்று அங்கேயிருப்பவர்களே சொல்கிற அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இதை நாம் சரிகட்ட வேண்டும்.

மிற்பகல் 1.15

கடன் படாத ஒரு வாழ்வு அமைய வேண்டும். ஒரு தனிக் குடும்பத்தைப்போல், கடன் படாத வாழ்வை ஒரு அரசு வைத்துக்கொள்கிற அளவுக்கு வரவுக்கும் செலவுக்கும் ஈடு கட்டிக்கொள்கிற அளவுக்கு திறமையுடன் நாம் இருக்க வேண்டியுள்ளது. ரூ. 552 கோடியை டெவலப்மெண்ட்டுக்கு செலவழிக்க முடியும். சாதாரணமாக எல்லோருக்கும், 3 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள், 6 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள், 7 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1991 செப்டம்பர் 11]

எதற்காக 2 ரூபாய் அரிசி? இதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மோசஸ் அவர்களும் மற்றவர்களும் கேட்டார்கள். அதிலே ஒரு அளவு நிர்ணயிப்பதிலே என்ன தவறு? அதற்கு மன்ற உறுப்பினர்கள் ஆதரவு தரவில்லையென்றால் அதை நிறைவேற்ற முடியாது. வசதி படைத்தவர்களுக்கு எதற்கு இலவச அரிசி? வசதியில்லாதவர்களைத்தான் நாம் காப்பாற்ற வேண்டும். முடியாதவர்களைத்தான் காப்பாற்ற வேண்டும். அதற்கான திட்டங்களை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பலபலவற்றைத் தீட்டிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்கள் அவற்றிற்குச் சிறப்பாக உங்களுடைய ஆதரவைத் தர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், வலிவுபடுத்தத்தான் இங்கே இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். ஆனால் பொதுமக்கள் ஆதரவு இல்லாமல், எதையும் நிறைவேற்ற இயலாது. மக்களைப் புரிய வைக்கிறது என்பது கஷ்டமான செயல், அதுவும் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத மக்கள், எதையும் புரிந்துகொள்ள முடியாத மக்கள், சொன்னாலும் புரியாதவர்கள், சொன்னாலும் புரிந்து கொள்ள மாட்டேன் என்று இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் இருக்கிற நிலையில் அவர்களுக்குத் தெளிவு உண்டாக்கும் பொறுப்புகளை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இது கட்சிப் பிரச்சினை அல்ல. ஒரு ஆட்சியை தனிப்பட்ட கட்சி ஆள்கிறது, அதைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்கிற பிரச்சினை அல்ல. இது நாட்டினுடைய பிரச்சினை. இந்த நாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அகலிலைப்படிக்காக, இந்த ஆண்டு கூடுதல் நிதியாக ரூ. 242 கோடி ஒதுக்கித் தர வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்களுடைய சம்பளம், படி எல்லாம் சேர்த்து ரூ. 2,300 சில்லறை கோடி ஆகின்றது. கிட்டத்தட்ட 40 சதவிகித தொகை இந்த ஆட்சியை இயக்குவதற்கு, அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்காக, இந்த அரசை இயக்குகிற இயந்திரத்திற்குப் போகிறது. மீதி மற்ற செலவுகள், கடன்கள், வட்டி தருகிறது எல்லாம் போக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னது மாதிரி கடைசியில் மக்களுக்கு நன்மை செய்கிற திட்டங்களுக்காக என்ன கிடைக்கிறது என்றால் அடியில் சட்டியைத் தோண்டி ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த நிலைமை நீடிக்காமல் இருக்க வேண்டும். இதே நிலைமை நீடித்தால் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் போய்விடும். அந்த நிலை வராது இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், எச்சரிக்கையாக நாம் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. 40 வருடத்திற்கு முன்பு ஊராட்சி மன்றங்கள் எல்லாம் ஒழுங்காக நடந்தன. 40 வருடங்களுக்கு முன்பு நகராட்சி மன்றங்கள் எல்லாம் சர்டிபிகேட்டட் ஜெட்டுகள் ஒழுங்காக இயங்கின. 30, 40 வருடத்திற்கு முன்பு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரை ஒவ்வொரு

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வொரு ஊராட்சி மன்றம்; ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் எல்லாவற்றிலும் சர்ப்ளஸ் பண்ட்ஸ் இருந்தன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ரூ. 5 இலட்சம், ரூ. 10 இலட்சம், ரூ. 15 இலட்சங்கள் என்ற அளவில் இருந்தன. இப்போது என்ன ஆயிற்று என்றால், வரவுக்கும் செலவுக்கும் கட்டுப்படியாகாமல் ஆகி, வரவை விட செலவு அதிகம் என்று ஆகி, ஒரு ஊராட்சி மன்றம் கூட, வளர்ச்சிக்குப் பணம் செலவு செய்ய முடியாமல் ஒன்றியத்தை எதிர் பார்க்கிறார்கள். ஒன்றியத்தினுடைய நிதி நிலைமையைக் கேட்டால், அதை ஏன் கேட்கிறீர்கள், செலவு வரவைவிட அதிகம் என்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு என்னுடைய தேனி தொகுதிக்கு நான் சென்ற போது தேனி நகரத்தின் வரவு செலவு என்ன என்று கேட்டபோது வருவாய் 85 இலட்சம் ரூபாய் என்றும் செலவு 1 கோடியே 40 இலட்சம் ரூபாய் என்றும் சொன்னார்கள். என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டால், அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஊராட்சி மன்றம் ஒன்றியத்தைக் கேட்கிறார்கள். ஒன்றியம் எங்களைக் கேட்கிறார்கள். நாங்கள் டெல்லியைக் கேட்கின்றோம். டெல்லி 'வோர்ல்ட் பாங்' கைக் கேட்கிறது. 'வோர்ல்ட் பாங்' இனிமேல் எங்காவது செல்வாய் கிரகத்திற்கும், அல்லது புதன் கிரகத்திற்கு, அல்லது வியாழன் கிரகத்திற்குப் போய் ஏதாவது கொண்டு வரமுடியுமா என்று பார்க்கிறது. இந்த நிலைமை தொடராமல் இருக்க வேண்டுமானால், நம்மை நாமே தயார் செய்து கொண்டு நம்முடைய அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான வலிவைப்பெற வேண்டும். பொருளாதார வலிமையை உருவாக்கிக் கொண்டு, நமக்குள்ள உரிமைகளுக்கு உட்பட்டு, அவற்றின் அடிப்படையில் பெற வேண்டியதை எல்லாம் பெற்றுக் கூடுதலான நிதி, ஏற்படுவதற்கு வழிகாண வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு கட்டுப்பாடு வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அது சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளை எடுக்குமபோது உறுப்பினர்களின் முழு ஒத்துழைப்பும் வேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பன்ருட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தனிநபர் வருமானத்திற்கும், தனிநபர் வரி செலுத்துவதற்கும் உள்ள விகிதாசாரம் பற்றிக் கேட்டார்கள். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை 19.89 சதவிகிதம் வருகிறது. மகாராஷ்டிராவைப் பொறுத்தவரை 19.5 சதவிகிதம் வருகிறது. கர்நாடகா 21.2 சதவிகிதம், குஜராத் 19.95 சதவிகிதம், ஆந்திரா 20.42 சதவிகிதம், கேரளா 20.80 சதவிகிதம். மகாராஷ்டிரா ஒன்று தான் அவர்கள் சொன்ன

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1991 செப்டம்பர் 11]

மாதிரி அதிகமாக வருமானம் வருவதால் 19.5 சதவிகிதம் வருகிறது. நமக்கு 19.8 சதவிகிதம் வருகிறது. மற்ற மாநிலங்களில் இன்னும் அதிகமாக சதவிகிதங்கள் இருக்கின்றன.

பிற்பகல் 1-20

கூடுமானவரையில் மக்கள் தாங்கக்கூடிய அளவுக்குத்தான் வரிவிதிக்கிறோம். வரிவிதிக்க வேண்டிய தன்மைபற்றி காளிதாசன் கூட அழகாக தன்னுடைய காவியத்திலே குறிப்பிடுகிறார். ஒரு அரசாங்கம் வரி வாங்க வேண்டுமென்றால், தேனிக்கள் ஒவ்வொரு பூவிலும் சேர்த்து வைத்திருக்கிற தேனை அறிந்து, எந்தெந்தப் பூவில் தேன் இருக்கிறது என்று பார்த்து, அந்தப் பூவில் மட்டும் போய் உட்கார்ந்து, அந்தப் பூவிற்கு எந்தக் கெடுதலும் ஏற்படாமல், தேனை மட்டும் உறிஞ்சிக் கொண்டு வருகிற மாதிரி, வசதி உடையவர்களிடம் போய், அவர்களை வாட்டி வதைக்காமல், எடுக்க வேண்டிய வரியை எடுத்து வர வேண்டுமென்று காளிதாசன் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார். பூவும் கெடக் கூடாது, தேனும் வர வேண்டும். அந்த வகையிலே ஓர் அரசன் வரியை வாங்கவேண்டுமென்று காளிதாசன் காவியத்திலே அழகாக எடுத்துச் சொன்னான். அந்த அடிப்படையிலேதான் நாமும் கூடுமானவரையில் செய்கிறோம்.

மின்சாரம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் 50 யூனிட் உபயோகிப்பவர்களுக்கு கட்டண உயர்வு கிடையாது. அதற்குக் கீழே உபயோகிப்பவர்களுக்கு உயர்வு கிடையாது என்ற முறையில் ஏழை எளியவர்களை விட்டுவிட்டு, வசதி படைத்தவர்களிடமிருந்துதான் நாம் கட்டணம் வாங்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, இந்த அவையிலே நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும்போது அழகாக ஒன்றைச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய கொள்கை 'Tap the rich and pat the poor' என்று பொன்மொழி போல அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். வசதி படைத்தவர்களிடமிருந்துதேடி எடுப்பதும், வசதி குறைந்தவர்களின் முதுகைத் தட்டி அவர்களுக்குக் கொடுப்பதும் எங்களுடைய பணி என்று சொன்னார்கள். அதைத்தான் பொன்மனச் செம்மல் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோதும் செய்தார்கள். அவர்களைப் பின்பற்றித்தான் இன்றைக்கு இருக்கிற முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்களும் அதே அடிப்படையில் நம்முடைய காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பல்வேறு திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தி இருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெளிவாக உணரலாம்.

தொழில் தன்மையைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு முதல் வரவர்கள் இந்த மாநிலம் முதலிடத்தைப் பெற வேண்டுமென்ப

1991 செப்டம்பர் 11]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தற்காக முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறார்கள். தொழிலதிபர்களை எல்லாம் அழைத்து, அவர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் வேண்டும் சலுகைகள் வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிற குறைபாடுகள் என்ன அரசாங்கத்தினுடைய சட்ட திட்டங்களில் உள்ள குறைபாடுகள் என்ன, ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு உள்ள இடையூறுகள் என்ன என்பதை எல்லாம் ஒவ்வொரு துறை தொழிலதிபர்களிடமும் கேட்டு, அறிந்தார்கள். அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்கவும், இடுக்கண்கள், இடர்ப்பாடுகளை நீக்கவும், தொழில்கள் அதிகமாக வருவதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளைச் செய்யவும் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. தொழிலதிபர்களும் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் எடுக்கும் முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு தரும் வகையில் அதிகமான தொழிற்சாலைகள் வரும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த வகையிலே தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் திட்டங்களை அறிவிப்பேன் என்று சொன்னார்கள். தொழிலதிபர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டிய பிறகு ரூ. 50 கோடியினிருந்து 100 கோடி ரூபாய் வரையில் முதலீடு செய்து, ஒரு தொழில் நடத்த முன் வருகிறவர்களுக்கு இந்த அரசு ரூ. 25 இலட்சம் ஊக்கத் தொகையாகத் தரும். ரூ. 100 கோடிக்குமேல் முதலீடு செய்கிறவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு ரூ. 50 இலட்சம் ஊக்கத் தொகையாகத் தருமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் பேசும் போதுகூட இப்படி வசதி படைத்தவர்களுக்கு இந்த ஊக்கத் தொகை தர வேண்டுமா, அதைச் சிறிய தொழில்களுக்குத் தரலாமே என்ற ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அது பொதுவாக எண்ணக்கூடிய ஒரு கருத்துதான். ஆனால் வசதி படைத்தவர்கள் வாழ வேண்டுமென்ற நிலையில் அது இல்லை. தொழிற்சாலைகள் நிறைய வந்தால்தான் நாட்டினுடைய பொருளாதார வளம் மிகும் என்பதோடு இந்தத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து உருவாகி, வெளியேறும் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில், விற்கப்படும் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில் விற்பனை வரி மூலம் இந்த மாநிலத்திற்கு அதிகமான வருவாய் வரும். ஆக தொழிற்சாலைகள் வர வேண்டுமென்று சொல்லும்போது ஏன் இந்த ரூ. 25 இலட்சம், ரூ. 50 இலட்சம் தரவேண்டுமென்ற அவசியம் வருகிற தென்றால் இதைவிட அதிக சலுகைகளை பம்பாயில் தருகிறார்கள். போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஒவ்வொரு மாநிலமும் ஊக்கத் தொகை தர முன்வருகின்றன. நிலம் இனாமாகத் தருகிறேன், தண்ணீர் தருகிறேன், இத்தனை வருடங்களுக்கு இனாமாக மின்சாரம் தருகிறேன், என்னுடைய மாநிலத்தில் கொண்டு வந்து வையுங்கள் என்று ஆந்திர மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருந்த திரு. என்.டி.ஆர். அவர்கள் பம்பாயில் 3 நாட்கள் உட்கார்ந்து பேசினார்கள். ஜோதிபாக அமைச்சரவையில் இருக்கிற நிதி அமைச்சரும் தொழில் அமைச்சரும் பம்பாயில் போய் உட்கார்ந்துகொண்டு, இவ்வளவு சலுகைகள் தருகிறோம். மேற்கு வங்கத்தில் தொழில்களை ஆரம்பியுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

கள். கர்நாடகத்திலும் அப்படித்தான். போட்டி போட்டுக் கொண்டு சொல்லுகிறார்கள். கவர்ச்சி வேண்டுமென்றால் வசதிகளைத் தந்து, சலுகைகளைத் தந்து, ஊக்கத் தொகையும் தருகிற மாநிலங்களுக்குப் போகிறவர்களை தமிழகத்திற்கு ஈர்க்க வேண்டுமென்று 2, 3 செய்திகளைச் சொல்லியிருக்கிறோம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அமைதியான சூழ்நிலை இருக்கிறது. தொழிலாளர் தொல்லை இல்லை. இங்கே தொழிலாளர்களுக்கும்

பிற்பகல் 1-25

முதலாளிகளுக்கும் உறவு சுமுகமாக இருக்கிறது. மேலும் ஸ்கிட்டு லேடர்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் ஐ.டி.ஐ. படித்தவர்களும் பாலிடெக்னிக் படித்தவர்கள், தொழில் நுட்பத்தில் தேர்ந்தவர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத் தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலும், தமிழகத்தில் இருக்கிற தொழில் வல்லுநர்களும், விற்பன்னர்களும் தொழில் சிறந்த முறையில் தெரிந்தவர்களும் இங்கேதான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அகமதாபாத், பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி, அரியானா போன்ற இடங்களில் உள்ள தொழிற்சாலைகளைப் பார்த்தால் அங்கே இருப்பவர்களில் 30 சதவீதம் பேர் தமிழகத்தில் இருந்துதான் போய் இருப்பார்கள். ஏனென்றால் அவ்வளவு திறமை மிகுந்தவர்கள் இங்கேதான் இருக்கிறார்கள். ஸ்கிட்டு மென் இங்கே இருக்கிறார்கள். வல்லுனர்கள் இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் அமைதி நிலை இருக்கிறது. தமிழக அரசு ஊக்கம் தருகிறது. நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஊக்கம் தருகிறோமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு நன்றாக இருக்கும். தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை வளர வேண்டுமானாலும்—மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள்—ஏழைகளுக்கு அதிகம் செய்யவில்லை. வசதி படைத்தவர்களுக்குத்தான் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். கம்யூனிஸ்ட் தொழிற்சங்கம் நடத்துவது கூட இந்த மில்லை வைத்துத்தான். பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் இருந்தால்தான் அங்கே 1,000 பேர் வேலை செய்வார்கள். 500 பேர் வேலை செய்வார்கள், தொழிற்சங்கமும் வைக்க முடியும். பெரிய தொழிற்சாலை வந்தால்தான், இன்னொரு தொழிற் சங்கம் ஏற்படுத்த முடியும். அதேநேரத்தில் சிறு தொழில்களையும் ஆதரிக்கிறோம். தங்களுடைய கையில் இருக்கிற பணத்தை வைத்து சிறு சிறு தொழில் நடத்தவும் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் பெரும் தொழில்களை நடத்துவதன் மூலமாக அரசுக்குக் கிடைக்கிற லாபம், நாட்டுக்கு கிடைக்கிற லாபம்தான் அதிகம். சேல்ஸ் டாக்ஸ் முழுவதும் நமக்குத்தான் கிடைக்கும். இப்போது பம்பாயில் தொழிற்சாலை வைத்து உற்பத்தி செய்தால் அதற்குப் போடுகிற சேல்ஸ் டாக்ஸ் எல்லாம் பம்பாய் அரசுக்குத்தான் போகும். இப்படிப்பட்ட கர்ரணங்

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

களை வைத்துத்தான் இதை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற அளவில் நாம் இருக்கிறோம்.

நாம் இப்போது பொது நிறுவனங்களை நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். 56 நிறுவனங்கள் நமது மாநில அரசின் சார்பாக நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கிட்டத்தட்ட பொது நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் 56 நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. இதில் 15 போக்குவரத்துக் கழகங்கள். போக 41 நிறுவனங்கள் அரசு சார்பானவை. இந்த 15 போக்குவரத்து நிறுவனங்களில் சென்ற ஆண்டு நஷ்டம் மட்டும், அதாவது உறுப்பினர்கள் சொன்னதுமாதிரி 13 ஆயிரத்துச் சொச்சம் பஸ்கள் ஓட்டியும், ரூ. 56 கோடியே 75 இலட்சம் நஷ்டம் வருகிறது. அதையும் சரிப்படுத்துவதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று பார்த்து அதற்கான முயற்சிகளையும் எடுத்து வருகிறோம். இப்போது பொது நிறுவனங்களில் நஷ்டம் மட்டும் 1990-91-ல் 19 கோடி ரூபாய். மற்ற 26 நிறுவனங்களில் லாபம் 67 கோடி ரூபாய். ஆக மொத்தத்தில் பொது நிறுவனங்களில் 130 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் நமக்கு வருகிறது. கிட்டத்தட்ட ரூ. 2,000 கோடிக்கு முதலீடு செய்திருக்கிறோம். கடனுக்காகவும் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்படி 2,000 கோடி ரூபாய்க்கு வட்டி போட்டாலும் கூட ரூ. 200 கோடி வரும் ஸ்டேட் பாங்கில் போட்டாலும் போட்டிருக்கலாம். (சிரிப்பு). குறைந்த வட்டிக்கு 10 வட்டிக்கு கொடுத்தாலும் 200 கோடி ரூபாய் வரும். இதில் வட்டி வேறு 18 கோடிக்கு நீக்கியிருக்கிறோம். ரிசர்வ் பாங்கை எடுத்துக் கொண்டாலும், முன்பு 13 சதவீதம் இப்போது 14 சதவீதம் ஆக்கியிருக்கிறார்கள். 14 சதவீதம் என்றாலும் மேலும் பல கோடி வரும். அந்தப் பணத்தை அப்படியே கொண்டு போய் பாங்கில் போட்டிருந்தால் வட்டியாவது வந்திருக்கும். இப்போது என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் ரூ. 130 கோடியை பொதுமக்கள் தலையைத் தடவி வரியைப் போட்டுத் தங்களுக்குத் தரும்படி கேட்கிறார்கள். ஏற்கெனவே நமக்குப் பயன்படவேண்டிய பணம் முதலீடாகப் போய் உட்கார்ந்து கடனாகப் போய் உட்கார்ந்து, ஷேர் கேபிடலாக உட்கார்ந்திருக்கிறது. அதைத் தவிர இழப்பு வேறு. நாம் தாங்க முடியுமா? அதைத்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து சொன்னார்கள்—இதில் எது லாபத்தில் இயங்குகிறதோ, அவற்றைத் தொடர்ந்து அரசாங்க உதவியோடு நடத்தட்டும். எது எது நஷ்டத்தில் நடந்து, அந்த நஷ்டத்தில் நடந்தாலும் சில பல மாற்றங்கள் செய்து சில பல மாறுபாடுகளை லாபத்தில் கொண்டு வர முடியுமோ அதைத் தனியாக ஆராய்ந்து அதை லாபகரமாக ஆக்கவேண்டும். அதிலும் முடியாத நிலையில் இருந்தால் எந்தெந்த நிறுவனங்கள் தனியார் எடுத்து நடத்த முன் வருகிறார்களோ இதுமாதிரி நிறுவனத்தை நான் நடத்து

330 வரவு-செலவுத் திட்டம், 1991-92—பொது
விவாதம்—தொடர்ச்சி.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991, செப்டம்பர் 11]

கிறேன், இத்துடன் இந்த நிறுவனத்தையும் இணைத்துக் கொள்கிறேன், என்னிடம் தாருங்கள் என்று தனியார் கேட்டால் அப்படி தொடர்ந்து நஷ்டத்தில் நடந்து கொண்டிருப்பவைகளை எடுத்து அவர்களிடம் கொடுத்துவிடலாம்.

பிற்பகல் 1-30

நான்காவது, தனியாரும் எடுக்காமல் நமக்கும் தொல்லை யாக.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் முன் அனுமதி யோடு அவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நிதிநிலை அறிக்கை நீண்டு இருப்பதால் நேரம் கொஞ்சம் நீண்டுக்கொண்டு போகிறது. ஆகவே இன்னும் சில நிமிடங்களில் முடித்துவிடுகிறேன்.

நான்காவதாகச் சொல்லும்போது, தனியாரும் எடுக்க முன்வராமல், நாமும் நடத்த முடியாமல் தொடர்ந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய், மக்களுடைய வரிப்பணம் பாழ் ஆவதாக இருந்தால், அப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களை மூடிவிடலாம் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நடத்தக் கூடியதை நடத்துவது, நடத்த முடிந்ததை சீர்படுத்தி நடத்துவது, நஷ்டமாக இருந்தால் தனியாருக்கு விடுவது, அதுவும் முடியாவிட்டால் அவற்றை விற்றுவிடுவது அல்லது மூடுவது என்கிற அளவிற்குத்தான் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இது பற்றி ஆராய்ந்தது ஹையினரிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆய்வு செய்து முடிவு வந்ததற்குப் பிறகு, அது பற்றிய இறுதி முடிவுகளை எடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு கருத்தை மட்டும் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த கருத்துக்கு ஆதரவு தரவேண்டும் என்பதற்காக இந்தக் கருத்தை மனதிலே வைத்து நாளடைவில் வருகிற நிலைமைகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும் என்பதற்காக. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். மின்சார வாரியத்திற்கு மட்டும் நாம் இதுவரையில் கடனாக வழங்கியிருப்பது ரூ. 2,085 கோடி. இதற்கு 10 சதவீதம் வட்டி என்று போட்டால், அதிகமாகக் கூட போட வேண்டியதில்லை. ரூ. 208 கோடி நமக்கு வர வேண்டும். நாம் என்ன கேட்டோம் என்றால் ரூ. 125 கோடி கொடுத்தால் போதும், 208 கோடி ரூபாய் கொடுக்க வேண்டாம், இன்னும் கொஞ்சம் சதவீதத்தைக் குறைத்துக் கொடுங்கள் என்றோம். ஆனால் இதுவரையில் பங்கு ஆதாயமும் வரவில்லை. வட்டியும் வரவில்லை. வருமானம் வரமுடியாத அளவிற்கு மேலும் இழப்புக்கு ரூ. 200, ரூ. 250 கோடி ஈடுகட்டுவது என்றால் நலத் திட்டங்களுக்கு இருக்கிற

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பணம்தானே போகிறது? பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போக வேண்டிய பணம், கல்லூரிக்குப் போகவேண்டிய பணம், ஆகியவைதானே போகிறது? இப்படி நெருக்கடி இருக்கிற காரணத்தால்தான் ஒரே ஒரு கல்லூரியை இந்த ஆண்டு எங்களால் அனுமதிக்க முடிந்தது. பண வசதி இருக்குமானால் உறுப்பினர்கள் கேட்ட மாதிரி இன்னும் சிலபல கல்லூரிகளை, மருத்துவமனைகளை ஆங்காங்கு ஏற்படுத்த முயன்றிருக்கலாம். ஆகவே செலவழிக்க பண வசதி வேண்டும். இந்த வசதியை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளுக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய ஆதரவைத் தரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். கிட்டத்தட்ட போக்குவரத்து நிறுவனத்தில் மட்டும் ரூ. 500 கோடியிலிருந்து ரூ. 600 கோடிவரை முடக்கப்பட்டுள்ளது. பத்து சதவீதம் என்ற முறையில் கணக்குப் போட்டால் 60 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரவேண்டும். நாங்கள் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபடி அதைச் சீர்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அப்படிச் செய்தால் ஓரளவிற்குச் சரிசுட்டும் அளவிற்காவது போக்குவரத்துத் துறையைக் கொண்டுவரலாம். இந்த நிலைமைகளுக்கெல்லாம் உங்களுடைய நல்லாதரவு தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் கருத்தைத்தான் பத்து நாட்களுக்கு முன்னால் சிறந்த பொருளாதார நிபுணராக இருக்கிற பேடன் முகர்ஜி என்பவர் தெரிவித்திருக்கிறார். மத்திய அரசுக்கும் சொல்லியிருக்கிறார். மாநில அரசுக்கும் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த ஆண்டு எல்லா மாநிலங்களுடைய வரவு-செலவுக் கணக்குகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் எல்லாம் பற்றாக்குறை தான். அண்மையில் காஷ்மீர் மாநிலம் கூட ரூ. 605 கோடிக்கு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறது. எல்லா மாநிலங்களும் அப்படித்தான். மத்திய அரசு நிதி நிலை அறிக்கையில் ரூ. 13 ஆயிரத்துச் சில்லறைக் கோடிக்கு பற்றாக்குறை இருந்தது. ரூபாய் 6 ஆயிரத்து சில்லறை கோடியை மூலதனக் கணக்கிலிருந்து எடுத்து இந்த வருவாய்த் துறைக்கு மாற்றி ரூ. 7 ஆயிரத்துச் சில்லறைக் கோடியில் பற்றாக்குறையைக் கொண்டுவந்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். இங்கே நாம் ரூ. 1,300 சில்லறை கோடிக்கு உதவித் தொகையாக இலவசமாக கொடுக்கிறோம் என்றால் மத்திய அரசு இதற்காக ரூ. 21 ஆயிரம் கோடியைச் செலவழிக்கிறது. மத்திய அரசும் இவ்வளவு பெரிய தொகையை உதவித் தொகையாக கொடுக்கிறது. மத்திய அரசின் பற்றாக்குறையைப் பற்றி அவர் சொல்கிறார்.—

‘why did we get into the ridiculous and in economic terms, absurd arrangement of selling food, water, power and fertilizer below cost and thus turning major public utilities at a loss for decades to begin with’

392 வரவு-செலவுத் திட்டம், 1991-92— பொது
விவாதம்—தொடர்ச்சி.

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

“எதற்காக பணம் போட்டு, செலவழித்து உற்பத்தியாகிற பொருட்களை இனாமாகக் கொண்டு போய் கொடுத்து அதற்கு அரசாங்கத்தினுடைய பணத்தை எடுத்துச் செலவழித்து, அரசாங்கத்தின் சார்பாக நடைபெற வேண்டிய, பொதுமக்கள் நன்மை கருதி செய்ய வேண்டிய டனிகளைச் செய்யாமல் இருப்பதற்கு அவசியம் என்ன?” என்று அவர் கேட்டு அதற்குரிய பதிலையும் அவரே சொல்லுகிறார்.

The answer is not economic but political.

இந்த நிலை வந்ததற்குக் காரணம் பொருளாதார ரீதி என்பதல்ல. இது அரசியல் ரீதியில் வந்ததாகும். இந்தக் கேட்டை பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்லிச் சொல்லிப் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் அரசியல் வாதிகள் கேட்க மறுக்கிறார்கள்.

பிற்பகல் 1-35.

இது எங்கே எந்த இடத்திலே கொண்டுபோய்விடும் என்ற கருத்தைப் பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

‘The obvious thing to do in order to help the small and marginal farmer, would be to give them income subsidies...’

ஆகவே ஏழை சிறு குறு விவசாயிகளுக்குத் தொகை தருவது ஊக்கத் தொகையாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, அவர்கள் உற்பத்தி ஆக்குகிற நெல்லுக்குத் தருவதாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, விவசாயிக்கு எவ்வளவு என்று கணக்குப் போட்டுப் பங்கு பிரித்துத் தருகிற மாதிரி இருக்கக் கூடாது என்று எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள்.

‘Exactly as needy students in the country’s schools, would with a free stipend’

ஏழை எளிய மாணவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு பள்ளிகளிலே படிப்பதற்கு வசதி ஏற்படுத்தலாம்.

‘But then, what is in this, for the sugar mill owner or for the child of a shipping merchant.’

சர்க்கரை ஆலை முதலாளி வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கும் கப்பல் முதலாளிகளுடைய வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கும் இந்தச் சலுகை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] 1991 செப்டம்பர் 11]

கள் போவானேன்?. அதை எல்லாம் தடுத்து நிறுத்தினால் தான் மத்திய அரசாங்கத்துக்கும் மாநில அரசாங்கத்துக்கும் ஒரளவுக்கு நிதி ஆதாரங்கள் எல்லாம் கிடைக்கும் என்ற யகையிலே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள்.

நேரம் அதிகமாகிவிட்டது. இப்போது சிறப்பு வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு கொண்டுவந்து, ஊராட்சி மன்றம், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றுக்கு போதுமான அளவுக்கு நிதி வசதி இல்லாததனாலே-- நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டபடி அவர்களுடைய அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, வேறு எந்தத் தேவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டாலும், நிறைவேற்றப்படாவிட்டாலும் முதல் சலுகை குடிநீர்வேண்டும்; இரண்டாவது சலுகை சாலை வசதிகள் வேண்டும்; மூன்றாவது சலுகை தெரு விளக்குகள் போன்றவை வேண்டும்—இந்த மூன்று வசதிகளுக்கும் முன்னுரிமையாவது தர வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 192 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு இந்த ஆறு மாதங்களுக்கும் அடுத்த 6 மாதங்களுக்கு 192 கோடி ரூபாய் அடுத்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே மார்ச் மாதம் வருவதிலே ஒதுக்கலாம் என்று சொல்லி, ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. பரவலாக 384 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலேயும் பணிகள் நடைபெற வேண்டும் என்பதினால் தான் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு பொதுவாக 192 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது.

1981-82, 1982-83, 1983-84 ஆகிய மூன்று ஆண்டுகளில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை மாண்புமிகு பொன்மனச் செம்மல் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது திட்டிய போது முதலாவது ஆண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், அடுத்த ஆண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், அதற்கு அடுத்த மூன்றாவது ஆண்டு விடுபட்ட ஒன்றியங்கள் என்று வைத்து இருந்தோம். அது வேண்டாம் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இப்போது முடிவு செய்ததற்குக் காரணம் ஒரு ஒன்றியத்திலே கேட்டுவிட்டால் பக்கத்து ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த எம். எல். ஏ. சும்மா இருக்க மாட்டார்கள். அங்கே பணி நடக்கிறது இங்கே நடக்கிறது என்று சொல்வார்கள் 3 வருடங்கள் கழித்துத் தான் தனக்கு வருமா? இன்னும் 2 வருடங்கள் காத்து இருக்க வேண்டுமா? ஒரு ஆண்டு காத்து இருக்க வேண்டுமா? என்று கேள்விகள் எல்லாம் வரும் என்பதற்காகத் தான் முதலில் குடிநீர்த் திட்டத்தை 384 ஒன்றியங்களிலும் எடுத்துக் கொள்வோம். இந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு எந்த அளவுக்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவுக்கு எடுத்துக் கொள்வோம். அடுத்த

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

6 மாதங்களுக்கு மீதியை எடுத்துக் கொள்வோம் என்ற கணக்கில் 384 ஒன்றியங்களிலும் வேலை நடக்க வேண்டும். 384 ஒன்றியங்களிலும் இந்த அடிப்படை வசதிகள் நிறைவேற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் போட்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே 60 கோடி ரூபாய் ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலம் வருகின்ற பணத்தை எடுத்து, அதன் மூலமாகச் செய்கின்ற வேலைகளும், நாம் 132 கோடி ரூபாயை அரசு நிதியிலிருந்து எடுத்துக் கொடுத்து ஆக 192 கோடி ரூபாயை இந்த ஆண்டுகளில் செலவழிக்க திட்டங்களை வைத்து இருக்கிறோம் என்பதைக் குறிப்பிட்டு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தியது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். முழு விளக்கங்களையும் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தினாலே தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு ஒரு யூனிட் மின்சாரம் உருவாக்க ஏற்படுகிற செலவு ஒரு ரூபாய் 45 காசு. ஒரு ரூபாய் 45 காசு செலவழித்து அரசாங்கப் பணத்தால் உருவாக்குகிற மின்சாரத்தை எவ்வளவு பேருக்கு இனாமாகத் தருவது? இப்போது 50 காசு வீதம் தான் வீட்டுக்குத் தருகிறோம் என்றாலும் கூட அதிலே கிட்டத்தட்ட 95 காசு நஷ்டம் வருகிறது. 70 காசு வீதம் கொடுத்தாலும் இழப்புதான் வரும். 120 காசு வீதம் கொடுத்தாலும் இழப்பு தான் வரும். 125 காசு வீதம் கொடுத்தாலும் இழப்பு தான் வரும். 145 காசு வீதம் கொடுத்தால் சரிக்கட்டலாம். அதற்குமேலே போனால் தான் நமக்கு லாபம் வரும். ஆகையினால் தான் நமக்கு மட்டுமல்ல, எல்லா மின்சார வாரியங்களுக்கும், இந்தியா முழுதும் இருக்கிற எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட இழப்புகள் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. நாம் இந்தக் கட்டணங்களை உயர்த்தும் போது கூட மகாராஷ்டிரம், பீகார், குஜராத், ஆந்திரா, கேரளா, கர்நாடகா இவற்றை எல்லாம் பார்த்து எந்த அளவுக்கு அங்கு உயர்த்தி இருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குள்ளே இங்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று தான் உயர்த்தி இருக்கிறோமே தவிர, அதிகப்படியாக உயர்த்தவில்லை.

இப்போது அனல் மின் சாரத்திற்குப் போனால் அதிகச் செலவு வருகிறது. புனல் மின்சாரமாக இருந்தால் செலவு கொஞ்சம் குறைவுதான். கேரளாவுக்கு அந்த வாய்ப்பு நன்றாக இருக்கிறது. பஞ்சாப்புக்கு அந்த வாய்ப்பு நன்றாக இருக்கிறது. கர்நாடகாவுக்கு ஓரளவுக்கு அந்த வாய்ப்பு நன்றாக இருக்கிறது. நாம் புனல் மின்சாரம் பெறுவதில் முழுவ

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தையும் நிறைவேற்றி விட்டோம். அனல் மின்சாரம் மூலம் செய்ய வேண்டும் அல்லது அணு மின்சாரமாவது வரவேண்டும். இப்போது அனல் மின்சாரம் என்று வரும்போது நிலக்கரி தகராறு வருகிறது.

முற்பகல் 1-40

நிலக்கரி விலை ஏறிக்கொண்டே போகப் போக மின்சாரத்தினுடைய உற்பத்திச் செலவும் ஏறிக் கொண்டே தான் போகிறது. ஆகவேதான் இப்படிப்பட்ட நிலையில் கூடுமானவரையில் ஏழை எளியோர்களை காப்பற்றவும், சாதாரண அடித்தளத்து மக்களை எல்லாவகையிலும் காப்பாற்றவும், வகை செய்துவிட்டு வசதி படைத் தவர்களிடமிருந்து அதிகக் கட்டணம் வாங்கினால்தான் இந்த மின்சாரத் துறையும் சரி, பிற துறைகளும் சரி, மிகச் சிறப்பாக பணியாற்றுவதற்கு வழி வகை ஏற்படும் என்பதை குறிப்பிட்டு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழில் துறை பொறுத்தவரையிலும் ஏற்கனவே இருந்த அரசு புள்ளி விவரங்களைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாமல் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாடு 13ஆவது இடத்திற்கு போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். புரட்சித் தலைவர் ஆண்ட 10 ஆண்டுக் காலத்தில் 13-வது இடத்திற்குத் தள்ளி விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். தொழில் வளத்தில் மாநிலம் எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்பதை ஒரே ஒரு பாயிண்டை வைத்து முடிவு கட்ட முடியாது. 13-வது இடத்திற்குப் போய் விட்டது, 7-வது இடத்திற்குப் போய் விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. இடம் எந்தந்த வகையில் என்பதற்கு தனித் தனி கணக்குகள் இருக்கின்றன. தனித் தனியாக கணக்கிட்டுப் பார்க்கிற போது சாதாரணமாக ஆயிரம் மக்களுக்கு தொழில் நுட்ப வினைஞர்கள் மட்டும் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள், எத்தனை பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்று கணக்குப் போட்டால் குஜராத் முதல் இடத்தில் இருக்கிறது. 18 பேர். அந்த அளவுக்கு தொழில் நுட்ப வினைஞர்கள். டெக்னிஷியன்ஸ் இருக்கிறார்கள் மகாராஷ்டிரம்—17 பேர். தமிழ்நாடு மூன்றாவது இடத்தில் இருக்கிறது—16 பேர். மேற்கு வங்காளம்—12 பேர். 4-வது இடத்தில் இருக்கிறது. ஆந்திராவில் 11 பேர்தான்—5 ஆவது இடத்தில் இருக்கிறது. கர்நாடகம் 6-வது இடத்தில் இருக்கிறது. 9 பேர்தான். கேரளா 7-வது இடத்தில் இருக்கிறது—8 பேர்தான். அகில இந்திய சராசரி 10. நம்முடைய கணக்குப்படி தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 3-வது இடத்தில் இருக்கிறோம்—16 பேர்.

அதே மாதிரி ஆயிரம் மக்களுக்கு தொழிலாளர்கள், ஓர்க்கர்ஸ் எத்தனைபேர் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்குப் போட்டும்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 செப்டம்பர் 11]

பார்த்தால் குஜராத் 16 பேர், இரண்டாவது இடத்திற்கே தமிழகம் வந்து விடுகிறது. ஆயிரம் பேருக்கு 13 பேர் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். ஆலைத் தொழிலாளர்கள் பெரிய பணிமனைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் மகாராஷ்டிரம் 3-வது இடத்தில் இருக்கிறது-12 பேர். மேற்கு வங்காளம் 4-வது இடத்தில் இருக்கிறது-10 பேர். ஆந்திரா 5-வது இடத்தில் இருக்கிறது.-9 பேர். கர்நாடகம் 6-வது இடத்தில் இருக்கிறது-7 பேர். கேரளா-7 வது இடத்தில் இருக்கிறது. அகில இந்திய சராசரி 7 பேர்.

அதே மாதிரி தனி நபர் உற்பத்தி மதிப்பு எவ்வளவு என்றால் ஒரு மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகிற மொத்தத்தில் அந்த மாநிலத்தில் இருக்கிற மக்களுடைய எண்ணிக்கைக்கு தகுந்தாற்போல் வகுத்துப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உற்பத்தியினுடைய மதிப்பு எவ்வளவு வருகிறது என்பதை கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் மகாராஷ்டிரம் ரூ. 4,184 தனி நபருக்கு வருகிற மதிப்பு. குஜராத் இரண்டாவது இடத்தில் வருகிறது. ரூ. 3,946. அதிலும் தமிழ் நாடு மூன்றாவது இடத்தில் இருக்கிறது. ரூ. 2,667. ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தனி நபர் உற்பத்தியினுடைய அளவில் நமக்கு வருகிறது மேற்கு வங்காளம் 4-வது இடத்தில் வருகிறது. ஆந்திரா 5-வது இடத்திற்குப் போகிறது. கர்நாடகம் 6-வது இடம். கேரளா 7-வது இடத்திற்குப் போகிறது. தனி நபர் முயற்சியால் சேர்க்கப்பட்டது. 'வேல்யூ ஆட்ட்'- உற்பத்தியை விட புதியதாக உற்பத்தியாவது, எவ்வளவு கூடுதலாக உற்பத்தி செய்தோம் என்று இந்த ஆண்டு கணக்குப் போடுகிறபோது அந்த ஆட்ட் வால்யூ- விற்கு மட்டும் கணக்கு போட்டால் மகாராஷ்டிரம் முதல் இடத்திற்கு வருகிறது. 856 ரூபாய். குஜராத் இரண்டாவது இடத்திற்கு வருகிறது 676 ரூபாய். அதிலும் தமிழ் நாடு மூன்றாவது இடத்திற்கு வருகிறது 500 ரூபாய். மேற்கு வங்காளம் 4-வது இடம். கர்நாடகம் 5-வது இடம். கேரளா 6-வது இடம். ஆந்திரா 7-வது இடம்.

மின்சாரம் பயன்படுத்துவதில் தனிநபர் எவ்வளவு என்று கணக்குப் போட்டால். மின்சாரத்தை எந்த அளவுக்கு தனிப்பட்டவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றால். முதல் இடம் தமிழ் நாட்டுக்குத்தான் வருகிறது. தமிழ் நாட்டில் மட்டும் 248.28 கிலோ வாட்ஸ் பயன்படுத்துகிறார்கள். கர்நாடகம் 2-வது இடம் 206 கிலோ வாட்ஸ். ஆந்திரா 197.81 கிலோ வாட்ஸ். கேரளா 129 கிலோ வாட்ஸ். கேரளாவில் புனல் மின்சாரம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிற நிலை இருந்தாலும் குறைவாகத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் 248 கிலோ வாட்ஸ். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் தமிழ் தந்தைப் பொறுத்தவகையில் தொழில் வளர்ச்சியில் முதல்

1991 செப்டம்பர் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இடத்திற்கு கொண்டு வர முடியும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எடுத்திருக்கிற உறுதி மொழியை எளிதாக நிறைவேற்றி, 3-வது இடத்திலிருந்து முதலில் 2-வது இடத்திற்குக் கொண்டு வந்து, பிறகு இரண்டாவது இடத்திலிருந்து முதல் இடத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு இயலும். இப்படி ஒவ்வொரு தன்மையையும் ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால் அதற்கு வாய்ப்பு வசதிகள் இருப்பதைக் காணலாம். அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெருமக்கள் தங்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் தரவேண்டும். இந்தக் கருத்துக்களுக்கு முதலில் ஆதரவு தந்தால்தான் ஒரு நிலைத்த, ஒரு நீடித்த, என்றைக்கும் நமக்கு குன்றாத குறையாத அளவுக்கு வருவாய் தன்மை இருக்கவும் மேம்பாடு திட்டங்கள், வளர்ச்சித் திட்டங்கள் ஆகியவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு வழிவகை ஏற்படவும் கூடும். அந்த வழி வகைகளை உறுப்பினர்கள் செய்து தர வேண்டும். உறுப்பினர்களின் முழு ஆதரவோடும் ஒத்துழைப்போடும் அதற்கான கொள்கைகளை நாங்கள் வகுக்க முடியும். அந்தக் கொள்கைகளை திட்டங்களாகத் தீட்டி நடைமுறைப்படுத்த முயலும் போது, உறுப்பினர்களுடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் அவற்றை எல்லாம் நடைமுறைப்படுத்த முடியும்.

இந்த அளவிற்கு முதலிலே உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் தங்களைத் தயாரித்துக் கொண்டு, அதற்கு பிறகு, மக்களையும் தயாரித்து, இந்த நாட்டை பொன் நாடாக ஆக்குவதற்கு வளம் மிகுந்த ஒரு நாடாக ஆக்குவதற்கு முன் வர வேண்டும். மன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் எங்களுக்கு ஒத்துழைப்பு நல்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இவ்வளவு நேரம் இருந்து இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்ததற்கு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 'கருமத்திற்கு பாத்தியதைப்பட்ட வர்தான் கடைசி வரையில் இருப்பார்கள்' என்று ஒரு பழ மொழி இருக்கிறது. ஆகவே இங்கே வந்து, இதுவரையில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் 'கருமத்திற்கு பாத்தியதை பட்டவர்கள்' என்று எடுத்துக் கொண்டு, இத்தனை பேர்களும் இருந்து உதவி செய்து எங்கள் கருத்துக்கு நல்ல ஆதரவையும், ஒத்துழைப்பையும் கொடுத்துள்ளதற்காக மன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் இந்த அரசின் சார்பாகவும் மாண்புமிகு முதல்வரின் சார்பாகவும், என் சார்பாகவும் நன்றியறிதலையும் வணக்கத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்து இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். 'வணக்கம்' (மேசையை தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதம் முடிவுற்றது.

398 வரவு-செலவுத் திட்டம், 1991-92—பொது
விவாதம்—தொடர்ச்சி.

1991 செப்டம்பர் 11] [பேரவைத்தலைவர்]

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று
பேரவை மீண்டும் 13-9-1991, வெள்ளிக்கிழமை காலை 9.30,
மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை, பிற்பகல் 1.46 மணிக்கு ஒத்தி
வைக்கப்பெற்றது.

6. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

52. பம்பாய், திருவாளர்கள், டைமன்ட் அண்டு ஜெம்
டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷனால் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட
இயற்கையான விலை உயர்ந்த கற்கள் (பட்டை தீட்டப்படாத
கற்கள்) மற்றும் விற்பனை செய்யப்பட்ட இயந்திர கருவி
களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து
வணிக வரிகள் மற்றும் சமய அறக் கட்டளைகள் துறையின்
1991 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 7 ஆம் நாளிட்ட 131 ஆம்
எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [தமிழ்
நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்
(தமிழ் நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவை
முன் வைக்கப் பெற்றது.]

53. கோவை, திருவாளர்கள் இராமகிருஷ்ணா வித்யாலயா
மற்றும் அதனைச் சார்ந்த பதினொன்று நிறுவனங்களால்
கொள்முதல் செய்யப்பட்ட சில பொருள்களுக்கு விற்பனை
வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிக வரிகள் மற்றும்
சமய அறக் கட்டளைகள் துறையின் 1991 ஆம் ஆண்டு
மார்ச்சுத் திங்கள் 18 ஆம் நாளிட்ட 154 ஆம் எண் அரசாணையில்
வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு
பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 1/1959
53 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது.]

54. ரத்தினகிரி, ரத்தினகிரி புற நகர் மருத்துவ மனைக்கு
விற்பனை செய்யப்படும் மருந்துப் பொருட்கள் அறுவை சாதனை
கருவிகள் மற்றும் இதரப் பொருட்களுக்கு விற்பனை வரி
யிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிக வரிகள் மற்றும் சமய
அறக் கட்டளைகள் துறையின் 1991 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத்
திங்கள் 22 ஆம் நாளிட்ட 165 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளி
யிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது
விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5)
பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.]

55. இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட அயல்நாட்டு சாராவிகளின்
விற்பனைக்கு அளிக்கப்பட்ட விற்பனை வரிச் சலுகையினை
1991 ஏப்ரல் 1 ஆம் நாள் முதல் 1992 மார்ச்சு திங்கள் 31 ஆம்
நாள் வரை நீட்டிப்பது குறித்து வணிக வரிகள் மற்றும் சமய